

1966

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**Instav pro studium
totalitních režimů**

GENNAIO

1966

P.Pietro Ovečka, S.J.

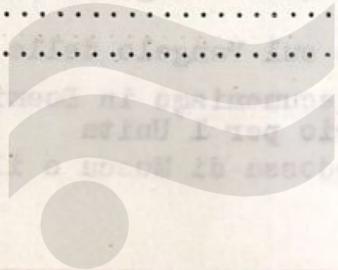
Via dei Penit.20 655-214

c e c a

1	P.Feřt	14	L'Attivita di Paolo VI. per la pace
2	Don Vrána	P.Ovečka	Camus - Odyssea di un moderno Giobbe
3	P.Feřt		Gennaio - mese dell'ecumenismo
5	P.Ovečka		La Festa della Epifania nel Vaticano
6	P.Feřt		Notizie dal Vaticano e mondo cattolico
			Dichiarazione sul Giubileo
7	P.Ovečka		L'attivita caritativa nelle Missioni
			L'ecumenismo nel mondo
8	P.Feřt		Da una settimana all'altra
			Festa della Sacra Famiglia
9	P.Feřt		Omelia per la Festa della Sacra Famiglia
10	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano
			Chiesa e il mondo nei discorsi di Paolo VI
11	P.Ovečka		Dichiarazione sulle religioni non cristiane /1/
12	P.Feřt		Intervista con il Card.Beran - in memoriam del Primo ministro
13	P.Feřt		L'Apertura delle celebrazioni del Mille- Santi
			nio del cristianesimo in Polonia
14	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
15	Card.Beran		Dichiarazione sulle religioni non cristiane /2/
17	P.Feřt		Considerazione sul Vangelo delle Nozze di Cana
18	P.Ovečka		La storia del ecumenismo in Boemia e Moravia
			Per l'Ottaviario per l'Unità
			La Chiesa Ortodossa di Mosca e il Concilio

- 19 P.Ovečka 14 Arcivescovo Anglicano dr.Ramsey va dal Papa
Notizie dal mondo cattolico
- 20 P.Feřt Capitolo sul matrimonio e famiglia
delle Schema XIII
- 21 P.Ovečka Il bilancio ecumenico del Concilio
Per i protestanti cechi
- 22 P.Feřt Preghiamo per la unità dei cristiani
- 23 P.Ovečka La Congregatio per la doctrina della fede
- 24 P.Feřt La Chiesa in Vietnam
- 25 P.Feřt b) riguardo ai programmi
- 26 P.Ovečka La Rivista Notitiae ha finito il suo
a) dal punto di vista tecnico
- 27 P.Feřt XIII Turchia e le nazionalizzazioni delle Piasodatatori risultati:
- 28 P.Ovečka La Messa per le festività del Giubileo
- 29 P.Feřt Intervista con P.Čížkovský (di J.) musicisti (d.s.e.s.: sigle, stacchi musicali, programmi musicali)
- 31 P.Špidlík San Ignazio nell'opera di Mons.Pobožný /1/ P.Ovečka
- e) montaggi (frequenza, occasioni)

- d) interventi (frequenza, persone, occasioni)
- frequenza
- c) notizie: fonti
- Selezione della Stampa: frequenza d'uso
- tipi preferiti:
- Studio: trasmesse n.
- tipi preferiti:
- b) Situazioni e commenti: trasmesse n.

ustav pro studium
totalitních režimů

V dnešním prvním českém pořadu v novém roce 1966 vám ,drazí posluchači, nejdříve vyřídíme přání a pozdravy svatého Otce Pavla VI. Nato budeme referovat o posledních snahách svatého Otce o dosažení míru na Dálném východě a podáme vám přehled zpráv z katolického světa.

Dnes v poledne se sešlo na náměstí svatopetrském, zalitým teplými paprsky slunce, spousta lidí. Svatý Otec Pavel VI. pozdravil všechny z okna své pracovny v nejvyšším poschodí apoštolského paláce těmito slovy: Naše modlitba dnes v sobě uzavírá a vyslovuje naše blahopřání k N^ovému roku. Blahopřání vám, drahé děti, které nás tu posloucháte. Blahopřání ~~vám~~ vašim domovům, vašim rodinám, vašim drahým, blízkým i vzdáleným: řekněte jim, že i je pozdravujeme a jim žehnáme. -Ale je to přání celé Církvi, aby ji kvas koncilu celou oživil a ~~posvěcoval~~ posvěcoval, a konečně je to přání celému světu, aby dělal pokroky ve svornosti, v blahobytu a ve spravedlnosti; a především v míru. Neboť mír je podmínkou a zároveň i plodem tolik jiných dober. Musíme prosit Pána, aby zachoval mír tam, kde ho mají, a obnovil jej tam, kde je v nebezpečí anebo , kde není. Musíme se modlit zvláště v těchto dnech, kde se tolik podniká, aby byl vyřešen konflikt na ~~XXJZKKKKK~~ Dálném východě. Kéž by Bůh dal, aby to úsilí dosáhlo šťastného výsledku. Je to těžké. Nepochybujeme o tom. Proto bude prosit o pomoc shůry, aby nám ji vyprosila Madona. ~~XKXMKX~~ Dnes oslavujeme její božské mateřství. Budeme jí prosit, aby byla Matkou, míru, spravedlnosti a bratrství. - Nato se svatý Otec pomodlil s věřícími Anděl Páně a udělil všem apoštolské požehnání.

-ö-

Všichni, kteří pravidelně sledujete vatikánský rozhlas, máte ještě v živé paměti ^{ho} ~~je~~ vánoční mírové poselství, které mělo tak veliký ohlas i jeho dřívější úsilí, které mělo tak veliký podíl na uskutečnění vánočního příměří ve Vietnamu. Pamatujete se na jeho cestu do Nového Yorku a na jeho řeč ve prospěch světového míru. Ale vedle těchto veřejných a tak výmluvných činů svatý Otec Pavel VI. podnikal a zkoušel i jiné cesty, aby pomohl urovnat válečné konflikty a přispěl k návratu míru a k jeho zajištění. -Tak i v

těchto dnech, když vánoční příměří ve Vietnamu nevedlo k zastavení úplného nepřátelství, papež hledá nové cesty k záchráně světového míru. Proto včera zaslal zvláštní poselství presidentovi Demokratické republiky severního Vietnamu, presidentovi Kominátu národního vedení v Saigonu, presidentovi Presidia nejvyššího sovjetu, a presidentovi Čínské lidové republiky.

V telegramu zaslaném presidentovi demokratické republiky severního Vietnamu Ho Ci Minho se praví: Na prahu Nového roku toužíme vyjadřit znovu milovanému vietnamskému lidu naše srdečné přání, aby mír prodchnutý spravedlností a láskou se stal začátkem dlouhé doby mírumilovné činnosti a pramenem štěstí a blahobytu. Zatímco se obracíme s důvěrou v modlitbě k Bohu ještě jednou naléhavě prosíme, aby se nic neopomnělo, co by mohlo přispět k dosažení po němž všichni tak živě touží, a co by zbavilo lidstvo tak hrozného nebezpečí. Proto zapřísaháme všechny odpovědné činitele, aby napodnikali nic, co by mohlo vést k obnovení prudkých bojů a k bombardování. A s touto nadějí znovu vyslovujeme jak pro vietnamský lid tak i pro Vaši Excelenci naše srdečná a upřímná blahopřání.

Bogděbně mluví svatý Otec v telegramu zaslaném generálovi Nguyen Van Thieu presidentovi Kominátu národního vedení v Saigonu.: S radostí jsme přijali zprávu o možném příměří a o zastavení bombardování Severního Vietnamu. To v nás budí naději, že se udělá všechno, aby lidu, který je nám tak drahý a který již už tolik zakusil následkem války, bylo ušetřeno další utrpení a zármutek. To rovněž ukazuje, že je možno doufat, že dojde k otevřenému a smířlivému jednání, při kterém při plném respektování spravedlnosti a lásky a při zachování nezávislosti země by se mohl konflikt spravedlivě vyřešit. V této naději vysíláme k Bohu všemohoucímu modlitby a na prahu nového roku posíláme srdečná blahopřání i pro vietnamský lid a jeho vládu.

V poselství presidentovi presidia nejvyššího sovětu Podgornymu svatý Otec nejdříve se zmíňuje o nesmírném utrpení, které prožil ruský lid za poslední světové války a právě ta vzomínka na to ho ponouká, aby poslal uctivou ale zároveň naléhavou žádost, aby přispěl k spravedlivému rozřešení

vietnamského o problému. Konflikt, který utápi v krvi tu nešťastnou zemi - praví svatý Otec - těžce ohrožuje světový mír. Jsme přesvědčeni, že intervence vaší vlády v této věci by vám sloužila ke cti předznamenáním dějin. Podaří-li se dosáhnout zastavení nepřátelské obou stran, mohlo by to být začátkem trvalého míru, který by při zachování samostatnosti země umožnil dílo rekonstrukce. Telegram končí poukazem, že svatý Otec je přesvědčen, že tak jenom vyjadřuje touhu celého lidstva po opravdovém míru, když s důvěrou předkládá tuto prosbu, a opětuje před Bohem vroucí výrání blahobytu pro ruský lid, který je mu stále tak drahý.

Čtvrtý telegram je adresován presidentovi lidové čínské republiky Mao Tše Tungovi. Pavel VI. i v tomto telegramu upozorňuje, že vietnamský konflikt stále nebezpečněji ohrožuje světový mír a proto se obrací s uctivou a naléhavou prosbou na Čínu, jejíž prestyž právem na sebe upoutává pozornost světa, aby přispěla k urovnání konfliktu, aby skončilo utrpení vietnamského národa a mohlo se začít s výstavbou tak těžce zkoušené země. Telegram končí novoročním blahopřáním pro čínský lid.

Spojíme se se svatým Otcem Pavlem VI. v modlitbě, aby jeho upřímné snahy o zachování světového míru přinesly šťastný výsledek a zvláště, aby vietnamský lid si mohl oddechnout v opravdovém spravedlivém míru a mohl znova začít budovat svou zpustošenou vlast. Ovšem aby se mohl tento mír uskutečnit tak je třeba, aby lidé přijali zásady, které hájil Jan XXIII. ve své mírové encyklice 'Mír na zemi' - je třeba, aby všichni lidé přijali za základ obecně platící normy přirozeného práva a měli je v úctě a chtěli je upřímně zachovat. Tytéž zásady důsledně hájil a hájí i nástupce Jana XXIII. Pavel VI. A stejná je také řeč II. vatikánského koncilu. Pravá moudrost je v míru nikoliv ve válce!

ZPRÁVY: V Rímě byl dnes zahájen mimořádný jubilejný rok. Kardinál vikář Luigi Traglia sloužil dnes mše svatou v římské katedrále to je v bazilice sv. Jana v Lateráně, aby milostivý rok byl k oslavě Boží a k posvěcení věřících. Z jednotlivých farností římských budou vypraveny po řadě zvláštní pouti do lateránské basiliky. Ve farních kostelích v kázáních seznámili kněží

Sv.Otec Pavel VI. poslal telegram britskému ministerskému předsedovi Haroldu Wilsonovi; je to odpověď na telegram, jímž Wilson oznámil všem hlavám států iniciativu své vlády, aby do jihovýchodní Asie se vrátil mír. "Jsem hluboce vděčen za včerejší telegram, píše sv.Otec, a odpovídám bez odkladu. Svatá stolice a také my jsme často vyslovili politování nad trvajícím nepřátelstvím ve Vietnamu. Hleděli jsme použít každé příležitosti a zvali jsme všechny zainteresované strany, aby ukončily onen strašný konflikt a ak společně usilovaly o dobro vietnamského národa, a celého lidstva, jež je tolik ohroženo trvající válkou. Vyslovil jsem své uspokojení nad nedávným klidem zbraní a žádal jsem usilovně válčící strany, aby klid zbraní rozšířily a změnily v příměří a pak v čestné vyjednávání o míru. Svatá stolice proto vítá vaši novou iniciativu a nové návrhy zainteresovaným stranám; blahopřeji vám k tomuto moudrému činu a ujišťuji vás svými modlitbami, aby se vaše úsilí, aby obě strany se setkaly a diskutovaly o míru, setkalo s úspěchem a tak se došlo k stálému míru na celém světě za respektování požadavků spravedlnosti a lásky. V Mnichově bude postavena katedrála ukrajiských katolíků vých. obřadu; při katedrále bude mít svou stálou rezidenci ap. esarcha mons. Platon Kornaljak. Finanční náklad na katedrálu kryjí ukrajští věřící bydlící v NSR a mnichovský latinský arcibiskup kard. Döpfner.

Kard. Duval z Alžíru zakončil v Abidžanu zasedání konference o apoštolátu laiků. Ve své přednášce na téma Církev po koncilu kard. Duval zdůraznil významný úkol, který má Afrika v rozhovoru s moderním světem. Tváří v tvář pojeticím, která činí člověka otrokem techniky s velkou škodou pro jeho duchovní rozvoj, Afrika musí dovést spojét výmožnosti pokroku v syntetiské pojetí povznesení člověka, musí zachránit duchovní hodnoty.

Mezinárodní federace katolická pro tělesnou výchovu vyhlásila neděli 22. ledna za Mezinárodní den sportu. Den má téma Sport živnosti přispívá k porozumění mezi národy. Federace chce c ten den veřejnostě informovat o své činnosti. Náboženské pořady rakouského rozhlasu jsou od 1. ledna reorganizovány. Nejvíznamnější novotou je tzv. Karolická rozhlasová akademie, je to seriál pořadů o aktuálních otázkách náboženského života. Do této Akademie byl zařazen docavadní velmi úspěšný program "Zeptejte se Církve".

Vídeňský arcibiskup koadjutor mons. Jáchym odevzdal 44 laikům, mužům i ženám tzv. kanonickou misi. Předtím sledovali kurs, trvající 27 měsíců a podrobili se příslušným zkouškám. Tito laikové jsou nyní uzpůsobeni pro církevní

V dnešním pořadu chceme vzpomenout výročí smrti francouzského spisovatele Alberta Camuse, jednoho z představitelů existentialismu. Vzpomínku napsal dr. Karel Vrána, profesor na Krajském semináři v Benešově; nadepsal ji "Bloudění moderního Jóba". Zakončíme zprávami z Vatikánu.

62.
Ve čtvrtek na svátek Zjevení Páně sv. Otec udělí kněžské svěcení ~~50~~ jáhnům, ~~alumnum z misijních semí~~. Závěr obřadů, které se konají v bazilice sv. Petra, ~~zavítat~~ (Vat. rozhlas bude vysílat přímým přenosem)

V neděli v poledne předobvyklou modlitbou Anděl Páně, sv. Otec zval věřící znova k modlitbě za mír mezi národy. Sv. Otec řekl též, že mu způsobilo radost, že jeho výzvy k odpuštění, k svornosti, smíření ~~našly~~ ve světovém tisku a ve veřejném mínění příznivý ohlas) ~~a k učinnému zprostředkování aby přestala válka ve Vietnamu~~

"Co mohu udělat, dodal, je tak málo ve srovnání s tím, čeho třeba dosáhnout znova tedy je nutná pomoc z nebe, a proto naše diplomatická činnost, ~~můžeme~~ li to tak říci, se doplňuje a nabývá nekonečných rozměrů v naší modlitbě. ~~Mnoho děkovných telegramů došlo sv. Otcovi; odesilatele mu děkují za jeho odvážný krok,~~ že se obrátil na představitele ~~sovětského a čínského~~ ~~mezinárodního komunismu~~ a žádal je o zprostředkování, aby ve Vietnamu došlo k míru. Další dva telegramy sv. Otec poslal v sobotu ~~klavám~~ severního a jižního Vietnamu. Páté poselství, písemné, ~~přesidentu USA Johnsonovi, nese Johnsonův mim. velvyslanec Goldberg;~~ ~~xxx~~ při audienci ve středu velvyslanec Goldberg odevzdal sv. Otci poselství pres. Johnsona a od sv. Otce dostal ~~dopis pro presidenta.~~

V pravoslavné katedrále sv. Alexandra Něvského v Paříži bylo čteno prohlášení ekumenického patriarchy cařhradského Atenagora, který povyšuje dosavadní esarchát ruských pravoslavných církví na samostatní arcibiskupství. Esarchát je pro východní křesťanské církve prozatímní církev. ~~xxx~~ oblast na arcibiskupství nebo patriarchátu. Pařížský esarchát byl zřízen r. 1931 a byly mu podřízeny fary a kláštery ve Francii, Belgii, Německu, skandinávských zemích a Itálii, které neuznávaly nad sebou moc moskevského patriarchátu.

V Mnichově zemřel náhle velvyslanec NSR u Sv. stolice Josef Jansen. Velvyslanec byl jmenován minulý rok.

V Římě začal sjezd Hnutí intelektuálů pro It.kat.akci. Sjezd má téma: Dialog uvnitř kat.Církve. ~~xxx~~ promluvil ^{něm} prof. De Sugranyes, býv. prezident Mezinutí univ.studentů a intelektuálů Pax Romana a auditor na koncilu.

Ve středu začal v římském kostele sv. Ondřeje della Valle tradiční osmidenní modliteb ~~xxx~~ za sjednocení lidstva v Kristově Církvi. ~~xxx~~ Na pořadu jsou kázání na téma úmyslů jednotlivých dní, bohošlužby v různých vých. obřadech a pak Hold národů u jesliček; při něm děti římské zahraniční kolonie přednášejí a zpívají, co jejich národy spožili ke cti jednoho Spasitele všech ~~ulic sv.~~

/Albert Camus./ Bloudění moderního Joba/

Dne 4. ledna 1960 zahynul náhle při automobilové nehodě francouzský spisovatel Albert Camus. Bylo mu stáva 47 let. Literární dílo Camusovo je hluboce zakotveno ve smělé filosofickém vidění života a světa. Jeho četba není vždy snadná. Interpretace jeho myšlení nejsou jednotné. V roce 1957 se dostalo Camusovi nejvyššího literárního vyznamenání. Stockholmská porota mu připřala Nobelovu cenu nejen pro esteticko-literární hodnotu jeho spisů nýbrž - a snad hlavně - pro jeho odvážný pokus a pro jeho filosofický zápas o pravdu a smysl lidského života.

Domníváme se, že pochopit poslední smysl Camusova díla a zhodnotit jeho myšlenkový tvar může dnes jen křesťan. Camus sám sebe často nazval nevěřícím. Jeho ateismus nebyl lehký a laciný, nýbrž bolestný, nabity skrytou nadějí, otevřený, hledající, tápající a nikdy nespokojený sám se sebou. Camus se nevyhýbal děsnému tajemství Boha; neutíkal před tajemstvím Aristova kříže do pohodlné ulity sebespokojených a zajištěných státních ateistů a laureátů. Camus hledal Boha. "Jsem ve tmě a snažím se vidět jasně", napsal. Katolický spisovatel François Mauriac o něm řekl: "Naše pokolení si v Camusovi uvědomilo samo sebe a své drama".

Camus s velkou básnickou citlivostí a opravdovou filosofickou hlbkou viděl znetvořenou tvář naší nemocné společnosti. Popsal mistrově horečku rozkládajících se životů. Změřil beznaději utrpění a děsivou samotu moderního světa bez světla víry a bez tepla lásky. Camus vytvořil dobré lidské obrazy, které vystihují umělecky i mravně drama lidské existence bez Boha. Nemyslnost lidského života oloupeného o rozdíl nekonečna zličí ve svém prvním větším románu "Cizinec". Všichni jsme cizinci v čase a v prostoru, pod němým nebem, pod nehybným azurem a pod chladnými, lhostejnými hnězdami. Naše jistoty se nám rozpadly jako střepiny rozbitého džbánu. Tma pochyb a únavy z myšlenkového bloudění zvětšují naši samotu. Jsme si jisti - říká Camus o člověku bez Boha - jen jednou, jedinou věcí: jsme všichni odsouzeni na smrt. Denně se blížíme k neodvratilnému konci, k nicotě. Denně umíráme ; a denně roste nauhasitelná touha po životě. Umíráme a chceme ž

Své umírání z čase nezadržíme ničím - ani láskou k matce, k ženě ,k vlasti - k jiným smrtelným ideálům. Vše, co tvoří náš život a naše sny, stárne a je předem odsouzeno ponořit se do nicoty. Camus na druhé straně procítil do posledního záchvěvu a vlákna prapůvodní toži lidského ducha vidět jasně a zřetelně ve světě tmy a umírání. Něco se v nás vzpíná vzhůru. Člověk se odjakživa pokoušel zakotvit svou existenci do Absolutu, upevnit svou malátnost vež Bohu. Všechny studny a studánky v čase zhroklé žízeň po životě a po věčnosti trýzní člověka dále. Lidský život bez Boha se stává osudem sisyfovským. ~~X~~ Člověk valí svůj balvan stále vzhůru, výš, v naději na vykoupení - ale vždy padá zpět. Ve svém vidění stála bez Boha Camus hledal světlo a nacházel zcela nutně jen tmu; toužil po Absolutu a denně se přesvědčoval o jeho nepřítomnosti v nahodilém útěku dějů a dějin ,civilizaci a jejich pádu v času. Miloval vášnivě život a chtěl pro sebe a pro své bratry trochu šťastí - a věděl stále s větší jistotou, že jeho jediným jistým osudem je smrt, nemrť Boha. Hodnota Camusevy umělecké tvorby tkví právě v tom, že dokonale a básnický popsal osud lidského života bez Boha. Řekl velmi jasně, až krutě a drsně: bez Boha lidský život se propadá do beznaděje, smrti, úkosti, strachu, prázdniny.

Nejdokonalejší básnický obrza světa a lidské existence, z nichž odešel Bůh, podal Camus ve svém slavném románu "Mor". Toto dílo bylo největším úspěchem literární tvorby francouzského spisovatele. Ukázalo, že překročil trpký nihilismus a přiblížil se alespoň o krok ke skutečným hodnotám lidského bratrství, pomoci, milosrdenství a soucitu. Jejich prohloubení a prodloužení mohlo přivést nevěřícího a svou nevěrou trpícího existentialistu k branám víry, k Bohu a ke Kříži. Camus objevil občerstvující vodu pro svou drásavou žízeň po spravedlnosti a životě, objevil potůčky, které pramení z otevřeného Srdce Ukřižovaného Boha.

V románu Mor Camus popisuje tragickou situaci, v níž žije kdysi klidné severoafričké městečko. Tajemná morová nákaza se rozšířila. Obyvatelstvo nemá možnost zastavit její smrtící pochod. Poslední naděje na pomoc z venku padají. Útěk je nemožný. Tento smrtící mor je v básnickém a filosofickém vidění Camuse symbolem zla ve světě bez lásky, radosti - prevedl.

nosti - ve světě otevřeném jedině k smrti - ve světě, v němž trpí a umírájí děti a nikdo neví proč. Jedním slovem - ve světě bez Boha a bez Kristova Kříže. Společný nedělitený osud a společný boj proti nesmyslnosti zla a umírání prolamuje pomalu hranice zastaralého egoismu. Lidé si uvědomují beznadějnou své situaci a nedělitelnost svého společného smutného sestra.

V jejich srdcích se rodí něco, co bychom mohli nazvat bratrstvím.

Dva protikladné postoje v boji a ve vzpourě proti zlu vyličil Camus v osobách lékaře ateisty Rieux a katolického misionáře Otce Paneloux.

Nezapomenutelná je scéna, v níž se jednou v noci setkávají lékař a kněz u nemocného dítěte, které, postiženo morem ^{a m} umírá v nevyslovnych bolestech.

Lékař i kněz jsou bezmocní. Když konečně smrt zvítězila nad dětským ^{Alespon} životem,

životem, lékař osloví kněze: "Toto dítě bylo nevinné; vy to víte".

A měl se k odchodu. "Rozumím Vám", prohodil zachnuřeně Paneloux; "je to hrozné a odpuzující, protože to přesahuje nás rozum, ale snad musíme milovat to, co právě nemůžeme pochopit" - Riaux se náhle při těchto slovech zastavil: "Ne, Otče, já mám jiné pojetí lásky. Budu odmítat až do smrti lásku k tomuto světu, v němž jsou mučeny děti". "Doktore, - řekl řeší smutkem v hlase Paneloux - teď chápou, co je, ^čo se nazývá Milost". Rieux ~~č~~ povíděl, ~~č~~ s větší nežnosti: "To je to, co já právě nemám; vím to. Ale nehci o tom dnes s vámi diskutovat. Pracujeme společně pro něco, co nás spojuje, a co je nad rozháním i nad modlitbou. Jedině toto je důležité". Paneloux s výrazem pohnutí: "Ano - řekl - i vy, doktore, pracujete pro spásu člověka".

Albert Camus se bouřil proti zlu. Odmítal vášnivě svět, v němž nevinní trpí; v němž se umírá bez naděje na život; odmítal definitivní smrt, protože člověk se zrodil pro život. Jeho boj a jeho vzpoura jsou tragicky veliké, protože stál blízko víře a křesťanství. Nepochopil - jak se zdá - že Kristova smrt na kříži je největší, věčnou a svatou vzpourou proti řádu zla a hříchu. Křesťanství není nic jiným než spojenectvím těch, kteří odmítají smrt, hřich, zlo, nesmyslnost a beznaději času - kteří je společstvím Boha a lidí, společstvím boje a lásky, pomocí a vzpoury proti vládci tohoto světa.

Naše civilizace je krutá, protože je to civilizace ovládaná hřichem a tmou nevěry. Svět, který viděl Camus a proti němuž se bouřil, ^{ne} svět, který vyšel se Srdcem Božím. Tvář Stvořitelova byla často v člověku znetvořena k nepoznání. Hřich a pýcha zlámaly obraz Boha a modelovaly člověka k podobě Satanově. Nepřekonáme absurdnost morové a sisypovské existence pohanským trucem a vzpourou, nýbrž Kristovým Křížem, na němž z lásky člověku umřel Vtělený Bůh. Zvítězil svou smrtí nad smrtí, svou bolestí nad bolestí a svou láskou nad temnotami vší nenávisti a zloby.

Skr. jde. 201. ^{urk.} h. m. č. "h -."

V dnešním pořadu si můžete poslechnout úvahu: MĚSÍC EKUMENISMU. - Závěrem zprávy z Vatikánu a z katolického světa.

[Svatý Otec Pavel VI. pokračuje ve své práci pro světový mír: U příležitosti začátku mírového vyjednávání mezi Indií a Pakistanem v Taškentu svatý Otec poslal dva telegramy stejného obsahu: arcibiskupovi v Bombaji v Ind kardinálovi Valerianovi Gracias, a arcibiskupovi v Karachinu v Pakistanu/ Msgr, Josefov Cordeiro. Ve chvílích, kdy se setkávají indický ministerský předseda s hlavou Pakistanského státu, aby vyřešili potíže a spory mezi oběma zeměmi, plní starostlivosti jsme v myšlenkách u vás, drahý synu a u milovaného indického lidu, a vroucně se modlíme, aby tyto rozhovory vám přinést šťastné výsledky pro obě země, bylo dosaženo spravedlivé dohody. ~~Bylo~~ (se) možlo začít s výstavbou země a pokračovat v klidném rozvoji, a zároveň, aby to posloužilo světovému míru, který mi tolik leží na srdci. V telegraamu posланém arcibiskupovi Cordeiro v Pakistanu je na prvním místě jmenována hlava pakistanského státu a slibovány modlitby za milovaný pakistanský lid. - Pavel VI. jako Otec křesťanstva musí mít srdce pro všechny, ať náležejí jednomu nebo druhému národu, neboť všichni jsou dětmi jednoho Otce na nebesích a mají si být opravdovými bratřími. —

[Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci na 200 delegátů 28. pracovního sjezdu Mutí itelektuálů katolické akce italské, které spoluzakládal a řadu let byl jeho duchovním vůdcem. Proto jeho řeč měla zvlášť srdečný tón. Pochválil volbu tématu kongresového jednání „O dialogu uvnitř katolické Církve“ a připomněl, co vše právě pro toto téma přináší II. vatikánský koncil ve svých usneseních a dokumentech. —

[Slavní Dén německých katolíků se bude konat v Bambergu od 13. do 17. července. O svátku Zjevení Páně 6. ledna bamberský arcibiskup Mons. Schneider při slavné pontifikální mši svaté ohlásí téma kongresu. —

[Vídni právě skončil pastorální pracovní sjezd kněží. Jednalo se o zkoušenostech nové liturgie: společenské /komunitární/. vedle řady biskupů sjezdu se zúčastnilo na 400 kněží z Rakouska, Švýcarska a Německa. —

[Podobný pracovní sjezd pro kněze o nové liturgie se bude konat v Římě v

MĚSÍC EKUMENISMU. - /Několik myšlenek k měsíčnímu úmyslu Apoštolátu modlitby a k Oktávě modliteb za Církevní jednotu/.

Vstoupili jsme ,drazí posluchači , do mimořádného milostivého roku, jak je vyhlásil svatý Otec Pavel VI. před ukončením II. vatikánského ekumenického sněmu. Od prvního ledna až do svátků svatodušních všichni katolíci na celém světě se mají seskupovat kolem katedrálního chrámu své vlastní diecéze a kolem svého biskupa:mají se zamyslit nad novými úkoly, které jim uložil koncil, mají se více modlit a konat pokání, aby vyprosili sobě i svým pastýřům - od vlastního faráře k svému biskupovi a až k pastýři všech pastýřů - našemu svatému Otci Pavlovi VI. - novou sílu Duchha svatého k provádění církevní obnovy, jakx aby tak psaná litera koncilových konstitucí, dekretů a prohlášení ^{mnoh} řešit do našich myslí a do našich srdcí, aby přetvořila náš život a udělala z nás lepší křesťany, věrnější svědky Kristovy pravdy a lásky v dnešním světě. Proto i my v našich rozhlasových pořadech se budeme častěji vracet ke koncilovým usnesením a vykládat je, ukážeme alespoň některé konkretní aplikace v denním životě , aby slova koncilu nezůstala pro nikoho z nás mrtvou literou, nýbrž stala se duchem oživujícím.

Poslední koncil byl ekumenickým dvojnásob. Nikoliv jen z titulu, že to bylo shromáždění všech biskupů katolické Církve svolané papežem , aby v Duchu svatém jako nejvyšší zákonodárne a učitelské shromáždění jednali o nejdůležitějších problémechvíry a mravu dnešní doby, nýbrž byl také koncilem ekumenismu, tak jak chápe toto slovo dnešní člověk. Ekumenismem, ekumenickým hnutím nazýváme souhrn snah, které chtějí obnovit církevní jednotu všech křesťanů na celém světě v jedné obecné Církvi Kristově, A tomuto ekumenickému duchu, který II. vatikánský koncil posílil a dal ^{mno} zvláštní posvěcení, chceme věnovat tento první měsíc milostivého léta. Máme pro to několik důvodů:předně v tomto měsíci se koná tradiční oktáva modliteb za církevní jednotu, kterou dnes už v mnoha zemích konají společně s katolíky i křesťané jiných vyznání, a někde užívají i týchž společných modliteb. Apoštolát modlitby doporučuje svým členům na měsíc leden tyž úmysl: aby všichni křesťané

pramenem nové nenávisti a nových nepřátelství, nýbrž vedou jen k novému hlubšímu studiu, k bližšímu vzájemnému poznání a k vzájemnému vysvětlení, jedním slovem k přátelskému dialogu, i když v mnohých případech půjde jen o začáteční lidské vztahy vzájemné důvěry, vzájemného odpusťení chyb mimulosti, kterých se dopustila jedna i druhá strana, *Budu te lidem* snaha o dorozumění a především společné objevování Ježíše Krista, který je pro nás pro všechny jeden a týž, Cesta, Pravda a Život, společné studium Kristovy osobnosti a jeho učení na stránkách jednoho Nového zákona a především intimní poznání Kristova srdce ve společné modlitbě.

Vy víte, drazí posluchači, kolik pohoršení a odporu budilo u našich bratří pravoslavných nebo evangelíků, když se v katolických modlitbách o církevní jednotu nebo v příležitostných promluvách k ekumenickým shromážděním mluvilo o návratu druhých ke katolické jednotě: znamenalo to pro ně popřít celou historickou minulost, všechny i ty nejupřímnější snahy o vnitřní obnovu a reformu a pro některé to bylo psychologicky nemožné. V těchto věcech na katolické straně se v posledních letech změnilo velmi mnoho. Nemluví se o návratu, mluví se raději o smíření, o odpusťení, o obnovení církevní jednoty. Ale přece - jak to řekl msgre Willebrands v jednom interview o významu dekretu o ekumenismu, můžeme mluvit o návratu - a to platí pro všechny stejně - vracet se ke Kristu Pánu, poznávat ho plněji, milovat ho vroucněji, žít důsledněji podle jeho zákona lásky, odpouštět jako on odpouštěl, činit dobré, jak on činil. Neboť navrátit se ke Kristu Pánu, to znamená také vracet se k jeho bratřím, vracet se jeden ke druhému, aby všichni byli jedno v Kristu.

Rozumíte nyní, proč jsem mohl tvrdit, že správně chápaný ekumenismus je jedním z hlavních prostředků duchovní obnovy? - Neboť kde je upřímná touha po jednotě s Kristem Pámem, tam je také vůle k upřímné lásce, k odkádání všeho co nás odděluje od Krista a co nás odděluje od jeho bratří. V tomto duchu pravého ekumenismu budeme prožívat tento první měsíc milostivého léta a budeme se modlit, aby v nás všech rostlo toto poznání a tato bratrská láska, abychom byli jedno, jak si to tak vroucně přeje náš Pán Ježíš Kristus.

✓ Svatý Otec Pavel VI. udělí o svátku Zjevení Páně v basilice sv. Petra kněžské svěcení 62 jáhnům - chovancům ^(minim) ~~coleje~~ Propagandy. Alumni pocházejí z 21 různých národů: a to z Tanzanie, Jížní Afriky, Nigerie, ze Spojených států, z Konga, Mexika, Nového Zélandu, Číny, Vietnamu, Kenye, Japonska, Australie, Ceylonu, Burundi, Pakistanu, Indie, Irska, z Iraku, Toga, Koreje, Libanu, Jamaiky a ze Zambie. Největší počet novosvěcenců, to je devět, je z Konga. Svatý Otec daruje novosvěcencům bílé mešní roucho, které budou mít při svěcení. Je to po prvé v dějinách koleje Propagandy /byla založena Urbanem VIII. roku 1627/, kdy papež udělil jejím chovancům ~~AAA~~ kněžské svěcení. Všichni vidí v tomto gestu papežově nový projev ducha ekumenismu, který chce spojit všechny - přes různosti ras, jazyků a národností - v jednom jediném Kristu. —

✓ Závěr obřadu bude přenášen přímo z baziliky sv. Petra v 10.30. na krátkých vlnách v pásmu 41, 31 a 25 metrů. Zpravodajský komentář francouzsky a polsky, ✓ Dnes byl uveřejněn obsah dopisu, který poslal Pavel VI. po velvyslanci Goldbergovi jako odpověď na poselství prezidenta Johnsona o pokusech vyřešit smírně vietnamskou krizi. - Svatý Otec děkuje v první části listu za to, že president Spojených států mu poslal odpověď na jeho mírovou výzvu po zvláštním vyslanci -zástupci Spojených států u Spojených národů, velvyslancovi Arturovi Goldbergovi, dále mu děkuje, ~~že~~ ^{ze svého} udělal vše pro zajištění vánočního příměří. ✓ Doufá, že jeho ~~usilí~~ ^{dělání} o mírové vyřešení konfliktu bude mít úspěch a vroucně se za to modlí, aby do zpustošených krajů Vietnamu se vrátil trvalý mír. A na konec znova zdůrazňuje, že je přesvědčen, že vyjadřuje touhu celého lidstva, ~~Milevánou~~ po míru, a že se své strany neustane ~~všemi~~ ^{vše} prostředky pracovat pro dosažení ~~stabilního~~ míru ~~na celém světě~~. —

✓ Během loňského roku navštívilo poutní baziliku sv. Jakuba v Compostele za mimořádného milostivého roku sv. Jakuba na dva miliony poutníků, v katedrále bylo podáno za poslední rok 1 milion svatých přijímání.

✓ Příští týden ve čtvrtek 13. ledna bude ve velkém auditoriu Piova paláce zahájeno millenium pokřestanění Polska. K slavnosti přijede polský primas kardinál Wyszyński a bude mít úvodní promluvu. Hlavním řečníkem bude profesor Oskar Halecki.

2. Svatý Otec Pavel VI. navštíví o svátku Zjevení Páně 6. ledna kliniku pro dětské nemoci při Římské státní universitě a její malé pacienty. -

V středu, v předvečer svátku Zjevení Páně, se konala v bazilice sv. Petra veřejná audience za veliké účasti věřících. Pavel VI. mluvil o tak zvaném komunitárním duchu, který je tím nejkrásnějším výplodem II. vatikánského sněmu. Svatý Otec řekl: 'Církev vyšla z koncilu živěji proniknuta duchem komunitárním to je vědomí živého společenství všech údů v jednotě. To znamená, jak to vysvětlil svatý Otec - vyšla z koncilu s větší láskou, s láskou, která dělá z věřících opravdové bratry, která přivádí k jednotě, k přátelství a vyznačuje ^{se} positivními společenskými znaky svornosti a solidarity.

Církev má po koncilu živější vědomí své tajuplné a podivuhodné jednoty, spojené s vědomím svého universálního poslání, s vědomím své katolicity.

Koncil dal svým účastníkům - to je koncilovým otcům - prožít dvojí zkušenosť: jednu v zasedací aule koncilu, druhou mimo ní. První, vnitřní zkušenosť spočívá v tom, že si Církev dokonaleji uvědomila tyto dvě charakteristické znaky a znova poznala, že to jsou její podstatné, základní, intimní znaky, kterých se nemůže nikdy vzdát. Kristus je dal Církvi, shromáždění Božího lidu, tomu historickému a tajemnému tělu, jemuž dal zároveň účast na svém vlastním životě spolu s úkolem pokračovat na zemi v jeho ~~základní~~ poslání. druhá zkušenosť je zevnější, viditelná, experimentální - důsledek ~~setkání~~ ^{to} pastýřů, kteří přišli ze všech konců země k svému středu a ke své hlavě a přitom si byli vědomi, že jsou poslání hlásat Kristovo evangelium po celém světě. První zkušenosť vyplývá z hluboké meditace, je něco trvalého, theologického, zakotveného v Bohu; kdežto druhá je jen lidským přechodným zážitkem. Ale obě zkušenosti se staly majetkem celé Církve, shromáždění Božího lidu: neboť snad nikdy ~~celá~~ Církev tak živě nepocítovala, že je opravdu jedna rodina, jedna jediná věc v Kristu.

Svatý Otec rozváděl pak dále tuto myšlenku komunitárního ducha, ducha jednoty ve společenství všech, a ukazoval, že to nebylo něco náhodného, nýbrž že se tento duch odráží ve všech koncilových dokumentech: jak v liturgické

reformě, tak v pojmu Církve jako shromáždění lidu Božího, tak v kolegialitě biskupského sboru, a pak pokračoval:

Tento komunitární duch si zaslouží opravdové pozornosti a studia. Tak poznáme, že právě tento duch uvědomělého církevního společenství je pravým duchem církevním, kterým se mají vyznačovat všichni věřící. Církev na jedné straně stále důrazněji a s větší jasností poukazuje na vysokou důstojnost osobnosti každého jednotlivce. Ale na druhé straně tvrdí, že každý věřící musí naprosto a jednoznačně přijmout jednu a touž víru. A právě toto uvědomělé účastenství na společenství kultu a lásky patří k základním prvkům církevní reality. Ten žije duchem koncilu, kdo se snaží dávat katolickému životu větší soudržnost, kdo pěstuje ducha bratrství, kdo se snaží o větší lásku. Všechno, co oslabuje nebo je proti tomuto duchu komunitárnímu, je mimo cestu, kterou koncil naznačil pro obnovu a rozšíření Církve: všechny partikularismy - osobní nebo lokální zvláštnůstky, všechny separatismy, tříštění a odštěpování, všechny nepřirozené strojenosti, všechny projevy egoismu a sobectví - a setkáme se s nimi někdy i u dobrých katolíků - a na druhé straně všechna omrzlost a nezájem o blízké nebo vzdálené bratry - to vše by mělo nyní po koncilu ustoupit duchu větší bratrské lásky, podle slov Kristových: ~~—~~ podle toho se poznají jeho učedníci. — Tato slova svatého Otce nám všem dávají hodně látky k přemýšlení a k meditaci.

Papežský úřad, který se zabývá církevními odůstky tak zv. Apoštolská Penitenciarie vydal dnes [zvláštní] Vysvětlení - Declaratio o odpustcích mimořádného milostivého léta, vyhlášeno papežskou konstitucí 'Mirificus even-tus'. Na výslovné přání svatého Otce a ~~zde~~ ^{jako} dal odpověď na různé pochybnosti a dotazy biskupů, prohlašuje se tem:

Plnomocné odpustky mohou získat všichni věřící, kdo splní obvyklé podmínky pro získání jiných plnomocných odůstku, totiž že se vyzpovídají, přistoupí k svatému přijímání a pomodlí se na úmysly svatého Otce nějakou modlitbu: a když mimo tyto obecné podmínky vykonají některé z níže uvedených úkonů:
 1. / pokaždé získají plnomocný odůstek, když vyslechnou alespoň tři promluvy o dokumentech II. vatikánského koncilu v některém kostele nebo na jiném vhodném místě.

Jiném vhodném místě.

2./ pokaždé mohou získat jubilejní plnomocný odpustek, když vyslechnou alespoň tři kázání postních nebo velikonočních misí nebo veřejných exercicí pro lid v některém koatele.

3./ rovněž pokaždé mohou získat tytéž odpustky, když se zúčastní slavnější mše svaté, kterou mít nějaký biskup v katedrále nebo v jiném kostele určeném od místního ordináře pro získání jubilejních odpustků, jak o tom mluví dekret Penitenciarie z 20. pros. min. roku.

Mimoto jen jedenkrát v době mimořádného jubilejního roku /to je od 1. ledna t.r., až do svátků svatodušních to je 29. května t.r./ mohou získat jubilejní plnomocné odpustky, když navštíví katedrálu nebb jiný kostel Ordinářem určený a tam obnoví ~~zavzpomínání~~ vyznání víry. Není předepsána žádná zvláštní forma. Stačí pomodlit se Věřím v Boha - bud apoštolské vyznání víry ,jak se modlíváme soukromě, nebo nicejskocárihradské, jak se modlíváme při mši svaté.

nebo se ~~mít~~ mít toto odpustek získat ,když zbožně přijmou papežské požehnání, které může dát jen jednou při hlavní jubilejní slavnosti bud diecésní sídelní biskup, nebo jeho koadjutor či pomocný /auxiliární/ biskup nebo i nějaký jiný biskup řádně delegovaný.

Dále Deklarace upozorňuje na tyto věci: - Jestliže biskup chce určit mimo katedrálu také jiné kostely pro získání jubilejních odpustků - má zvolit význačnější kostel na území vikariátu nebo děkanátu nebo nějaké významnější poutní místo. - Dále je vhodné, aby promluvy, při kterých se vysvětlují koncilové dokumenty, se konaly v jednotlivých farních kostelích nebo na jiných vhodných místech a po promluvách šli věřící v průvodu /bud podle farností nebo podle různých stavů/ do katedrály ,případně jiného určeného kostela, kde se společně vykoná závěrečná pobožnost. - Konečně Deklarace upozorňuje, že zpovědníci podle kan. 935 Kodexu círk. práva mohou ~~získat~~ věřícím, kteří nemohou zadostučinit předepsaným podmínkám pro platné překážky, zaměnit jim podmínky za jiné. Upozorňujeme, že odpustky znamenají odpuštění všech časných trestů za hřichy nebo jejich část. Odpuštění všech časných trestů nazýváme odpustek plnomocný. Abychom mohli získat odpustky , musíme být bez hříchu, ve stavu milosti posvěcující. K získání plnomocného odpustku je nutno být prost i všech dobrovol-

ných všedních hříchů a dobrovolné náklonnosti k nim. Protože jsme všichni navzájem údy v tajemném těle, zásluhu božského Spasitele, Panny Marie a svatých jde k dobru všech ostatních údů. Církev má moc přidělit nám ony zásluhy jako odměnu za jisté dobré skutky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

O svátku Zjevení Páně 6. ledna svatý Otec bude sloužit v 10 hodin dopoledne mše svatou v bazilice sv. Petra u příležitosti dvacátého výročí zřízení samostatné katolické hierarchie v Číně. Mše svatá bude vysílána přímým přenosem z vatikánské basiliky: Pro Evropu na krátkých vlnách v pásmu 41,31 a 25 m.

V kostele sv. Ondřeje - San Andrea della Valle v Římě i letos se bude konat tradiční tříkrálová oktáva, za sjednocení všech křesťanů. Budou přání slouženy mše svaté v nejrůznějších ritech západních i východních.

V Polsku zemřel sandoměřský biskup mons. Jan Lorek ve věku 79 let. Sandoměřskou diecézi řídil dvacet let.

()
()

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu
()

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 6-1-65

Svatý Otec Pavel VI. udělil dnes dopoledne kněžské svěcení 62 jáhnům z misi
~~Bohemie a Moravy~~ ^{Pavel VI.} jnich zemí. Podoben Kristu, jejž nám na zemi představuje a zastupuje, ode-
vzdal kněžskou moc 62 mladým můžům, kteří poskončení svých bohosloveckých
^{zde v Rím} studií odejdou do svých vlastí nebo na pracoviště, která si zvolili, aby tam
šířili radostnou zvěst o narození Bohočlověka. ^{To byla milí při telé, letos-} římská oslava svátku Zjevení Páně, připomínajícího nám, jak tři mudrci
od Východu, prvotiny pohanství národů, poklekli před betlémským božským
Dítkem, spasit ^{Láska pro svatého Jana Pavla II.} sitem všech národů.

Slavnost se konala v bazilice sv. Petra, největším chrámu křesťanstva, u pa-
pežského oltáře ~~(nad hrobem sv. Petra)~~. V polokruhu ~~stál~~ kolem oltáře 62 jáhnů,
byli oděni v albu, cingulum, manipul a štolu; ~~křížem~~; na levé ruce drželi slo-
ženou kněžskou kazuli, dar to jejich světitele sv. Otce. Světenci spolu s vě-
řícími, kteří zaplnili všechny 4 lodi kolem pap. oltáře, odopovídali sv. Otci
na první mešní modlitby. ^{Vlastní} kněžské svěcení se koná ve dvou částech: po
graduále a po přijímání. Po graduále jsou čtena napomenutí, jsou zpívány lita-
nie ke všem svatým, světitel a ostatní, nebo aspoň některí z přítomných kněží
vkládají ruce na svěcence ^a, je zpívána preface, která obsahuje slova svěcení;
na znamení moci, které se ^{je jim vložena} stola křížem přes prsa a
^{vlastní} kněžské liturgické roucho, jsou jim pomazány ruce svatým olejem a odevzdána moc obětovat
chléb a víno. Sám sv. Otec vykonal tyto obřady u všech 62 svěcenců; jeden z
nich, Japonec dp. František Kukamizu četl potom evangelium - jiný, Pákistáнец
dp. Antonín Martis četl předtím epištolu. Po evangeliu pronesl sv. Otec italské
kázání: Poprvé v dějinách Církve ^{uděluje} kněžské svěcení tak slavnostním
způsobem, v tomto největším křesťanském chrámu, nad hrobem galilejského
rybáře Šimona, jemuž Kristus změnil jméno v Petr, aby byl skálou jeho Církve.

Kněžského svěcení se dostalo 62 jáhnům z 23 zemí, které nazýváme misijními;
tak naznačujeme, že Církev tam žije za zvláštních podmínek: je tam teprve
budována, sázena, žije tam v hrdinství, v pokore, v ^{čisté} nevinnosti. Obřady se konají
nedlouho po skončení II. vat. sněmu, v duchu se chceme vrátit do ovzduší
sněmu, svěcení chce být ^{začátkem} ~~nádeje~~, ^{provádění} jeho rozhodnutí, jež od sněmu čekáme.
Obřady se konají na svátek Zjevení Páně, ^{Již koncil probudil, kdy oslavujeme,} ~~Bohemie a Moravy~~ zjevení neviditelného a nevypověditelného Boha v dějinách a lidskému duchu, kdy oslavujeme
světlo, nabídnuté ~~Israele~~, včera podle těla, dnes podle ducha, nabídnuté
ne už jedné zemi, ale všem národům, celému lidstvu, jež ^{bylo} přivábejo oním
světlem k jednotě víry a spásy, aby v Kristu vytvořilo nový mesiánský národ,
Boží lid, svatou Církev. - Právem proto dnešní slavnost se řadí k nejvýznam-

nějším v dějinách Církve. Sv.Otec potom mluvil o změně, která se děje v každém, kdo je vysvěcen na kněze: ~~dostav novou moc, nadpřirozenou, božskou,~~
 stává se z něho živý nástroj nadpřirozené činnosti Boží, služebník Církve, biskupa, celého Božího lidu; je teď spolupracovník biskupů, je spolu odpovědný za blaho Božího lidu, vykonavatel biskupova úkolu učit, spravovat a vládnout. Je prostředníkem mezi Božím lidem a Bohem, rozdělovatel Božích tajemství, tlumočník Božího slova, Bohu bude předkládat modlitby a oběti Božího lidu. Při tom všem má být druhý Kristus. Závěrem svého kázání sv.Otec napomíнал novosvěcenců, aby si byli vědomi své důstojnosti a odpovědnosti; nebyli vysvěceni k nějakému svému osobnímu prospěchu, ale pro Boží Církev mají si být vědomi těžkostí, se kterými se pro svůj stav a své činnosti potkají; mají být nositeli "řástova kříže; mají si být vědomi mravních a duchovních potřeb světa, ve kterém budou žít; naslouchejte hlasu dějin, volání národů, duší, svých krajanů - není vždy zcela jasné, ale pochází z jejich důstojnosti, že ~~jsou určeni pro evangelium~~, buděte si vědomi lásky, která vás dnes naplnila a která se z vás má rozlévat na všechny lidí, kterými se setkáte na své životní cestě." A sv.Otec končil slovy Krista Pána: "Jako Otec poslal mne, tak já posílám vás: Jděte a neste Krista a jeho evangelium do celého světa. Jděte v pokroku, ale se statečností: teď jste kněžími, teď jste misionáři."

Projevem odhodlání splnit tento rozkaz sv.Otce, ale zároveň i svaté hrđosti bylo vyznání víry. Spolu s 62 novosvěcencemi se je modlila celá bazilika. Novosvěcenci ~~XVII~~ nesli sv.Otci k obětování dary a plody svých zemí: viděli jsme sošky P.Marie, vytepávané a vyšíváné umělecké výtvory. Spolu se sv.Otcem pak ~~koncelebrovali~~ ^{amici} mši svatou: s ním obětovali poprvé neb. Otci chléb a víno, s ním vyslovovali poprvé slova proměnování chleba v tělo Páně a vína v Kristovu krev. Z téhož kalicha též přijímalí - pod obojí způsobou. Po přijímání následovaly závěrečné obřady svěcení: vyznání víry, odevzdání moci odpoutat hřichy a slabosti ^{proslušnosti} ~~biskupovi~~ ^(X) Vděčně, hlasem hluboce dojatým slíbili novosvěcenci sv.Otci, že na jeho úmysl budou sloužit tři ze svých prvních mší svatých a že i v budoucnu budou na něho pamatovat v modlitbě. - Dříve než udělil poslední požehnání sv.Otec řekl, že je rozšířuje na přítomné i nepřítomné členy rodin novosvěcenců, na celou misionářskou Církev.

(X)

Př. Karel
V roce 1912 dala toto požehnání
mše

۱۷۳

Misiím sv.Otec věnoval vzpomínce také v poledne, při svém krátkém proslovu k věřícím na náměstí sv.Petra, dříve než se s nimi pomodlil Anděl Páně: Za misie, mají tuto modlitbu obětovat, za rozšíření světla spásy, které nám přichází z evangelia: především abychom my občané království si toto světlo dovedli udržet a je přiváděli k novému růstu a lesku. A za druhé, aby toto světlo pronikalo dál, aby se šířilo, aby všem dělníkům na vinici Božího království v misiích se dostalo útěchy a milosti od Boha, zvláště tam kde misijní práci napoušují války, kde misijní pole je skropeno krví. Modleme se za mír a za blaho misijného díla. - Modlitbou Anděl Páně na tento mysl chceme skončit náš pořad; i my se budeme modlit se sv.Otcem za misie, ale budeme též děkovat za to, že nám se před 1100 lety dostalo světla evangelia, budeme prosit, aby víře vždy věrní zůstali Mořavancé...

Katolíci, protestanti a pravoslavní ve Francii mají společné znění modlitby Otčenáše. Nového znění bude poprvé užíváno počínaje oktávou modliteb za jednotu křesťanů, od 18. do 25. ledna. Čteme to ve společném prohlášení, které podepsal za kat. Církev kard. Lefévre, arc. z Bourges, který je předsedou francouzské biskupské konference; za pravoslavné metropolita Meletios a arcibiskupové Antonín z Londýna a Jířího z Paříže a Antonína z Ženevy a za protestanty čtyři duchovní. Jednotné znění modlitby Otčenáše budou užívat též v zemích v nichž se mluví francouzsky: Belgii, Svýcarsku, Kanadě a afrických zemích.

Při společném hledání jednoty, kterou si přál K.P., všichni křesťasné budou se moci modlit společně modlitbu, jíž nás Pán naučil, končí prohlášení. Společné znění Otčenáše je výsledek tříleté práce, kterou vykonala komise společná odborníků všech křesťanských vyznání.

Sv. Otec poslal telegram arc. z Lyonu kard. Villotovi; žádá ho, aby jeho jmé
nem vyslovil soustrast všem, kdo byli postiženi výbuchem metanového plynu
v městě Feyzin.

To the above respects: Dr. Mr. Tamm & R.

V. V. A.

Adresa k písním muz. zpěvu o charakteru vzdělávání dle v. CIVI:

Dnes uslyšíte zprávy z Vatikánu a pak poznámku k misijnímu úmyslu Ap.modlit by: Charitativní činnost v misiích.

Italské děti dostávají své vánoční dárky od svatých Tří králů, na svátek Zjevení Páně; nosí jim je Befana, stará žena s koštětem. Do akce vánočních dárků se zújil i svatý Otec: ~~hus~~ nesl Befanu němocným dětem v římské universitní nemocnici. U brány nemocnice ho přivítal it.ministr vyušování Gui, rektor university prof.Papi a ředitel dětské kliniky; Rektor Papi ve svém proslovu slíboval sv.Otci za tuto už jeho druhou návštěvu v budovách římské university; vzdal též hold poslední činnosti sv.Otce, aby mezi národy došlo k pravému ~~máx~~ ~~máximum~~ míru. Hned potom sv.Otec ^{se} odebral do dětské kliniky, prošel jejími sály. U mnoha lůžek se zastavil, osobně nemocným dětem odevzdal svůj dárek, sladkosti, a s dětmi i jejich přibuznými krátce promluvil. Podobně pronesl na konec proslov i k lékařům a ošetřovatelkám; chválil je za jejich nezištnou práci, aby zmírnili utrpení nevinných dětí. ~~belají~~ ^{hodlají} to samému Kristu, bratu nejposlednějšího z nás. S dětmi, které seděly zcela blízko papežského trůnu, potom sestavil betlém, který s sebou přivezl jako svůj dar dětské klinice, a se před ním pomodlil. ~~XXX~~ Mezitím se před budovou nemocnice shromáždil velký počet Římanů; radostným potleskem a provoláváním slávy sv.Oteci děkovali za tento ~~velký~~ skutek lásky vůči jejich dětem. *Sm, hru knauel do Vat.*

Polský primas kard.Wyšinski pronesl na svátek Zjevení Páně večer kázání v kostele sv.Vojtěcha ^{ve Woli} na varšavském předměstí. ~~Wola~~. Rekl věřícím, že k 1000.výročí pokrtění Polska dostal od sv.Otce zvláštní list; v nejbližších dnech bude čten ve všech kostelích. Kard.Wyšanski se potom vrátil k útokům komunistickému tisku proti ^{hl.} biskupům, protože pozvali německé biskupy na oslavy milenii a a je požádali o prominutí všeho, čím se polský národ proti německému provinil. Biskupové mají právo psát listy biskupům všech zemí, nepotřebují se proto ospravedlňovat. ~~před nikým~~. Kard.Wyšinski si pak veřejně stěžoval na bezpráví, která se ~~max~~stala jemu a polským biskupům od tisku, rozhlasu a televiz. *Odpustil* všem, tak jako předtím [odpustil] jako křeštan německému národu.

Kard.Wyšinski nakonec mluvil o II.vat.koncilu z hlediska situace v Polsku.

^{Svou naukou} Církev musí být prítomna na všech oblastech sociálního života země, pravil; vladnout lidem, znamená sloužit jim dodal.

V staré bazilice sv.Ludvíka, ve francouzské čtvrti města New Orleans byl ~~vysv~~ ^{byl} ~~kon~~ ~~kyrkou~~ svěcen na biskupa mons.Harold Perry; mons.Perry je první černý biskup v USA. Obřady vykonal ap.delegát mons.Vagnozzi; spolu světiteli byli neworleanský arcibiskup mons.Hannan, ~~dřívější~~ arc., dnes arc.v Chicagu

*svoboda
č. 11. B. jin
V. vlnk*

15/11/2023, v N.O. (de módare)
mons. Cody, slavnostní kázání pronesl biskup z Baton Rouge mons. Tracy.

Na 300 osob konálo se v původní Trinitářské ^{místnosti} v Boloni. (Kdž. pr. 13 čí
zpráválel tento muž) arc. bisk. Lercaro

z hradu v. Petromi.
Fakult. oborů It
z díl. Bulet.

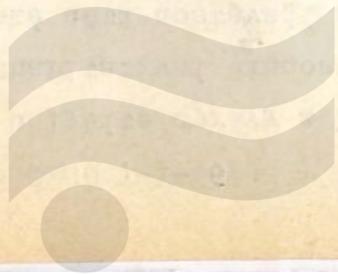
1. Jméno Attilio Benelli pochází z p. Bolonie i trinitáři.
Pravděpodobně patří k nej-veliké v historii.

Dnešek l'OR. mluví mi třeba při dnešním referátu o Benelli když
62 je 23 svatým v roce. Vlna vlna se snáší zp. Římské v
bisk. v. Petru v. Petru. Počet toho nepomoci, že je paprsek může
být vysoký Benelli když, ~~do konce výstavy~~. Nejdřív
vlna vlna svatý ~~počet~~ ^{důraz} / jde o C. n. k. vlna Benelli ev. na vlně
i vlně v. Petru.

3

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Charitativní činnost a misie

Není pochyby o tom, že charitativní činnost byla a je stále součástí misijní práce. Po příkladu svého Mistra, který ~~kudy chodil~~^{z hřebenek ve Křížku} ~~dohrě~~ činil také zázračnou mocí uzdravoval nemocné, po příkladu prvních⁷² Kristových učedníků a apoštolů misionáři hledí mezi těmi, jimž káží evangelium, též mírnit bolest a bídnu a přispívat k jejich všestrannému povznesení. Na tisíce nemocnic, útulků pro malomocné, starce, sirotky a jinak postižené řídí v misijních zemích (Církev). A mezi charitativní činnost můžeme zařadit i školy, které misionáři založili a spravují, a nejrůznější podniky rézu sociálního. Láska ^{ou} k ~~Křížkům~~ bližnímu, ^{kterého vidí} především trpícímu, misionáři dokazují svou lásku k Bohu, kterého nevidí, abychom uvedli známá slova sv. Jana.

Zdálo by se tedy, že tato láska k bližnímu dokazovaná skutkem, by měla být nejjasnějším důkazem pravosti evnagelia. V dávných staletích, ale i dnes.

A přece se setkáme s mnoha překážkami této charitativní činnosti; ale vlastně jsou to překážky proti činnosti misionářů. Uvedeme jeden příklad. Před časem rozhodla ceylonská vláda paní Banadaraikové, že z Ceylonu musejí odejít všichni misionáři; a z tohoto rozkazu nebyly vynáty ani řeholní sestry, které pracovaly v nemocnicích, třebaže vláda neměla pro ně dostatečnou náhradu. Vrací se zde stará námitka proti misionářům, že jsou ve službách kolonialismu, námitka znova a znova opakována i komunisty, nepřáteli charitativní práce a všech podniků, které mají za cíl opravdové odstranění bídy. ^{Dále:} ~~Také~~

velká antická náboženství jako budhismus a hinduismus vidí v skutečnostech lásky misionářů nečestné získávání pro křesťanství.

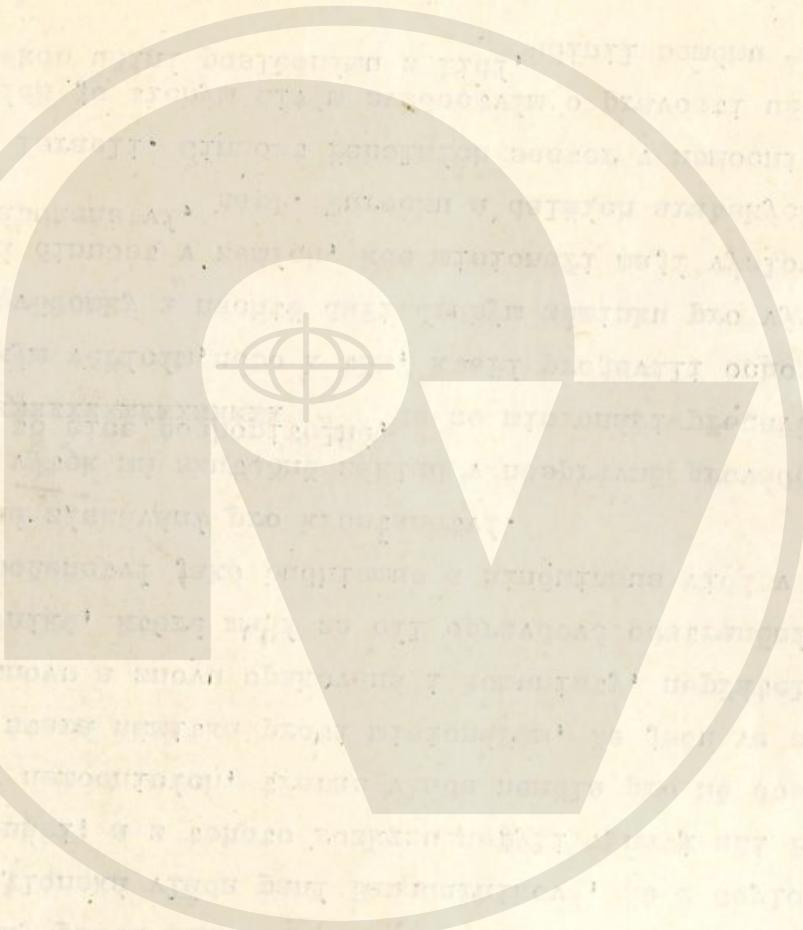
Nejedna z těchto výtek má skutečně základ v nesprávně prováděné charitativní činnosti; ~~je to sice pochopitelné,~~ že se misionáři především obraceli ke svým křesťanským věřícím, nebo k těm, kteří projevili ochotu křest přijmout – tím ale nevědomky a nechtě dali druhým záminku pro výtky proti nim. Tím větší cenu má činnost v zemích, kde misionáři mají výslově zakázáno propagovat své náboženství, např. Turecku a dalších arabských a mohamedánských zemích a v Izraeli. Činnost řeholních sester v nemocnicích a nejrůznějších útulcích je tichým živým svědectvím o pravosti učení evangelia pro ně cokoliv někdo učiní poslednímu z lidí, učinil samému Kristu.

Chen. círl by u mne mohl moci pracovat. Vypal do mě Brussoni i II. vst. Amil.

Jde k mne pole ~~polupole~~ s m. hrd. myslí a těžkým, který s lehkou, kterou neplatí;

Chen. mne. ^{přejí} mne mohly být i mnohé hr. formy ~~české~~ jež by byly důkladně

žit, ale jíž těží pravou a svobodou vlastního života, může být.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

7-1

V dnešním pořadu uslyšíte týdenní komentář od soboty do Soboty ^{na Vánoční} a přehled zpráv z katolického světa.

Upozorňujeme, že každou druhou neděli v měsíci, tentokrát 9.ledna ,
po mši svaté,která začiná v 9.30 dopoledne, ~~XVII~~⁴¹ vysílá vatikánský rozhlas na krátkých vlnách v pásmu 41,31,25 a 19 m.ve čvrt
na jedenáct českou homilií.

Drazí posluchači, v prvním ~~tydnu~~^{vatikánském} nového roku 1966 jsou především dvě události, které mu vtiskly zvláštní ráz: mírová akce Pavla VI. pro zachování světového míru a historický obřad vysvěcení 62 jáhnů z misijní koleje Pragandy o svátku zjevení Páně v bazilice svatého Petra.

Na nový rok v poledne ,kdy se na svatopetrském náměstí shromáždilo mimořádně mnoho lidí, aby přišli blahopřát svatému Otcí k novému roku, Pavel VI. v promluvě, kterou měl před společnou modlitbou Anděl Páně, znovu zdůraznil jak mu leží na srdci otázka světového míru. 'Mír je podmínkou a zároveň i plodem tolika jiných dober. Musíme prosit Pána, aby zachoval mír tam, kde ho mají, a obnovil jej tam ,kde není nebo je ohrožen, - řekl svatý Otec a dodal - v těchto dnech, kdy se tolík podniká, aby byl vyřešen konflikt na dálném východě musíme prosit Pána, aby toto úsilí dosáhlo šťastného výsledku.'-

Když vánoční příměří ve Vietnamu se nestalo začátkem jednání k zastavení úplného nepřátelství, svatý Otec poslal čtyři telegramy presidentovi prezidenta Nejvyššího Sovětu Podgornymu, představiteli Čínské republiky Mao Tse Tungovi, a oběma vládám Severního i Jihovýchodního Vietnamu a všechny zapřísáhal, aby udělali všechno, aby vietnamský konflikt byl vyřešen při plném respektování spravedlnosti a při zachování samostatnosti, tak aby se do těžce zkoušené země vrátil mír a mohlo se začít s novou její výstavbou. Svatý Otec naléhá na rychlé vyřešení a urovnání vietnamského konfliktu, poněvadž vidí, že v opačném případě by se mohl válečný požár ještě rozšířit a ohrozit mír v celém světě. S podobnou naléhavostí žádal v písemném poselství, které poslal po americkém velvyslanci Goldbergovi i prezidenta Spojených států severoamerických, aby udělal všechno pro záchranu světového míru a pro urovnání nynější-

ho válečného nepřátelství. V listě vyslovil naději, že doufá, že presidentovo diplomatické úsilí, které vyvinul, dosáhne úspěchu. A připojil, že je přesvědčen, že opravdu vyjadřuje touhu celého lidstva po opravdovém míru a že sám neustane, dokud nevyčerpá všechny prostředky pro zachranu míru a pro uosažení míru v celém světě. - V neděli v poledne před Anděl Páně znova žádal shromážděný lid na náměstí před basilikou, aby se spolu s ním modlil za světový mír. Jeho výzvy sice našly ve světovém tisku a veřejném mínění veliký ohlas, ale na místech, na nichž nejvíce záleželo, zatím zůstaly bez odpovědi. Ačkoliv tenkráte naděje na úspěch byly byly tenkrát mnohem větší než dnes, svatý Otec při pohledu na obtíže, které by bylo třeba překonat, a při pohledu na slabost lidských, i těch nejlépe míněných prostředků, dodal: 'Co mohu udělat je tak málo ve srovnání s tím, čeho třeba dosáhnout! Je nutná pomoc s nebe! Proto se musíme modlit. A v modlitbě se doplňuje, můžeme říci, naše diplomatická činnost a nabývá rozměrů nekonečných!' - Začátkem týdnu posílá další dva telegramy, které mají ovlivnit mírové jednání mezi Indií a Pakistanem v Taškentu. Jeden byl adresován bombajskému arcibiskupovi kardinálovi Gracias a druhý arcibiskupovi v Karachi v Pakistanu Cordeirovi.

Dnes přijal svatý Otec v konsistorním sále diplomatický sbor pověřený u svatého Štěpána k obvyklému novoročnímu blahopřání, které mu jménem sboru přednesl děkan vatikánských diplomatů belgický velvyslanec baron P. Swick. - Svatý Otec Pavel VI. ve své odpovědi se znova vrátil k otázce světového míru. Na konci svého francouzského projevu řekl: 'Mohlo by se snad namítat, že před sražkách, kde proti sobě stojí moderní armády s tak hroznými ničivými prostředky hlas bezbranné mocnosti jakou je Církev může být snadno umlčen hłomozem a třeskotem zbraní. Ale zkušenost ukázala, i v těchto posledních dnech, že nášemu hlasu by se naslouchá s úctou, dokonce, že někteří žádali a toužili, aby com promluvili. Bůh nám je svědkem, že z naší strany uděláme všechno, i co se vymyká obvyklým diplomatickým cestám a formám protokolu, kdykoliv budeme vidět, že by Církev mohla svou morální autoritou podpořit dílo míru mezi lidmi a mezi národy. Je to dílo časného rádu, ale my užijeme prostředků které odpo-

dají našemu úřadu a za účelem duchovním : to je pro záchrana lidské spo-
lečnosti ,pro přavé blaho lidí. - Neboť je vskutku tal veliké, tak drahocenné
dobro, a celé lidstvo po něm tak horoucně touží - pokračoval svatý Otec -
že neváháme poprosit vás, abyste požádali své vlády, aby pokračovaly ve svých
snahách - jako i my budeme pokračovat - aby se mír vrátil tam, kde je ohrožen,
a ta m ,kde jež byl upevněn ještě více. A svatý Otec končil ujištěním: Církev
je po vašem boku, spolu s vámi chce pracovat pro vybudování světa lidštějšího
a šťastnějšího, poněvadž to bude svět spravedlivější a mírumilovnější. Nabízí
svou pomoc s pokorou a skromností, ale zárověn s jistotou, která vyplývá z
její víry a z její dlouhé zkušenosti, že její poselství je poselství světla,
života, spásy pro lidi jednotlivé i pro celé národy.

3 Spojíme se všichni v našich modlitbách, zvláště při mši svaté a svatém
přijímání s naším svatým Otcem v modlitbě za spravedlivý světový mír a tak
budeme se snažit podpořit všechny jeho akce ve prospěch míru.

K této mírové akci se druží i veliké historické gesto Pavla VI, když o
svátku zjevení Páně vysvětil sám osobně v bazilice svatého Petra 62 novokněží
z 23 různých národů : a posílal je do celého světa a připomínal jim: Budte si
vědomi lásky, která vás dnes naplnila a která se z vás má rozlévat na všechny
lidi, se kterými se stkáte na své životní cestě! Jako Otec poslal mne, tak já
posílám vás: Jděte a neste Krista a jeho evangelium do celého světa. Jděte v po-
koře, ale se statečností: teď jsou kněžími, teď jste misionáři!

3 To byl náš týdenní komentář : Od soboty do soboty ve Vatikánu.

Připojíme přehled zpráv:

V Lázních Godesbergu byl včera pohřben německý velvyslanec u svatého Stolce
Jásef Jansen, který náhle zemřel v Mnichově v Bavorsku 2.ledna. Pohřbu se žú
častnil apoštolský nuncius v Německu arcibiskup Corrado Baffile. -

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. přijal v slavnostní audienci prvního velvyslance Malty u Sv.stolice ~~o.s.~~ Filipa Pullicina, který sv.Otci odevzdal své pověřovací listiny ~~angl.~~ Republika Malta a Sv.stolice navázaly diplomatické styky 15.prosince. Ve svém proslovu sv.Otec vyslovil přání, aby navázání dipl.styku upěvnilo katolické trdice ostrova Malty a aby přispělo k blahu a pokoji země. Velvyslanec Pullicino ~~všech~~ vzpomněl, že maltský národ zůstal věrný Petrovu stolci od doby, kdy na Maltě kázal evangelium sv.Pavel; ujistil sv.Otce že maltský národ se zájmem a s přáním úspěchu sledoval všechnu činnost sv.Otce, aby mezi národy došlo k trvanlivému spravedlivému míru. *Rec. F.R.
Muž u vlna ().*

Svůj krátký proslov v neděli v poledne k věřícím na náměstí sv.Petra,

Pavel VI. věnoval svátku Svaté rodiny. V rodině lidský život má svůj pramen, v rodině se každému dostává první výchovy. Všichni si jsou vědomi, jak velký význam má zdravá, pevná, ~~všech~~ věřící rodina. Všichni též vědí, že je třeba rodinu bránit a hájit. ~~Cheeme~~ se modlit, aby tato ~~malá~~ společnost byla založena na lásce, aby všichni se na ni dívali podle Božích zákonů, aby ji měli v úctě, aby rodiny byly jednotné a šťastné.

Presidenti dvou jihoamerických republik Argentiny a Peru poslali sv.Otci telegramy, jímž mu děkují za jeho úsilí o nastolení míru ve Vietnamu. Oba presidenti končí ~~práním~~ *mým*, aby představitelé národů, jichž se to týká, uposlechli výzvy sv.Otce, aby větili těžce zkoušenému Vietnamu pokoj a mír a celé lidstvo ušetřili nové válečné pohromy. - Argentinský ústav pro

veřejné mínění prohlásil papeže Pavla VI. "mužem roku 1965" Polský primas kard.Wyšinski, jak se zdá, nebude moci přijet do Říma na zahájení oslav milenia křesťanství v Polsku. Kard.Wyš. měl v úterý ráno ~~užen~~ přijet do Říma, aby ve čvrtk odpolene byl přítomen slavnostní akademii ve velkém auditoriu Piova paláce; o tisicletí křesťanství v Polsku promluví na akademii známý polský historik Oskar Halecki, profesor na katolické universitě Fordham v USA. Kard.Wyšinskému polská vláda odopřela cestovní pas; předsedovi polské biskupské konference mons.Choromaňskému to oznámila kancelář polské rady ministrů; jako důvod ~~je~~ udává, že kard.

Wyšinski (listem německým biskupům) poškodil zájmy Polska. Nespravedlivé výtky ~~odmít~~ *xxviii* kard.Wyšinski v kázání, které pronesl v neděli v kostele sv. Karla Boromejského: Výtky jsou takového rázu, že nemusím na ně odpovídat ani na ně neodpovídám, protože 20 let věrně sloužím svému lidu a vlasti. Žádám ~~m~~ vás, abyste měli důvěru k svému biskupovi, který se nedopustil

a number satisfy, π taken with right & powers unsquared
and π^m , then π^m shall be non rational

9/2

nejménšího zla, nejmenšího bezpráví vůči své vlasti. Polští biskupové vždy hájili božské právo na spravedlnost, čest a lidskou důstojnost. Je povinností věřících pochopit, co Církev chce pro Polsko.

Město Monte Potrero v Argentině se bude jmenovat po papeži Janu 23. Tento papež, čteme v rozhodnutí městské rady, byl bojovník za spravedlnost mezi všemi lidmi a za důstojnost chudých.

V rámci oktávy modliteb za jednotu křesťanů, která se koná příští týden, esarcha moskevského patriarchátu pro záp. Evropu, arcibiskup Antonín z Londýna, bude sloužit slavné bohoslužby v katedrále v Ženevě. Po prvé budou přítomni též dva oficiální zástupci katol. Církve. V předvečer zahájení oktávy modliteb 17. ledna XX bude v Ženevě uspořádána veřejná debata o náboženské svobodě. Debaty se účastní mj. francouzský dominikán P. Hamer, který je členem sekretariátu pro jednotu křesťanů, a pastor Boegner, předseda Francouzské protestantské federace, který byl přítomen ^{sněmovním zasedáním} ~~alij-vicem~~ jako host - Oktáva modliteb za jednotu křesťanů se koná ve zvláštním lesku v Ženevě v kostele otců jezuitů al. Gesu. Kázání na úmysly jednotlivých dnů vysílá vat. rozhlas přímým přenosem, vždy od půl osmé.

Kat. spolky v USA slaví od 23. do 30. ledna Týden spolupráce s Církví v ze
mích lat. Ameriky. Mezi věřícími bude propagováno vědomí a odpovědnost spolu
práce a pomoci katolickým podnikům v lat. americe. Duchovní, finanční i aktiv
ní pomoc našim bratřím v Lat. americe je praktický důsledek nauky o kolegi-
alitě o jednom Božím lidu, jak se o mém mluvilo na II. vat. sněmu. V 21 zemích
lat. amerického světadílu pracuje 3600 kněží, řeholníků a řeh. sester a 350
laických misionářů dobrovolníků z USA.

~~proslovy v nad. hřeji w. Du~~

Církev a ~~svět~~. Zamyslíme-li se nad proslovem, které na toto téma pronesl sv.
Otec Pavel VI. ~~mužeme v nich vidět dva základní rysy: Církev stojí před svě-~~
tem, před státy s prázdnýma rukama, - s prázdnýma rukama, těchto slov Pavel
VI. užil ve svém proslovu k představitelům římských šlechtických a patricij-
ských rodin v lednu 1964, jen několik měsíců po svém zvolení papežem. Církev
nemá, co by vám nabídla. Nemá atomovou bombu, nemá ~~armádu~~, území jejího Vat.
státu měří ~~4~~ hektarů, a dokonce i řeči o jejím ~~4 milionech~~ dolarů začínají
tichnout, když začne vypočítávat její nejrůznější vydání, mezi nimiž mají
přední místo skutky lásky blíženské, zmírnění bídy. - A druhý rys, přímo proti
kladný: moc Církve roste, ale je to moc morální, na vyšší úrovni než jsou
zbraně a peníze. Oba tyto tóny jsme záslechli v sobotu, kdy sv. Otec přijal
členy vat. diplomatického sboru, kteří mu přišli blahopřát k novému roku.

Odpověď Církve na tužby národů nepadá dnes na zeď lhostejnosti. Na mnoha stranách na ~~ná~~^{dnor} čekají a ~~je~~^{na náslnku} slyší. Jasným důkazem toho byl ohlas řeči před valným zasedáním ONU a nedávné iniciativy za dosažení míru ve Vietnamu. A ještě jasnějším důkazem byl zájem, s nímž veřejné mínění celé tři roky sledovalo diskuse a rozhodnutí II.vat.sněmu^{a přece}; sněmy jsou události rázu čist náboženského, týkají se vnitřní obnovy života Církve; i II.vat.koncil byl

vnitřní věcí Církve, Církev si na něm lépe uvědomila svůj úkol za dnešní situace. "Církev dnes stojí mimo zápolení ve světě; je to k jejímu většímu důbru a můžeme dodat i k dobru časné moci. Že by snad proto se Církev uchýlila na poušť a ~~nechala~~ svět jeho osudu? Právě naopak. Církev se osvobozuje od zájmů tohoto světa, aby mohla lépe proniknout do společnosti, aby se dala do služeb společného dobra, aby všem nabídla svou pomoc. Dělá to ~~způsobem~~ ^{zpravidly}, který je do jisté míry v protikladu s některými obdobími v její minulosti. C. chce jít vstříc lidem, splnit jejich očekávání, a proto raději používá přátelské mluvy, zve je k dialogu. - To jistě neznamená, že Církev je lhostejná vůči omylům, že nezná bolesti moderního světa. Ví, že ony omyly mohou obsahat ~~nejasnosti~~, hrozbu, nebezpečí, ale raději se zastavuje u ~~po~~ ^{kladných} stránek, u toho, co slouží k budování lepší a spravedlivější společnosti. C. by chtěla přispět k sjednocení všech lidí dobré vůle, aby spolu s nimi vyřešila nesmírné otázky, jimž musí čelit naše století. Proto II.vat. sněm nevy slovil žádná odsouzení. - Církev se nedívá na ~~ony~~ ^ž otázky z hlediska mocnosti tohoto světa. Církev nemá řešení rázu technického, ekonomického, politického a vojenského. Mnohý proto považuje její přínos za méně významný. C. pracuje na odlišném, vyšším poli: na oblasti ~~mrvních~~ ^{základních} požadavků sociálního života. Svědomí moderního člověka není necitelné vůči tomuto rozlišování. Více než dříve chápe rozdíl mezi časným a duchovním, a více si váží jejich vzájemných vztahů a vlivů. V poslední době došlo k vývoji v tomto směru; časná moc si uvědomila svou nezávislost na moci duchovní a z druhé strany duchovní moc se osvobodila od časné. Proto, končil sv.Otec, vliv a činnost ~~Církve~~ za mír má tak velkou váhu, a Bůh je mi svědek, že jsem ochoten dát se kteroukoliv cestou, i tou, která je mimo obvyklé protokolární fromy, kdykoliv by Církev mohla dát vládám pomoci svou morální autoritu tak aby došlo k udělení a upevnění míru mezi národy. Práce za mír je práce řádu časného, sv.Otec ji ^{sv.} jí chce vykonávat prostředky, které odpovídají jejímu ^{ho} poslání a duchovnímu cíli: záchranné společnosti, pravého dobrého lidí.

(t)

Církev je dnes po ~~úžasném~~ hoku představitelů vašich států v úsilí o mír, spolu s vámi pracuje na vybudování světa lidštějšího, šťastnějšího, ptozo že spravedlivějšího a pokojnějšího. Nabízí vám své služby: s pokorou, ale s jistotou, pramenící ^{Mu} z její víry a zkušenosti: její poslestitví ^{Ce} je poselství nesoucí světlo, život a spásu lidem i národům.

Takto stojí prole kněz. On Č půl světa. Na jeho střenu bez poškození jde různý, ale všechny jsou všechny, duchovní, ~~je~~ půl světa. Mí se nechá se množit slavností, když všechny jsou všechny duchovní neuprováděny. C. - tím dleží domluvu, u všechny, všechny od až po nejmenší lásce, všechny nepat děditel mormonů; tím všechny fajn původ křesťana a všechny k m.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes uslyšíte první rozhovor o sněmovním Prohlášení o mimokřesťanských náboženstvích. Nejdříve zprávy z Vatikánu:

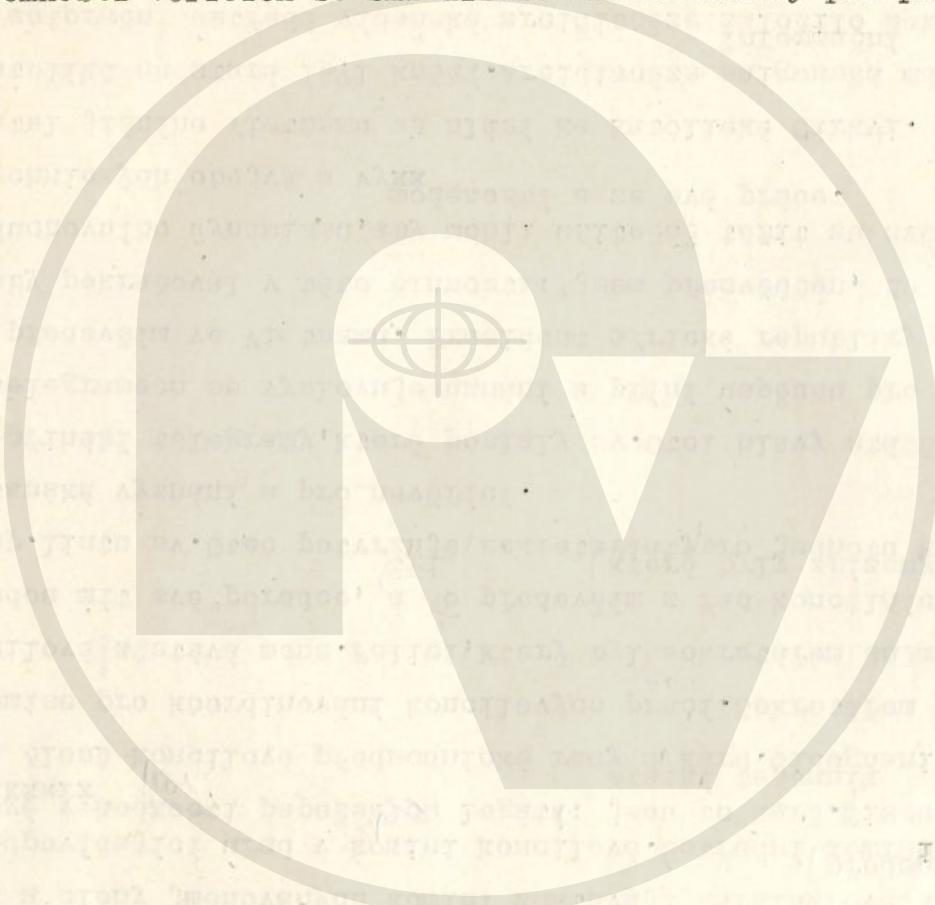
Sv.Otec poslal soustrastný telegram presidentu Indické republiky dr.Radhakrišnanovi k náhlému úmytí min.předsedy Šastrího. Sv.Otec vzpomíná usilí Šástího dospět k smíru s Pákistánem a též na svá setkání s Šástrim za své návštěvy v Indii. - V soukromé audienci sv.Otec přijal primátora západního Berlína Willy Brandta, býv.filipínského presidenta Macapagala a nigerijského ministra obrany Alhaji Muhamadu Inuwu Wadu.

Dnešní L'Os.Romano přináší ap.list Finis Concilio. Svatý Otec jím zakládá pokoncilevou ústřední komisi a dalších 5 komisí: pro biskupy a řízení diecézí, pro řeholníky, pro misie, pro křesťanskou výchovu a pro laický apoštolát. Úkolem ústřední komise je koordinovat práci ostatních pokoncilevých komisí a pokud bude nutné, podat oficiální výklad konstitucí a dekretů. Komise připraví pokyny pro provedení koncilních výnosů. Předsedou, místopředsedy, sekretáři a členy jmenovaných komisí zůstávají kardinálové a biskupové, kteří měli odpovídající úřad v komisi koncilové. Ústřední komise bude mít dva kardinálové v hodnosti papežských legátů: jsou to kard.Tisserant, první z kardinálů členů koncilové předsednické rady a kard.Cicognani, předseda komise pro koordinování koncilových prací. Sekretářem ústřední komise (pokoncilev) zůstává mons.Felici, který byl sekretářem sněmu. Jednotlivé komise budou mít své poradce, a to především z řad koncilních odborníků. Závěrem ap.listu sv.Otec potvrzuje sekretariát pro jednotu křesťanů, pro mimokřesťanská vyznání a pro nevěřící.

L'Os.Rom.přináší telegramy, které poslaly sv.Otci hlavy států k Novému roku. V mnoha telegramech se vyslovuje uznání a přání úspěchu pro mírovou činnost sv.Otce, především ve Vietnamu. President africké republiky Čad např.zve sv.Otce aby pokračoval v této činnosti: "jsem přesvědčen, že lidé potřebují mocného duchovního dynamismu, aby mohli užitečně těžit ze svého bohatství, ze své technických objevů a výmožností a ze své práce.

10% obyvatel jižního Vietnamu se hlásí ke katolické Církvi. O půldruhého milionu katolíků se stará 1371 kněží. Arcidiecéze saigonská má 313 000 katolíků. - Pastorační ústředí vídeňské arcidiecéze založilo sekretariát o katolické víře. Informace budou podávány katolíkům i nekatolíkům. Sekretariát francouzské biskupské konference uveřejnil pokyny týkající se liturgie: Nového znění otčenáše, sestaveného po dohodě s protestanty se

moci oficiálně užívat od velikonoc.~~ХРИСТОВА~~^{НОВАЯ} ХРИСТИАНСКАЯ
Při všech mších svatých sloužených
za přítomnosti věřících se smí užívat francouzštiny při prefaci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu, drazí posluchači, uslyšíte zpravodajský přehled: Církve ve světě. ^{Také jde} Zákonějme jej příležitostnou vzpomínkou na indického státníka Lal Bahaura Shastri-ho.

při dnešní

Svatý Otec Pavel VI. uvedl k generální audienci v bazilice sv. Petra ve své promluvě se opět zabýval II. vatikánským koncilem. Jak jste viděli včera, třebas II. vatikánský koncil skončil, pokračuje nejenom v diecézích, nýbrž i v Římě, vcházet do života nové orgány, které mají usnadnit a zajistit provádění koncilových ustanovení: zřízení ustřední pokoncilové komise, která má koordinovat práci všech ostatních pokoncilových komisí, a pět dalších komisí vedle již dříve zřízených tří sekretariátů pro jednotu křesťanů, pro mimokřesťanská vyznání a pro nevěřící, a komise pro přípravu nového kodexu církevního práva. ^{To vše} nemá žádoucí účel, než zajistit plný úspěch také v praktickém životě církve. II. obecného sněmu vatikánského.

Svatý Otec připomněl, že koncil nechal nám jako nejdražší dědictví rádu dokumentů, které byly promulgovány: 4 konstituce, 9 dekrétů a 3 prohlášení. Třebas různé obsahem a závažnosti, tvoří dohromady celek učení a zákonů, které mají Církvi přinést onu obnovu, pro kterou byl koncil především svolán. Znát tyto dokumenty, studovat je, uvést do denní praxe to je hlavní povinnost doby pokoncilové a také její opravdové štěstí, říká svatý Otec. A dodal: 'Učení koncilu netvoří ovšem nějaký organický a úplný systém katholické nauky; jak všichni víte, celé učení Církve je mnohem rozsáhlejší a koncil nechtěl ani v nejmenším toto učení uvést v pochybnost nebo je nějak podstatně změnit; naopak je potvrzuje, vysvětluje, brání a rozvádí s celou váhou své autority: plné moudrosti, životnosti a důvěry.' Proto nesmíme odtrhnout tyto nauky koncilu od naukového zděděného bohatství Církve - od pokladu víry, neboť touto nové učení souvisí s dřívějším, zapojuje se do něj, je jeho novým svědectvím, růstem, vysvětlením. A v tomto světle je třeba posuzovat všechny novoty v nauce a v normativních předpisech, které nejsou ani v nejmenším v rozporu s věrností Církve svému učitelskému poslání. A svatý Otec pokračoval: Koncil musí pomoci všen věřícím, a to jak učitelům

tak těm, kteří se učí, přemoci všechny duševní stavy jako je negace, lhostejnost, pochybnosti, subjektivismus - všechno, co se nesnáší s čistotou a silou víry. Koncil je velkým aktem učitelského úřadu Církve a kdo přijímá koncil přijímá a ctí v něm učitelský úřad Církve, a proto Jan XXIII. chtěl svolat koncil. Koncil nežnamená, znovu zdůrazňoval svatý Otec, nějaké přerušení s dřívějším učením Církve, nebo snad dokonce osvobození od něj, jako od nějakého jha, a přizpůsobení se duchu dnešního světa, právě v tom, co není (trvale hodnotné, co není solidní a opravdu vědecké. Koncil otvírá nové obzory vědám biblickým a humanitním, vyzývá k prohloubení náboženských věd, ale tím nechce zbavit křesťanské myšlení jeho spekulativní síly, a ne-dovoluje, aby do filosofických, theologických a biblických věd nastoupily na jeho místo (nejisté domněnky, servilnost, spoušť, jež se projevují v moderném náboženském myšlení, když mu schází pomoc církevního magisteria. — ||

Pavel VI. přijal dnes v poledne ve zvláštní audienci dvě japonské děti, které získaly cenu, kterou vypsal japonský deník "Asahi Shimbun" pro dva nej-hodnější žáky obecných škol japonských. Tito dva malí vyslanci - jak je nazývají - mají 12 let: chlapec se jmenuje Kiyomichi Kimura a dívčátko Michie Yamura. Doprovázel je generální ředitel pro kulturní styky jmenovaného deníku Takio Enna a profesor tokijské university Taro Yamanouchi. Svatý Otec báhloprál malým vyslancům, žádal je, aby přinesli jeho pozdrav všem japonským školákům a školačkám a podával je pamětní medailí. — Sl. 3 1

3 Naša česká sekce vatikánského rozhlasu dostala nový magnetofon. Chtěli jsme jej zasvětit tím, že na něm naregistrujeme první interview s panem arcibiskupem pražským, kardinálem Josefem Beranem. Místo běžného referování o něm a o jeho činnosti, můžete si dnes poslechnout jeho samého, jak jsme zachytili jeho hlas při na zvukovém pásmu.

4 Byly to, eminence, vaše první vánoce po mnoha letech zase v Římě. Jak jste prožil vánoční svátky ve věčném městě? —

Asi šest minut na pásu
končí - žehnám Vám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Sl. 4. 5

Végle řady projevů souhlasu s mírovými akcemi svatého Otce XXVII o nichž jsme už referovali, došla zpráva, že argentinská vláda pověřila svého stálého zástupce u Spojených národů, aby stran situace ve Vietnamu prohlásil, že argentinská vláda se zcela staví za iniciativy sv. Otce Pavla VI. a touží, aby dosáhly šťastného výsledku.

V Paříži se konala výstava francouzské katolické charity zvané *S_ecours catholiques*. Zahájil ji generální sekretář francouzské katolické charity a president Charity mezinárodní Caritas internationalis, mons. Rodhain. - Výstava ukazuje výsledky tak zvaných drobných, omezených výpomocí. Nazývají je mikrorealizace. Těm věnovali francouzští katolíci největší pozornost. Za pět let bylo uskutečněno 5.900 mikrorealizací: z nich 3.000 byly pomoci v zemědělství a řemeslníkům, 1500 se týkalo výcviku mladých lidí, 1400 se týkalo žen. Akce má široký ohlas, poněvadž 2.700 žádostí čeká na vyřízení.

V Mexiku katolická organizace *Niños de Mexico* v rámci charity se stárá o sirotky. Založila a řídí už 11 středisk pro sirotky a nyní otvírá studijní a informační centrum, aby mohla tuto blahodárnou akci ještě rozšířit a prohloubit.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

3 14
6
3

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslední pozdrav velikému dělníku míru.

(5)

Ministerský předseda Indie Lal Bahadur Shastri byl opravdu velikým dělníkem míru. Celý svět minulý týden s napětím očekával výsledky těžkého smírného vyjednávání v Taškentu. Zdálo se, že jednání skončí bezvýsledně. Bylo radostným překvapením pro celý svět a pro všechny upřímné přátele světového míru, když byla podepsána dohoda mezi Indií a Pakistanem, která ukončila krvavou válku mezi oběma zeměmi a otevřela cestu k trvalému míru, i když dosud nebylo možno vyřešit ~~základní~~ základní překážky k němu: starý spor o Kašmír, strany se ~~nikdy~~ zavázaly, že tento spor budou řešit nikoliv zbraněmi, nýbrž cestou čestného vyjednávání. Několik hodin po podepsání smlouvy, indický ministerský předseda Shastri nebyl mezi živými. Byla to velmi bolestná ~~notice~~, která porušila radostnou harmonii šťastného závěru dlouhých námah, úzkostlivého napětí, nepravděpodobných nadějí. Pro nemocné, osláblé srdce Shastriho to byla příliš veliká námaha a snad také příliš veliká radost. Už roku 1959 byl v nebezpečí života. Srdeční slabost mu nedovolila pokračovat v úřadu ministra zahraničí, když převzal roku 1964 jako ministerský předseda těžké břímě dědictví, které mu zanechal Nehru. Ale jednalo se o velikou věc. O budoucnost Indie. O budoucnost míru, který byl vážně ohrožen. Pro tak veliké věci třeba umět dát v sázku všechno - i srdce. President indické unie Rajhakrishnan v odpovědi na mírové poselství Pavla VI. řekl: "Hlavní příčina míru nemůžeme hledat ani ve hvězdách ani v hospodářské situaci, ta je v srdci lidí. - A lidské srdce musí umět pro mír nejenom být, nýbrž když je třeba, ^{pro mě} pro něj i puknout." Shastri jako statečný bojovník za mír padl na frontě a doufejme, že ~~Rajhakrishnan~~ tuto oběť, kterou provázela tak vroucí modlitba a tak hluboká soustrast jiného velkého dělníka míru papeže Pavla VI., ^{Pán přijme} ve prospěch míru nejenom Indie, nýbrž celého asijského světa. - Indický president charakterisoval Shastriho jako člověka klidného, který nemá ještěností, ale je člověkem železné vůle. Byl to člověk veliké lásky. A to cítily všechny ty statisíce jeho krajanů, které za poslední velmi chladné noci táhly před jeho rakví, aby vzdali poslední poctu velikému dělníku míru.

✓ 84.2(6)

V Dnešním pořadu uslyšíte referát o zahájení oslav millenia Polska v Římě ~~za osobní účasti svatého Otce Pavla VI.~~ - Zprávy a příležitostnou poznámku k Oktávě modliteb za jednotu křesťanů.

-ö-

Pavel VI. přijal dnes o půl jedenácte v sále papeže Klimenta členy římského patriciátu a šlechty, kteří přišli podle ustáleného zvyku blaho- přát svatému Otci k novému roku. Na blahopřejnou adresu knížete Asprena Colonna svatý Otec odpověděl dlouhým proslovem, v němž vyzýval přítomné, aby se snažili co nejlépe pochopit význam a vnitřní hodnoty II. vatikánského sněmu a naučili se dívat na dnešní svět očima koncilu: to je pravdivě a realisticky, s dobrohou a láskou, tak aby dovedli si vážit všech opravdových hodnot, které přináší, aby tento optimistický pohled na svět stal se pro ně podnětem k činům: k plnění povinnosti a k lásce.

Došly další projekty souhlasu s mírovou akcí svatého Otce od vlád a hlav států: ze San Dominga, z Chile, ze San Salvadoru, z republiky San Marino.

Sekretariát pro Jednotu křesťanů oznamuje dnes, že Jeho Milost Dr. Michael Ramsey, arcibiskup Canterbury, primas Anglie a president anglikánského vyznání, vyslovil přání, aby mohl navštívit svatého Otce Pavla VI. Pavel VI. ho přijme 23. března t.r. spolu s jeho průvodem, který tvorí význačné osobnosti anglikánské církve: biskup Ralph Dean z Kanady, výkonny delegát církve, biskup John Moorman, president anglikánských pozorovatelů na koncilu, kanovník Satterwhaite, generální sekretář Rady pro styky anglikánské církve, dr Kelly, sekretář arcibiskupské komise pro styky s katolickou církví v Anglii a kanovník Findlow, zástupce canterburského arcibiskupa, primase Anglie a prezidenta anglikánského vyznání ve Vatikánu. Arcibiskup Ramsey dělá tuto návštěvu jako president konference všech anglikánských biskupů, t.zv. Konference Lambeth. Delegace přijede do Říma 22. března a zdrží se do 24. března.

Tato zpráva přichází skoro o vigilii oktávy modliteb všech křesťanů za církevní jednotu. Proto budeme zvláště pamatovat v našich modlitbách na toto historické setkání a prosit, aby mu Pán požehnal, aby se stalo novým ^{k jednotě} krokem

Nový chicagský arcibiskup mons. John Cody ohlásil, že se očekává na třetí výroční konferenci Programu spolupráce obou Amerik /Catholic Interamerican Cooperation Programme/ přes 3.000 delegátů. Shromáždění se koná v Chicagu od 19. do 21. ledna. Konference se zúčastní řada kardinálů a biskupů. Budou projednávány náboženské, sociální a hospodářské problémy latinské Ameriky. Účelem konference je vzbudit co nejširší zájem o tyto problémy, s kterými zápasí celá třetina obyvatelstva střední a jižní Ameriky, u obyvatelstva Spojených států a upevnit svazky, které k sobě poutají obě Ameriky.

Nová katolická universita Andrea Bello v Caracas ve Venezuele založená roku 1953 má dnes tyto fakulty: právnickou, inženýrskou, filosofickou, pro psychologii a pedagogiku, pro žurnalismus, národohospodářství pro obchodní a sociální vědy. Je zapsáno na jejich fakultách na 4.000 studentů. Až budou dokončeny stavby universitního města, které má k dispozici plochu o rozsahu 31 hektarů, bude moct universita mít 10.000 studentů.

Připravuje se překlad bible do singaleského jazyka, jímž mluví 70 procent obyvatelstva Ceylonu.

Je zajímavé, že Japonsko, kde katolíci nemají ani jedno procento všeho obyvatelstva, vyslalo na významná místa mezinárodních styků tři katolíky: zástupců bez pečnostních orgánů, ve Světové radě ve Světové radě mezinárodního soudu v Haagu jsou katolíci.

ústav pro studium
totalitních režimů

Zahájení oslav millenia katolické Polsky v Římě.

Drazí přátelé, ještě mi zní v uších nádherné Čredo, které zazpívala Cappella Sistina pod řízením Msgra Dominika Bartoluccioho, a kterým byla zakončena nádherná slavnost, kterou byly oficielně zahájeny jubilejní rok 1966 millenia katolické Polsky. V čele sálu obraz Matky Boží Čenstochowské, na podiu trochu zeleně dekorativních stromků a obrovský sál auditoria Piova paláce skoro plný, aškoliv scházelo ještě hodně do pěti hodin, kdy slavnost měla začít. Mnoho míst zabraly sestřičky nejrůznějších řádů a kongregací, kněží a alumni různých bohosloveckých kolejí, ale také mnoho laiků: polská kolonie římská je dosti početná a má mnoho přátel mezi všemi příslušníky národů střední a východní Evropy i mezi domácím římským obyvatelstvem. Osobnost kardinála Wyszynského je v Římě velmi populární. A poslední ostře vedena kampaně proti němu a polským biskupům, a zvláště zpráva, že mu bylo odepřeno dovolení přijet do Říma a zúčastnit se slavnosti, kterou sám za svého římského pobytu připravil, našly častěji odezvu ve všech italských novinách, a to přivedlo do Auditoria tak nečekaně četné obecenstvo. Na dvacet kardinálů, desítky biskupů, řada představených římských nejvyšších úřadů a řeholních mužských i ženských, zástupce italské vlády, diplomatický sbor – zaplnili vyhrazená místa. Největším překvapením však bylo, že na slavnost přišel sám svatý Otec Pavel VI. Byl uvítán dlouhotrvajícím potleskem. Chtěl tak tímto otcovským gestem nahradit nepřítomnost polského primasa a zaplnit bolestné prázdro. President přípravného výboru pro oslavy millenia, biskup Ladislav Rubín, když jménem kardinálovým vítal svatého Otce a prosil ho nakonec, aby udělil apoštolské požehnání polskému episkopátu a všem věřícím a tak posvětil zahájení oslav millenia, aby přinesly posilu a přispely k mravní a náboženské obrodu celého polského národa, se o tom výslově zmínil. A hlas se mu chvěl pohnutím, když děkoval svatému Otcovi za tuto mimořádnou pozornost: při všech starostech o celou církev, při toliku tak naléhavých a těžkých záležitostech, jako je na příklad jeho akce pro světový mír, jako starostlivý Otec má chvilku i pro své jednotlivé děti, pro jednotlivé národy a dovede v pravou chvíli projevit jim svou příchylnost a lásku. A nebylo to jen několik chvilek.

Slavnost trvala skoro půl druhé hodiny. Italská řeč zasloužilého polského historika profesora Oskara Haleckého trvala skoro hodinu. A svatý Otec poslouchal s viditelným zájmem dlouhou historii polského pokřestanění, která se ztrácí pro nedostatek historických pramenů v tajemství pravděpodobnosti, ale je tam několik naprosto jistých dat - jako datum křtu knížete Mnieszka a jeho věnování Stolci svatého Petra prvního polského křesťanského státu - známé jako „*Dagome Jūdex*“ podle prvních slov těžko rozluštitelného dokumentu. Zdůraznil, že to byla Dobravka z českého rodu Přemyslovců, která přiměla svého manžela k upřímnému obrácení na víru a tím přispěla k obrácení celého národa. Vzpomněl svatého Vojtěcha, druhého Čecha, který se stal prvním polským světcem a patronem a nepřímo /vlivem svého přítele císaře Oty III., samostatné/ který připutoval k jeho hrobu/ i zakladatelem církevní organizace polské s arcibiskupským sídlem u hrobu Vojtěchova ve Hnězdne/ Pouhých 34 let po pokřestanění Polska, zatímco Čechové, kteří přijali křesťanství už v 9. nebo začátkem století desátého musili čekat na samostanou metropoli až do časů císaře Karla IV. do století čtrnáctého! - Profesor Halecki nazval tyto doby „*mysterium fidei*“ - tajemství víry, které se nedá plně vysvětlit pouhými lidskými příčinami. To byl začátek polské národní velikosti a také i polské věrnosti římské Církvi. Ale rozváděl dále „*mysterium caritatis*“ tajemství lásky v polské historii: :poznamenané jménem královny Jadwipy, svatého Kazimíra, rodem Jagelonců - spojením s Litvou a s ní pravoslavných Ukrajinců s Rímem...ale tato láska nedovedla uchovat svou pravptní čistotu a Polska, třebaže vždy si věrně držela římskou víru, nedovedla uskutečňovat evangelium lásky. A to bylo příčinou jejího mysterium passionis ě tajemství jejího dlouhého utrpení...Zdůraznil, že právě proto musí být Polákům millennium také příležitostí ke zpytování svědomí. Ale úcta k Rodičce Boží, jež píše připisovaná svatému Vojtěchovi otvírá Polákům dvéře do kulturního světa, zůstává i dnes katolickým Polákům velikou nadějí - a tím končil nadšeného potlesku celého sálu. - Svatý Otec mu sám vyšel naproti a blahořídil mu. ě Svatý Otec řekl jen několik slov: a ujistil všechny, že jeho požehnání neplatí jenom těm přítomným, nýbrž všem v Polsku a zvláště také kadi-

nálovi primasovi.- Noviny v Polsku prý psaly, že římská slavnost bude mít politický ráz, že se na ní bude štvát proti polskému státu. -Ne-
slyšel jsem ani jediné slůvko, které by mohlo mít nějaký politický
význam. Celá historická řeč profesora Haleckého byla sestavena s ta-
kovým taktem, že se ani slůvkem nezmínil o ničem, co třeba by historicky
pravdivé, by se mohlo dotknout sousedů, i nás Čechů, nebo pravoslavných
a uniatů. - Byl zdůrazněn jen náboženský význam pokrtění Poláků a jejich
věrné přilnutí k římskému Stolci a bylo připomenuto, že devítiletá novena
kterou se katoličtí Pöláci připravovali na prožití jubilejního roku,
měchce nic jiného než mravní a náboženskou obrodu národa, což může při-
nést Polskému státu jen požehnání. - Přejeme polským katolíkům, aby
plně dosáhli duchovních užitků millenia a aby pod ochranou Matky Boží
zůstali i v novém millenu věrní víře svých Otců.

3

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Marc prijími měl.

Ravat CECO 14-1-66

Así když je řečené řečené - když někdo řečené
(roku, když došlo k - aktuálně) 13/1

Dnes uslyšíte závěr našeho rozhovoru o Prohlášení o mimokřesťanských náboženstvích; nejdříve učozornění: v našem pořadu v sobotu večer o půl deváté pražský arc.kard.Beran bude mluvit promluví k evangeliu o svatbě v Kaně Galilejské a k neděli katolických snoubenců.

O Prohlášení o mimokřesťanských náboženstvích jsme mluvili v úterý; řekli jsme, že v Prohlášení byla rozšířena původní slova jen o židech; koncíl se vyslovuje kladně ke všemu, co mimokřesťanská náboženství obsahují pravého a svatého, co si uchovala z původního Božího zjevení. Mimokřesťanská náboženství jsou pro jejich vyznavače, kteří o Kristu neslyšeli nebo ho neuznali bez vlastní zlé vůle za Boha a Spasitele.

Jmérem sv.Otce poslal kard.Cicognani státní tajemník list účastníkům sociálního týdne čílských katolíků; Týden se koná v těchto dnech v Santiago na téma Soukromé vlastnictví. Svatý Otec v listě připomíná, že Církev hájí soukromé vlastnictví, protože odpovídá důstojnosti člověka, patří k jeho přirozeným právům. Není to ale právo neomezené, je vázáno požadavky všeobecného dobra, a myly v tomto směru odsoudili jak papežové Pius XII. a Jan XXIII. tak i koncilová konstituce O Církvi v dnešním světě. Z druhé strany třeba však podobně odmítout ekonomické teorie, které právo na soukromé vlastnictví odstraňují ~~úplně~~ ve skutečnosti nebo i teoreticky. Svatý Otec nakonec vyslovuje přání, aby soc.týden přispěl k sociálnímu ~~uvědomění~~ čílských katolíků a k povznesení jejich země.

Zpráva o chystané návštěvě anglikánského primasa arc. z Canterbury dr.Ramseye u sv.Otce vzbudila všeude ve světě vělký ohlas. Kard-Heenan z Westminsteru prohlásil, že všichni katoličtí biskupové Velké Britanie se modlitbou i činem přičiní o tom, aby návštěva byla úspěšná. Dr.Ramsey navštíví sv.Otce 23.března; bude to už druhá návštěva primasa anglik.Církve ve Vatikáně. XXX

V prosinci 1960 navštívil papeže Jana primas dr.Fischer.

Jezuitský generál P.Petr Arrupe se vrátil do Říma ze své vizitační cesty domů svého řádu v zemích Blízkého Východu a Afriky. Z Říma odjel 19.prosince a navštívil domy Tov.Ježíšova v Libanonu, Egyptě, Kongu, Čadu a Tripolisu.

Ceylonská poslanecká sněmovna přijala zákon, jímž se neděle nahrazuje dnem odpočinku, který odpovídá budhistickému kalendáři. Kat.-biskupové vyzvali zaměstnance, aby v neděli dovolili svým katolickým zaměstnancům jít na mši svatou.

Koncil a mimokřesťanská náboženství

Všeobecný sněm je vnitřní záležitost Církve, katolíků, křesťanů - mnohokrát opakoval jak Jan XXIII. tak i Pavel VI., který koncil jako svaté dědictví přijal po svém předchůdci. Jestli ~~xx~~ ale II.vat.koncil opravdu obrátil své zraky též k vyznavačům mimokřesťanských vyznání, pak už to můžeme po-važovat za ovoce sněmu, ~~uzrále~~ ještě před koncem prací: Církev si uvědomila svou podstatu a svůj úkol ve světě: nese spásu všem lidem a také jim ji podává, přináší, atsi lidé mimo křesťanský tábor toho jsou vědomi nebo ne. Jakoby zosobněním této všeobecné lásky vůči celému lidstvu byl papež Jan; můžeme říci, že svými slovy a především svými činy protrhl hráze kolem Církve, a to nejen vůči křesťanům tak i vůči náboženstvím, která krista neznají.)

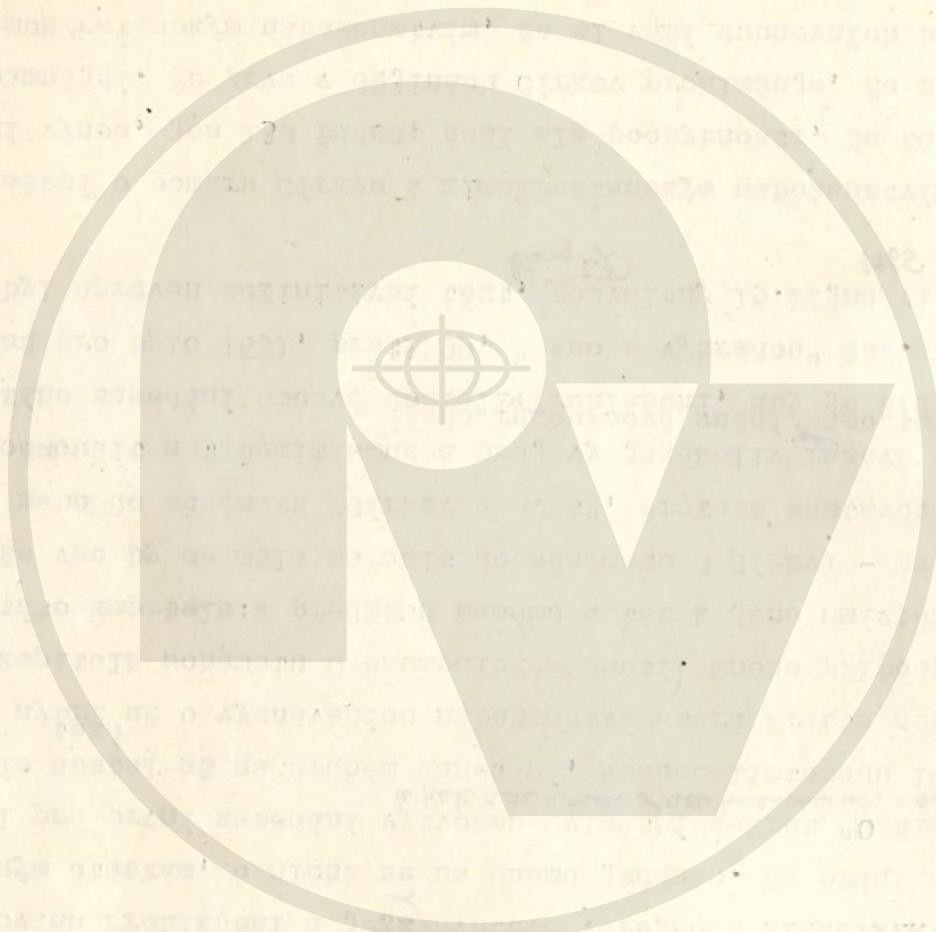
Vyznavačů mimokřesťanských náboženství si všímá Prohlášení, definitivně schválené a vyhlášené na veřejném zasedání 28. října 1965. Původ a zrání Prohlášení je nerozlučně spojeno s odstavcem o židech, který tvoří více než polovinu Prohlášení a její světová věřejnost věnovala pozornost jako málo jiným otázkám, o nichž se na sněmu jednalo. Na přání samého papeže Jana byl pro první zasedání vytvořen zvláštní dekret "O židech". K diskusi se ale dostal až na druhém zasedání, koncem listopadu 1963, ~~a pak na třetím zasedání, v roce 1964~~, ne pouze o židech, nýbrž také už o vyznavačích náboženství která Krista neznají, jednala čtvrtá kapitola schématu O ekumenickém hnuti. Mnoho připomínek bylo proneseno k této kapitole: k předmětu samému a též k jeho umístění: ozvaly se hlasy, že věc by se měla zařadit do schématu O Církvi - patří k dějinám spásy - nebo do schématu "Církev a svět", protože sestavovatelé si vzali za cíl odsoudit antisemitismus a projevy jakékoliv rasové nenávisti. Koncem třetího zasedání Otcové dostali do rukou nové znění Prohlášení, aby je hlasováním schválili. Hlasů pro bylo 1651, proti 99, "ano s výhradou" 242. Podle těchto výhrad byl upraven definitivní text, (schválený 15. října/viz NÚ 1965, str. 236/).
Který byl
1965

Prohlášení o poměru Církve k mimokřesťanským náboženstvím je nejkratší sněmovní výnos, jen 130 řádků; není ale pochybnosti, že bude patřit mezi nejvýznamnější. Po prvé v dějinách Církve prohlašuje, že stojí pozitivně vůči mimokřesťanským náboženstvím, že si váží duchovních hodnot, které ona náboženství obsahují, protože tyto hodnoty mají své místo v Božím plánu spásy. Je pravda, ^{vždycky} ~~nez~~ se uznávalo, že člověk může být spasen,

× Sériovní diktát byl taky tento směrem, takí proto, ů výjimkou a mimořádnou

hravý zápas všech divat politických výklaď.

3

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2

třebas vyznává jiné náboženství, jen když hledí sloužit Bohu podle hlasu svého svědomí; nikdy ale žádný oficiální výnos Církve neobsahoval slova uznání a chvály pro hodnoty, jež ona náboženství obsahuje.

Prohlášení mluví výslovně nejen o židovství a islamu - tato dvě mimokřesťanská náboženství mají privilegované postavení, protože mají své kořeny v pozitivním Božím zjevení - ale též o hinduismu a budhismu. Je podána kratičce jejich charakteristika, chválí se jejich snaha "proniknout Boží tajemství", jejich touha vyjádřit je různými "mýty a filosofickým bádáním" jejich vědomí "nedostatečnosti tohoto pomíjejícího světa", jejich úsilí po "osvobození" a "osvícení" rozjímáním a askezí nejrůznějšího druhu. "Církev nezavrhuje nic z toho, co je pravého a posvátného v těchto náboženstvích", protože "nejednou jsou odleskem paprsku oné Pravdy, která osvěcuje každého člověka", a nabádá katolíky k spolupráci s jejich vyznavači v obraně hodnot sociálních a kulturních, ~~aneb i mravních a duchovních~~ které mimokřesťanská náboženství mají.

Prohlášení je důsledek vět v druhé kapitole věroučné konstituce O Církvi. V odstavcích O Božím lidu se mluví též o vztahu mimokřesťanských náboženství k Církvi. "Všichni lidé běz výjimky", stojí tam, buď patří k Božímu lidu, nebo mají k němu vztah. Konstituce to pak vyjadřuje blíže, nejdříve o židech a mohamedánech, ti jsou též "zapojeni do plánu spásy", a pak o ostatních, kteří "hledají neznámého Boha", nebo "ještě nedosáhli plného poznání Boha", a přece "hledí žít dobře - což se může ne bez pomoci milosti Boží". Všichni lidé tedy, i ti, kteří se nehlásí k žádnému náboženství, mají tedy podle věroučné konstituce pozitivní poměr k Církvi, i oni jsou pod dosahem a vlivem Boží milosti. O nich o všech se výslovně říká, že mohou dojít věčné spásy.

Tyto věty mají nesmírný dosah. Podávají odpověď na jednu z nejnálehavějších otázek náboženských ~~na světě~~. Víc než kdykoliv dřív jsme si dnes vědomi, jak úžasné je množství lidí, kteří jsou mimo viditelný dosah Církve. V minulosti se obyčejně věřilo, že ~~a byli~~ apoštoly kázali evangelium "celému světu". Církevní spisovatelé s hrdostí uváděli verš žalmu: "Hlas o nich šíří se do celého světa" /Žl 18,5/. Dnes věříme, že "svět" pro ranou Církev bylo římské imperium, a ve svých prvních stoletích Církev nikdy nepronikla daleko za jeho hranice. Ani když uvážíme, že syrské Církvi se v pátém století podařilo proniknout až do Indie a Číny, přece jen

velká masa obyvatel Asie a Afriky zůstala až do nedávné doby mimo dosah Církve. Ostatně ani dnes nemůžeme říci, že evangelium je svobodně a účinně kázáno ve velké části Asie. Jaký je vztah těchto stamiliónů a miliard, této většiny lidstva, ke Kristově Církvi a k Božímu plánu spásy?

Prohlášení o poměru Církve k mimokřesťanským náboženstvím učí, že všechny národy všech věků tvoří jedno společenství, že mají jeden původ a začátek Bohu, Stvořitele, který je postavil na zemi, ale též jeden ^{mají} poslední cíl, zase Boha: "jeho prozřetelnost, dobrota a úradky spásy se vztahuje na všechny, dokud vyvolení nebudou shromážděni ve svatém městě, jehož světlem bude Boží jas a v němž národy budou kráčet v jeho světle." Ježíš Kristus zemřel pro všechny lidí bez výjimky. Když některý člověk nebo i celý národ nezná křesťanské zjevení, Boží milost přichází k němu prostřednictvím hlasu jeho rozumu a jeho svědomí; Církev vždycky učila, že může být spasen ten, kdo je poslušen svého rozumu a svědomí. Prohlášení obsahuje zde něco nového: že totiž rozum a svědomí člověka je obyčejně řízen učením jeho náboženství. Jít za hlasem rozumu a svědomí pro velkou většinu lidí znamenalo následovat nauku a příkazy jejich náboženství. Můžeme tedy uzavřít, že mravními a duchovními hodnotami svého náboženství člověk je obyčejně veden ke spáse, že rozdílná světová náboženství mají pozitivní místo v Božím plánu spásy. To platí o všech náboženstvích: od těch nejprimitivnějších, která často mají velmi vznešený obraz o nejvyšší Bytosti již považují za Stvořitele a Otce, až vytříbený pojem o mravním zákonu, až k vyšším formám, jako jsou hinduismus a budhismus s jejich hlubokou filosofií a spiritualitou; všechna náboženství jsou jakoby nástroje, jimiž Boží milost přichází k jejich vyznavačům. A pro většinu lidstva v minulosti mimokřesťanská náboženství byla jediným prostředkem ke spáse.

Můžeme tedy říci, že člověk je za těchto okolností spasen prostřednictvím svého náboženství? V mimokřesťanských náboženstvích jsou přece omyly, pověry, nebo alespoň nedokonalosti, které jsou překážkou ke spáse. Naše odpověď je tato: Člověk není spasen prostřednictvím svého mimokřesťanského náboženství, ale prostřednictvím činnosti Boží milosti, která přichází k člověku v prvcích pravdy a svatosti, jež si ona náboženství uchovala, a tak ho vede ke Kristu.

Není těžké to přijmout u židovství a islamu. Obě tato náboženství mají své kořeny v biblickém zjevení, nelze přehlížet jejich kladné božské

prvky. Spíše zasluhuje politování skutečnost, že jsme si v minulosti tak málo vážili biblické základny u islámu; s dojetím bude mohamedán čist v Prohlášení, co vše má s křesťany společného: "Mohamedáni se klanějí jednomu Bohu, živému, nejvýš dokonalému, milosrdnému a všemohoucímu, Stvořite-li nebe i země, který mluvil k člověku; hledí se sklánět před jeho nevyzpytatelnými úradky, tak jako ~~byl~~ poslušen Boha Abrahám, k němuž se islám rád ~~blan~~ dovolává. Neuznávají sice Ježíše za Boha, ctí ho ale jako proroka, uctívají jeho panenskou matku Marii a někdy ji i zbožně vzývají... Váží si mravního života a ctí Boha modlitbou, almužnou a postem." - U židů a mohamedánů existuje těžkost spíše praktického rázu. Stránky dějin Církve jsou poskvrněny projevy nenávisti a nepřátelství. Prohlášení chce tomu učinit konec a všichni doufáme, že to nezůstane jen u slov. ~~Z~~ Židů je sna ta obžaloba z bohotraždy a říká se, že stále mají své místo v plánu Boží prozřetelnosti. Přiznává se, že v minulosti existovaly spory a nepřátelství vůči mohamedánům, všichni křesťané se vyzývají, aby na to zapomněli aby usilovali o vzájemné porozumění a konečně o spolupráci "v dosažení sociální spravedlnosti, mravních statků, míru a svobody pro všechny národy". Tak tedy je otevřena cesta k novému "ekumenickému" přiblížení k vyznavačům všech náboženství a dokonce i k těm, kdo nevyznávají žádné náboženství a přece usilují o pravdu a spravedlnost. Je postaven začátek k nové éře v dějinách Církve: Nemusíme už mít odmítavý postoj vůči ostatním náboženstvím a filosofiím; můžeme se radovat z pravdy, kterou obsahuje, a spolupracovat se všemi v společných ~~úkolech~~ k blahu lidstva. Neznamená to ale konec misionářského poslání Církve? Jestli člověk dosáhne spásu v kterémkoliv náboženství, nač ještě kázat evnagelium? - ~~XXXVII~~ Nový pohled na mimokřesťanská náboženství nám řekl, že všechna spása pochází od Krista - stále platí: "Mimo Církev není spásy" - třebas lidé opravdu mohou dojít spásy i v jiných náboženstvích. Kristova milost v nich všech je činná! A za druhé: třebas se radujeme z prvků svatosti a pravdy u jiných náboženství, přece jen věříme, že jen v Kristu a jeho Církvi je plnost pravdy a milosti. Misijní činnost Církve musí pokračovat i nadále. Jejím úkolem je nést všem lidem plnou znalost o spásném zjevení Boha v Kristu, sjednotit všechny národy v jednom těle Jeho Církve, ~~XXXVIII~~ díky dínu.

Prohlášení stanoví zásady nového postoje vůči ostatním mimokřesťanským náboženstvím. Vše nyní záleží na tom, do jaké míry tento nový postoj věří opravdu přijmou. Prohlášení o ekumenismu znamenalo revoluci v našem poměru ke křesťanům, kteří nejsou v plném společenství s naší katolickou Církví. Prohlášení o poměru Církve k mimokřesťanským náboženstvím může znamenat nový postoj k židům, mohamedánům, hindům, budhistům, ano i k těm, kdo nevěří

se uchází k mluvčosti - ale unikají ~~světové~~ ^(světové)
~~římského~~ ^(římského) ~~Vatikánu~~ ^(Vatikánu)
odvážně nejdou vlastním cestám
prozkoumat svět svými očima
a vlastním srdcem.
Málologá a říkám, že do výše zmíněných

121 Karel v. Šarl

(Rumánské Poštovny)

3
%

a hledání alpinistického vrch. z tím dlej, ne vystih mls řta, mysl hledá a
situ

3
%

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

je plánem mluvčího o světovém mluvčím využívajícím vlastního srdce a vlastního
myšlení. Jako členové sekce mluvčí a novináři říkají vysílání, které je
bezpečnou alternativou pro vysílání v České republice.

Na vysílání sekce mluvčího se vztahuje i na vysílání sekce mluvčího
římského Vatikánu, které je vlastním srdcem a vlastním říkem sekce mluvčího.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu promluví pražský arcibiskup -kardinál Josef Beran k nedělnímu evangeliu o svatbě v Káni galilejské a k neděli katolických snubenců. - Bude následovat: Týdenní přehled zpráv a ~~Poznámka: Jednota křesťanů je také naše záležitost.~~

Mluví pražský arcibiskup, kardinál Josef Beran : / 9.30 min./

— 104 —

Slyšeli jste promlvu pražského arcibiskupa, kardinála Josefa Berana. Tato promluva je úvodem ke čtvrtičním besedám o ~~aktuálních~~ otázkách. Tento nový pořad zahájíme příští čtvrttek, 20. ledna, ve večerním vysílání o půl deváté. Bude opakován v pátek odpoledne, o půl druhé, na obvyklých vlnách. První besedy se budou zabývat problémy manželství podle zásad II. vatikánského koncilu. Upozorněte na tento nový pravidelný týdenní pořad zvláště mladé manžele a snoubence.

(1) 862.

-ö-

- (2) Svatý Otec poslal polskému primasovi, hnězdenskovořavskému arcibiskupovi kardinálovi Štěpánu Wyszyńskimu tento telegram: ^{Při jich ách} ~~nímské oslavu~~ katolického millenia věrné Polsky cítíme se v těchto dnech ještě vřeleji spojeni ve vzpomínkách a v modlitbě s ušlechtilým polským národem, s jeho horlivými biskupy a zvláště s tebou, náš milovaný synu. Při této šťastné příležitosti byli bychom tě velmi rádi pozdravili in osculo pacis /políbením pokoje/ v tomto ústředním sídle křesťanství, odkud vyšlo poselství evangelia, které získalo milovanou Polsku. Víme, že k tomuto středu s nezměněnou vroucností víry tihne srdce jejich dětí. Vysíláme vroucí modlitbu k Matce Boží Čestochowské za klidnou pohodu, pokoj a duchovní jednotu pro celý národ a s otcovskou láskou udělujeme ~~tobě~~, všem biskupům, kněžím a polskému lidu, nám stále tak drahému a blízkému, vyžádané apoštolské požehnání, aby vám ^{všem} bylo posilou.
- Svatý Otec přijal po poledni v Klementinském sále skupinu dívek z dívčí italské katolické akce, které zvítězily v národní soutěži náboženských znalostí. ^X V promluvě řekl svatý Otec, že považuje ještě za důležitější než dosažené vítězství už to samé, že s takovou horlivostí a píli věnovaly studiu náboženství a náboženské kultury, každá podle svého věku a schop-

ností. Zvláštní radost mu způsobilo, že tak horlivě nacvičily zpěvy, ~~an~~
 jedna ~~Byla také mísťí z podmínek soutěže,~~ které se hodí k aktivní účasti na mše
 svaté, jak to odpovídá staré církevní tradiců, kterou znova a s takovým
 důrazem obnovila konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu.

Do Polska k vrcholným oslavám millenia, které se budou konat 3. května
 v Čestochowé, přivede ~~Amerických~~ filadelfský arcibiskup, Msgr.
 Jan Krol, pouť amerických Pláků, která se pak zastaví také v Rímě, kde
 zůstanou až do 16. května.

V Leopoldville v Kongu byl otevřen Interkonfesijní biblický ústav,
 který má předevšit vydávat a šířit překlady písma svatého v různých afri-
 ckých řezech a dialektach. Ústav je dílem společné práce katolíků, angliká-
 nů a protestantů. Slavnostního otevření se zúčastnil apoštolský nuncius
 msgr. Jan Křtitel Maury, generální sekretář Britské biblické společnosti
 Watson a ministerský předseda Konžské republiky Leonard Mulamba.

Panafrický sekretariát Mězinárodního hnutí katolické zemědělské a ven-
 kovské mládeže pořádá v Luluabourgu v Kongu pracovní ~~Konferenze pro~~
 venkovskou pastoraci. Podobné kurzy byly pořádány loni pro západní a rov-
 níkovou Afriku. Kursů v Luluabourgu se zúčastní mládež z Madagaskaru, Burun-
 di, Urandy a Konga, a rovněž z Kenye, Ugandy a Tanzanie.

1 Týdenní přehled hlavních zpráv: OD SOBOTY DO SOBOTY.

1 Po celý týden ~~prináší~~ ^{Cassino} Osservatore Romano nové projevy různých vlád a
 států, které vyjadřují souhlas s mírovou akcí sv. Otce achtějí ji podpo-
 rovat.

2 ~~X~~ Svatý Otec

~~XXX~~ poslal vřelý projev soustrasti a příslib modliteb indic-
 kému presidentovi k úmrtí ministerského předsedy Šastri, který náhle zemřel
 po podepsání mírové dohody s Pakistanem v Taškentu. —

3 Ve čtvrtek bylo slavnostně zahájeno millenium katolické Polsky v audito-
 riu Piava paláce za osobní účasti sv. Otce Pavla VI. a dvaceti kardinálů. —

4 Svatý Otec apoštolským listem ^{Finis Concilio} zřídil ústřední koordinační
 pokoncilovou komisi a pět dalších komisí, které mají dokončit dílo II.vat.
 sněmu a připravit publikaci všech potřebných dokumentů a praktických naří-
 \

↓ ✓ nařízení, aby byly co nejdříve uskutečněny všechny reformy odhlasované koncilem. —

5 [O]hlášení oficiální návštěvy představitele anglikánské církve |, anglického primása a prezidenta konference všech anglikánských biskupů | canterburškého arcibiskupa Dr. Ramseye — u sv. Otce Pavla VI. | 23. března | byla přijata jak katolíky tak anglikány velmi příznivě. —

Ukážeme poslední známky: (2) Ph. I.

14

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poznámka: Jednota křesťanů je také naše záležitost. -

Ohlášení návštěvy canterburského arcibiskupa dr Michala Ramseye u papeže Pavla VI. 23. března tohoto roku měla po celém světě veliký a příznivý ohlas, a to jak u katolíků tak i u jiných křesťanů. Návštěva ta má nesmírný význam pro ekumenické hnutí. Znamená nové sblížení křesťanského světa a nový krůček k jednotě všech křesťanů. Dr Ramsey prohlásil, že tu následuje jen příkladu svého předchůdce arcibiskupa Geoffreya Fischera, který udělal první krok, když navštívil roku 1960 papeže Jana XXIII., a to v podstatě návštěva zdvořilostní. Když si všimneme dalších slov v arcibiskupově prohlášení a okolnosti jeho návštěvy, vidíme, že tu jde o něco více. Arcibiskup připomíná, s jakou láskou byli přijati na vatikánském koncilu pozorovatelé nejrůznějších křesťanských církví, jako opravdoví braří v Kristu, třeba odložení od Římské církve; v posledních letech vzrostl duch přátelství a vzájemného pochopení mezi křesťanskými církvemi a to i na poli theologickém. Doufá, že bude moct mluvit s papežem o některých otázkách, které vzbudil vatikánský koncil. Modlí se, aby v nové přátelské atmosféře toto setkání bylo Bohem požehnáno. - Ale je ještě jeden veliký rozdíl mezi návštěvou arcibiskupa Fischera a dr Ramseye u papeže: Dr Fischer navštívil papeže jako soukromá osobu; byl to projev lásky a vodavy. Dr Ramsey jde k papežovi jako anglický primas a předseda konference všech anglikánských biskupů a je doprovázen osobnostmi, které mají v anglikánské církvi vlivná místa. Proto se připojíme k modlitbám katolického westminsterského arcibiskupa kardinála Heenaná: aby tato římská návštěva byla radostná, a zároveň se stala paměti hodnou. - I naše osobní modlitby a oběti - zvláště ve spojení okřávy modliteb všech křesťanů, která začíná příští týden v úterý 18. ledna - mohou přispět, aby toto setkání Pavla VI. s Dr. Ramseyem přivedlo všechny křesťany blíže ke Kristu a k jednotě.

V dnešním pořadu se vrátíme k problémům ekumenismu. Začíná oktáva modliteb všech křesťanů za jednotu. Připojíme se k ní i v našich rozhlasových pořadech. Dnes jako úvodem : Něco z dějin ekumenismu v Československu. Budou následovat Zprávy z Vatikánu a z katolického světa. - Závěrem tříminutovka: ABYCHOM BYLI JEDNO.

Zprávy z Vatikánu a z katolického světa. - [V neděli v poledne] ^{v Rímě} pršelo. Byla to zamračená a nevlídná neděle. Ale na svatopetrském náměstí ve ~~vejíky~~ zástup lidí pod deštíky různých velikostí a různých barev a spousta aut, která pozdravila svatého Otce, když se ukázal v okně své pracovny, hlučným troubením, které přehlušilo potlesk všech shromážděných pod kolonádami a na náměstí. Svatý Otec před modlitbou anděl Páně řekl jen několik slov : byl to opět problém míru, kterým se zabýval. 'Prosíme vás i dnes, abyste se mnou modlili i dnes za vyřešení velikých světových problémů, a především za mír: za mír vnitřní v jednotlivých národech i za mír mezi národy. Budeme prosit Pána, aby řezhal všechny státníky, kteří přijali naše vánoční mírové poselství a přispěli k uskutečnění příměří ve Vietnamu, a kteří přislíbili pracovat pro spravedlivé vyřešení konfliktu, který ohrožuje světový mír.' - Po modlitbě Anděl Páně a po papežském požehnání veliká část přítomných šla do baziliky sv. Petra na mši svatou a na pouť k hrobům papežů: sv. Pia X., Pia XII. a Jana XXIII. Stále čerstvé květiny a hořící světla svědčí o živé víře a vděčné lásce návštěvníků.

Veliké echo vzbudilo vánoční poselství papežovo ~~zvláště~~ v japonském tisku. Nejrozšířenější japonský deník Asahi Shinbun napsal, že bez intervence papežovy a sekretáře Spojených národů, kteří oba mají nadnárodní postavení, by se asi sotva uskutečnila vánoční příměří ve Vietnamu. Lidstvo, které dokáže uskutečnit setkání dvou astrolodí ve vesmíru a brzo doletí až na měsíc, - dodává japonský deník, - snadno zapomíná na mravnost a nábozenství. A proto má tím větší význam, že hlas jediného člověka a který zastupuje jen nábozenství, má ve světě tak veliký ohlas.

[Polský primas kardinál Wyszyński při bohoslužbách v kostele svaté Terezie ve Varšavě znovu připomněl věřícím význam polského milenia: Poláci jsou

národem křesťanským a katolickým , řekl kardinál, a proto nemůžeme být jako ptáci, kteří létají nízko při zemi: člověk jako jednotlivec i jako národ nesmí se uzavřít jen do sebe, myslit jen nasvé zájmy: musíme se otevřít širokým obzorům obecné lásky, lásky ke všem Božím dětem. Opakoval, že polští biskupové, kteří oznámili celému světu ,že Polsko oslavuje katolické milénium, prokázali tím velikou službu vlasti a polskému státu. Zakončil připo- minkou slov bývalého nacistického guvernéra zdeptaného Polska, který napsal ve svých pamětech: V Polsku, i kdyby pohasla všechna světla, Polákům vždy ještě zůstane katolická Církev a Černá Matka Boží! - Svědectví z úst nepřítele o nepremožitelnosti ducha víry pouhým fysickým násilím. Někteří však nechtějí ani vidět ani slyšet! — Víru dají život. Uspěl přes křesťanům vypudit komu, doklánět vám pro nevětu.

V Římě vysvětil kardinál státní sekretář Cognani nového apoštolského pro-nuncia pro Indonésii Msgra Salvatora Pappalardo. -

Kardinál vikář sv. Oče Luigi Traglia v neděli otevřel 235tou farnost. M³ titul sv. apoštola Matěje. Prozatímní kostel byl upraven v místnostech bývalé autogaráže. Území nové farnosti je v okruhu Montesaceo Alto.

V Florencii je Metropolita Emilianos, zástupce ekumenického patriarchy Athenagora na II. vatikánském sněmu. Přinesl zvláštní poselství florentskému arcibiskupovi kardinálovi Floritovi. Měl slavnou byzantskou liturgii v pravoslavném kostele a dnes ráno položil věnec na hrob patriarchy Josefa II.

V rámci oktávy modliteb za jednotu křesťanů bude mít konferenci v Institutu Stensen.

Ekumenické středisko Fordhamské university v New Yorku pojmenované po Janu XXIII. začne vydávat čtvrtletník DIAKONIA. Účel nového časopisu je pěstovat hlubší vzájemné poznání a přátelskou spolupráci mezi římskými katolíky a pravoslavnými ve Spojených státech. V redakci časopisu je zastoupena i skupina pravoslavných odborníků.

Svatý Otec pozval ke stolu 30 dětí z římských farností, které budou vylosovány z těch, které získaly první cenu v soutěži na nejlepší jesličky v rodině. Římskí faráři poslali vikariátu seznam 745 chlapců a 432 dívčátek. Losování bude během dětského odpoledne v divadle Quirino.za Bude přítomen kardinál vikář.

Něco z dějin ekumenismu v Československu

Už jsme mluvili na začátku měsíce o ekumenismu. Dnes na začátku oktávy modliteb křesťanů za jednotu připomeneme stručně něco z dějin této oktávy modliteb, která se na celém světě v počtu prvním roce pokončilovém koná s mimořádnou okázalostí, a zvláště se chceme zmínit o začátcích ekumenického / dříve se říkávalo unionistického / hnutí v našich zemích. -

Byli to vlastně dva anglikáni, kteří začali tuto modlitbu za sjednocení všech křesťanů v jedné Kristově Církvi Angličan Spencer Jones a Američan Lewis Watson. První měl tuto šťastnou myšlenku, začal se modlit za návrat anglikánů do katolické Církve, ale sám zůstal ve svazku anglikánského společenství, druhý zvolil pro tuto modlitbu datum, které ~~xxxv. tis.~~ bylo obecně přijato, to je od 18. ledna do 25. ledna /svátek obrácení svatého apoštola Pavla/.

Watson založil ještě jako anglikán řeholní společnost 'Atonnement' - Smíru a sám i celá jeho společnost přešla do společenství římské Církve: možno říci, že on první sám na sobě a na své řeholní družině zakusil požehnání této Kristovy modlitby za jednotu. - Tato oktáva modliteb se šířila nejen mezi katolíky, nýbrž i mezi ostatními křesťany. Novou hlubší a universálnější náplň jí dal l'abbé Couturier. Sám byl uveden do ekumenického ducha v klášteře benediktinských mnichů v Amay na Máse v Belgii /později přeneseném do Chevetogne v Namurské provincii/. A e pro něho to neměla být modlitba katolíků za návrat schismatiků a heretiků do Církve katolické, nýbrž měl to být týden modlitby křesťanských bratří, všech kdo se hlásí ke Kristu, aby se přiblížili ke Kristu, lépe ho poznali, věrněji žili podle jeho příkazů a tak v něm našli společnou jednotu. Tento nový duch, vpravdě křesťanský a ekumenický duch našel definitivní potvrzení a slavnostní posvěcení v II. vatikánském koncilu a v jeho dekretní o ekumenismu. - O ekumenické bilanci II. vatikánského koncilu promluví ve vatikánském rozhlasu sám předseda Sekretariátu pro jednotu křesťanů, kardinál Augustin Bea, a uslyšíte jeho konferenci v českém překladu

Mladší generaci v Československu je méně známo, jako významnou úlohu ve hnutí ekumenickém hrál moravský V. Lehrad a osobnost arcibiskupa Antonína Cy-

rila Stojana. Prvním průkopníkem ekumenické myšlenky mezi Slovany byl slovenský biskup Slomšek. Už roku 1852 napsal: "Žalostný církevní rozvrat nezasadil žádnému národu v Evropě tak hlubokých ran jako Slovanům. Kristus až dosud ukazuje roucho své svaté Církve více roztržené než kdykoliv předtím, především mezi četnými pokoleními velmi zbožných a bohatě nadaných národů slovanských, kteří jsou si tak blízci - a přece jsou tak daleko od sebe...". Proto založil mezi bohoslovci Bratrstvo sv. Cyrila a Metoděje ~~prosvětlení~~^{s jednocením} církevně odloučených Slovanů. To byl první útvar Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje, který založil po velikém jubilejním roce 1885, dr. Antonín Cyril Stojan. Svatometodejský jubilejný rok uvítal na Velehradě zástupce všech slovanských národů. Toto sámě přineslo první nádherné plody v prvních třech unionistických kongresech na Velehradě 1907, 1909 a 1911. Čtvrtý kongres se nemohl konat pro vypluknutí první světové války a uskutečnil se až po válce ve svobodném Československu roku 1924 za Stojanova nástupce arcibiskupa dr. Leopolda Prečana. To byla už opravdu světová ekumenická synoda, k níž poslal Papež Pius XI. poslal zvláštní list po svém zvláštním delegátovi apoštolském nunciovi arcibiskupovi Marmaggim. Už první tři sjezdy, ačkoliv byly velice ztíženy překážkami rakouskouherské vlády, která v nich viděla snahy o panslavismus, byly velikým úspěchem a sešli se na nich tehdejší nejznámější unionističtí pracovníci z evropských zemí. Měly veliký ohlas na Západě i na pravoslavném Východě.

Započatý informační kanonický proces o blahořečení moravského metropolity a budovatele moderního Velehradu, kde odpočívají jeho ostatky, snad oživí nejenom svatou památku jednoho z největších mužů našeho národa, tak podobného v mnohem se zvěčnělým papežem Jenem XXIII., ale také jeho ducha, praktický ekumenismus mezi naším věřícím lidem.

(Vá.)

ABYCHOM BYLI JEDNO, * Molen se poslechloříčití kříže.

První den oktávy za jednotu ~~naše~~ se máme především modlit za jednotu všech křesťanů na celém světě. Všech křesťanů je asi 800 milionů, z toho 450 milionů katolíků a 350 milionů jiných křesťanů /142 milionů pravoslavných, 44 milionů anglikánů, 76 milionů Luteránů, 47 mil. reformovaných, 22 mil. metodistů, 24 mil. Baptistů a dlouhá řada méně početných církví a náboženských společností. ■ všichni věří v jednoho Boha a hlásí se k témuž Kristu. —

53

OKTÁVA MODLITEB ZA JEDNOTU ROKU 1966

V Římě se konají pobožnosti za jednotu v kostele Gesù: každý den bude přítomen některý kardinál, který udělí nakonec svátostné pontifikální požehnání. Dnes měl úvodní přednášku k oktávě ve vatikánském rozhlasu kardinál Augustin Bea. —

V Paříži zahájil oktávu pařížský arcibiskup kardinál Mořic Feltin v katedrále Notre Dame. V promluvě zdůraznil, že ekumenismus je nutným projevem bratrské lásky, která musí pojít všechny Kristovy učedníky. Během oktávy se budou konat v Paříži zvláštní ekumenická shromáždění a pobožnosti, pátečnímu shromáždění bude předsedat pravoslavný arcibiskup Mons. Antonín Bloom, v pondělí v kostele Saint Germain bude kázat jesuita Pater Danielou a protestantský pastor Roux o náboženské svobodě a o Církvi v dnešním světě. V úterý - poslední den oktávy - v kostele sv. Jana na Montmartre - se bude opakovat pobožnost, kterou s pozorovateli koncilu a koncilními Otci vykonal v bazilice sv. Pavla sv. Otec Pavel VI. Při této příležitosti bude mluvit převor protestanského kláštera Taizé Roger Schutz. —

V Londýně během oktávy po prvé od doby reformace bude ve chrámu westminsterského opatství kázat o jednotě všech křesťanů jesuita P. Tomáš Corbischley. Mimo katolíků budou tam mluvit též zástupci pravoslavných, metodistů a presbyteriánů. —

VE Stockholmu v různých kostelích se budou konat ekumenické pobožnosti. Příští neděli v luteránském kostele sv. Kateřiny společnou ekumenickou pobožnost budou řídit luteránský biskup dr Ljungberg a katolický biskup msgr. Taylor. —

Vé velké aule vídeňské university sejdou studenti katoličtí, protestantští a pravoslavní ke společné ekumenické pobožnosti. —

ústav pro studium
totalitních režimů

22

Po zprávách z Vatikánu uslyšíte poznámku k druhému dni mítavy modliteb za jednotu křesťanů: Moskevská pravoslavná církev a II.vat.sněm.

Sv.Otec přijal v audienci velvyslance africké republiky Keňa u sv.Stolice Jofata Ņugunu Karaňu,který sv.Otcí odevzdal své pověřovací listiny.Je to první dipl.zástupce Keni u Vatikánu.Ve svém anglickém proslovu sv.Otec měl slova uznání pro ovzduší svobody, z něhož se Církev v Kení těší;může proto rozvíjet svou činnost k povznesení mravnímu,náboženskému,sociálnímu a kulturnímu země. - ^{ou} Soukromě audienci Pavel VI- udělil velvyslanci Itálie u sv.Stolice, který ² sv.Otcí sdělil jménem italského min.předsedy, že celá Itálie je ^{mu} za jeho iniciativy,aby ve světě došlo k upevnění míru. ¹ ~~telegram~~ Bodobný děkovný telegram poslalo sv.Otcí sdružení katolických dělníků z Dánska. ~~zprávám~~

Sv.Otec vyslovil soustrast presidentu Brazílie k zátopám,které stáhly město a stát Rio de Janeiro; pro první pomoc obětem poslal peněžní obnos. ^{v Riu} ~~zprávám~~

Pap.kolej nepomucenum, ve které se připravují nakněžství bohoslovci z ČSR, má nového ^{z funkce dílu} vicerektora a ekonoma. Byl jím jmenován slovenský kněz ^{Dr.} Josef Medový, který byl vysvěcen r.1950 a pracoval jako farář v Castel Giuliano v diecézi kard.Tisseranta.Rektorem koleje Nepomucena je mons.Frantisek Planner. ~~zprávám~~

Na hoře Serein v diecézi avignonské ve Francii byla otevřena ekumenická kaple jednoty;byla postavena péčí katolíků, protestantů pravoslavných a židů. Při otevření byly konány pobožnosti židovská, protestantská, pravoslavná a ~~zprávám~~ katolická koncelebrvaná mše svatá; ^{hlavním celebrantem byl avignonský arcibiskup mons.Urtasun.} Nakonec se všichni pomodlili společně Otčenáš a to v novém ^{francouzském} překladu, který byl nedávno schválen všemi křesťanskými vyznání. ~~zprávám~~

V Bejrutu v Libanonu vzpomněli 100.výročí pvního překladu Písma sv. do arabskiny.Na slavnostním zasedání promluvili protestantský pastor,jezuita P. Sami Kuri, latinský biskup bejrutský mons.Smith a profesor na americké univerzitě bejrutské dr.Karel Malek. ~~zprávám~~

Rozhlasová vysílání prvního z pořadů stanice Tanzania končí vždy v neděli večer modlitbou.v angličtině a svahilštině.Střídavě se ji modlí katolický kněz a protestantský duchovní. ~~zprávám~~

~~zprávám~~

Druhý den světové oktavy modliteb za jednotu křesťanů je věnován modlitbě
za pravoslavné. V římském kostele Gesu, ve kterém se oktava koná tradičně
s velkým leskem, pronese ~~kázání~~^{v svahu} opat Minisci z řeckokatolického kláštera
v Grottaferratě u Říma; svátostné požehnání udělí kard. Josef Slipyj, arc.ze
Lvova; ~~za~~^{zde} budou mu přisluhovat alumnii ~~teh~~^{hod} kolejí: řecké, ruské a ukrajinské.
~~Při mysl. mluv. mylné funkce~~
~~Včetně~~
Budeme vzpomínat na ~~všechny~~ pravoslavné, na ty, kteří uznávají nad sebou pra-
vomoc patriarchy ~~ale~~^{na} cařihradského Atenagory, nebo moskevského Alexeje, ať
žijí na Západě nebo na Východě. Všem jim i sobě chceme vyprošovat na Pánu
rozmnožení pravé lásky, která by nás přiblížila ~~čti~~^{duši} ~~ne vzdálku~~, kdy ~~bude~~ mezi námi
plné společenství víry, svátosti i církevního života.

~~Včetně mluv. je možné~~
Bude zajímavé ~~vyprávění~~^{uvést} ~~in memoriam~~^{moření}, jaký byl postoj ~~ruské~~^{ruskou} pravoslavné Církve
k II.vat.koncilu. Třeba přiznat, že v předvečer sněmu poměr mezi kat.Církvou
a moskevskou ~~pravoslavnou~~^{pravoslavné} ~~ne~~^{ne} byl nejlepší; bylo to vlivem dvou událostí:
ve všech zemích, které se ~~roctly~~^{w. 1944} v socialistickém bloku, byla sjednocená cír-
kev ~~hlavně~~^{hlavně}, násilně převedena k pravoslaví; a za druhé: pro sovětský režim
Vatikán stále byl agentem USA; Pius XII., ~~byl~~^{byl} papežem do 1958, prý
toto spojenectví podporoval, ~~pravoslavná~~^{a moření} církev ~~chtě~~¹⁹⁵⁸ nechť se musela ~~při-~~
pojovat) k této kampani. Nástupcem papeže Pia ~~se~~^z stal Jan 23., který koncil
ohlásil. Nejakou dobu ~~se~~ ještě pokračoval v této linii; důkazem toho byl
článek ve Věstníku moskevského patriarchátu, kterým se odpovídalo Non possu-
mus na rozhovor kard.Bey ~~je~~^{je} redaktorem jednoho italského deníku; kard.Bea
pravil, že zástupci mosk.patriarchátu budou na koncil pozváni, když patriar-
cha o to požádá; z patriarchátu odpovídají: ne~~kat.~~^{ne} Církev nás musí pozvat.
Přesto ale byly styky navázány, ~~jednalo~~^{se}, a v předvečer koncilu, koncem
září mons.Willebrands, tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů vykonal
cestu do Moskvy; jednání bylo úspěšné. V den zahájení ~~byli~~^{11.11.1962} na tribuně pozoro-
vatelů dva zástupci z Moskvy. Na pravoslavnou Církev zapůsobily hlubokým
dojmem tři roky pontifikátu papeže Jana: jeho zájem o lidstvo, optimistický
pohled i na nově vzniklou situaci; jeho zájem o ~~o smíření~~^{o smíření} mezi dvěma
biky, v něž svět byl rodzen; a jeho ochota, odhodlání, udělat něco pro
zblížení, sjednocení křesťanů. ~~Druhé sněmovní zasedání v roce 1963~~^{zahajilo} ~~papež~~^{papež}
Pavel: nastane změna v postoji katolické Církve? tázali se v Moskvě. Leccos
by ~~že~~^{že} nasvědčovalo, jakoby se Otcové vraceli k posicím tridentského sněmu
většina - tj. ~~otevřenější~~^{otevřenější} biskupové příliš berou ohled na menšinu tzv.
konservativní. Moskevští pozorovatelé přijeli i na třetí zasedání, kdy už
se hlasovalo o otázkách, které je zajímaly zblízka: ~~ještě~~^{ještě} byl pro ně
~~mora~~^{mora}

metum

Na druhém zasedání, jak známo, diskuse by nabývaly vyhraněnějších forem: přišla na přetřes biskupská kolejalita zde chápali proč současně papežský primát, definovaný na I.vat.sněmu; ukázala se dobrá vůle kat.Církve navázat dialog s pravoslavím; ale musí se to dít na základě rovnosti, odpovídali. A když nás mons.Tomášek, dnes ap.adm.v Praze, též volal pro předchozích schůzkách u kulatého stolu, zásupce mosk.patriarchátu mu ^{za to} odevzdal medajli jako projev uznání za příspěvek, který nejvíce napomohl dialogu. -

*ale ve
druhé deť.*

Bez ohledu na přítomnost pana

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

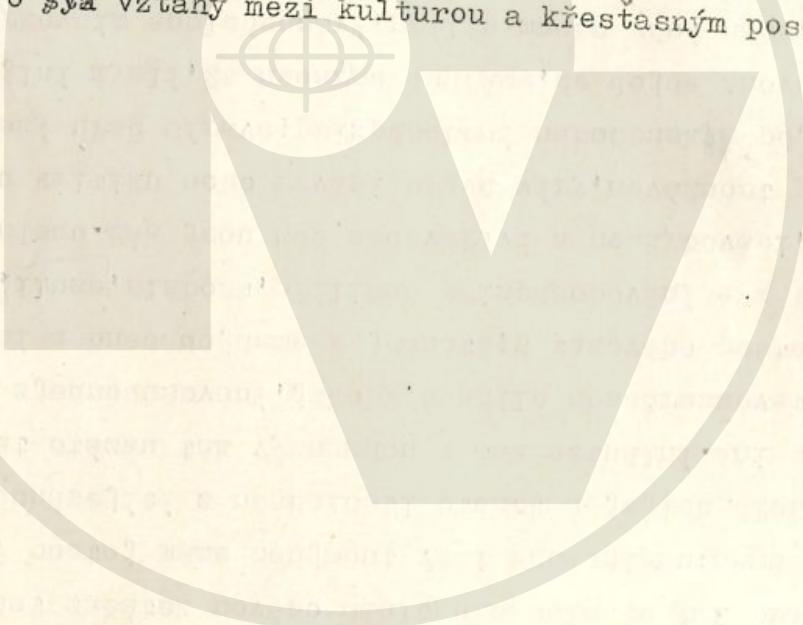
Dnes věnujeme pořad opět Oktávě modliteb za jednotu křesťanů. Uslyšíte mňákem
poznámku k nastávající návštěvě anglikánského primasa u sv. Otce. Nejdříve
zprávy z kat. světa.

Svatý Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obyvkou generální audienci. Ve svém proslovu vyvedl ekumenický ráz II. vat. koncilu. Papež Jan svolal koncil v naději, že pohled na shromážděně katolické biskupy bude všem, kdo věří v Krista, pobídkou k nové práci o zblížení a sjednocení. Ekumenický duch - úsilí rozšířit zraky a srdce Církve i na ty, kdo nepatří k jejímu společenství - ekumenický duch Vládyka vládl na koncilu; projevilo se to např. ve slovech o Božím lidu; z každého koncilního výnosu vane misionářský duch, vše křesťanským bratřím Otcové měli slovy pokory, odpusťení, porozumění; slova plná lásky a ohledu měli i pro vyznavače mimokřesťanských náboženství, ano i pro svět profánní, tak jak dnes je. Církev chtěla překročit všechny hranice, všechny překážky. Důkazem ekumenického smyslení byla výprávění pozorovatelů křesťanských církví a společenství a dekret o ekumenismu, který může znamenat začátek nového dialogu s odloučenými bratry. Svatý Otec pak označil, jaký postoj máme zaujmout vůči ekumenismu: nemá to být lhostejnost a nezájem, pocházející z neznalosti otázek a jejich složitosti; není dovoleno ignorovat otázku tak významnou a tak aktuální. Ani to nemá být postoj nadšení a zjednodušování, jakoby stačilo nezdůrazňovat otázky věroučné a disciplinární a hned dojdeme k jednotě; z takového postoje by mohlo vzniknout zklamání, iluze, slabost, přílišné přizpůsobování - a to vše málo pomáhá pravému ekumenismu. Pak jsou zde nedůvěřiví a pochybovači, jakoby ekumenismus nesl s sebou kritiku nebo revizi pravd víry, nevážnost pro katolickou tradici a učitelský úřad Církve; přizpůsobení náboženským pojetím druhých na škodu vlastníků; jiní myslí, že nadarmo doufáme, že dojde znova k jednotě, ve víře v jednom církevním společenství, příliš mnoho věcí nás dělí, rána je už nezahojitelná, bylo by tu třeba skutečného zázraku. I tento postoj je mylný, není podle potřeb světa, není podle Kristovy vůle. Správný postoj vůči ekumenismu je jít cestou, kterou nám naznačuje Církev, tato důvěra ve vedení Církve předpokládá lásku. Je nutné milovat, abychom způsobili pokrok ekumenismu. A s tímto odhodláním lásky v Kristu, končil sv. Otec, posílám dnes svůj pozdrav všem odloučeným bratřím a vám přítomním žehnám,

žehnám vám

Katolíci, protestanté a židé v USA půjdou jednotně v boji proti bídě ve světě. V těchto dnech byl založen výbor interkonfesionální, který si vzal za cíl boj proti bídě. Jeho členy jsou představitelé konference severoamerických kat. biskupů, Americké rady církví, která sdružuje 30 hlavních protestantských církví a přední židovská ústřední organizace.

Turinský ařc. mons. Pellegrino mluvil na téma Církev a svět. Vyzvedl především, jak Církev na koncilu měla slova úcty a uznání pro kulturní hodnoty a slova důvěry pro sýa vztahy mezi kulturou a křesťanským poselstvím.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

27. 3. 1966

19

čtvrtí den oktavy modliteb za jednotu křesťanů zalétáme k anglikánům, ke
všem křesťanům, jejichž oddloučení od středu křesťanské jednoty ~~začalo~~ v Ang
lii v 16. století. Pro ~~hodnou~~ vzájemné vztahy mezi anglikány a kat. církví bude mít
velký význam ohlášená návštěva canterburského arcibiskupa dr. Michala Ramse
ye u papeže Pavla VI. K návštěvě dojde 23. března. Na celém světě tato zpráva
měla veliký a příznivý ohlas, jak u katolíků tak i u jiných křesťanů.

Arcibiskup dr. Ramsey má 62 let; jako anglikánský kněz pracoval nejdříve v du
chovní správě; pak byl povolán za profesora na universitu durhamskou a pak
cambridgskou; r. 1961 - to už byl arcibiskupem v Yorku, byl jmenován nástup
cem dr. Fischera v úřadu arcibiskupa canterburského a primasa anglikánského
Anglie a předsedy tzv. Lambethské konference, která sdružuje 30 milionů angli
kánů na celém světě; je jedním z předsedů Světové rady církví. Se zájmem sle
doval II. vat. sněm; r. 1964 jmenoval svého osobního zástupce při koncilovém
sekretariátu za jednotu křesťanů (kanovníka Pawleye); nastupce, kanovník Find
low ~~byl povýšen za oficiálního~~ zastupce anglikánského primasa. Je známo, že
s katolickým episkopátem ~~udržuje~~ přátelské styky; ke cti arc. Heenanu, když
byl jmenován kardinálem, uspořádal čaj a pozval naň i jiné katolické a angli
kánské biskupy.

Připojíme se k modlitbám katolíků i anglikánů za úspěch návštěvy, k níž
~~koncilu~~ dojde za dva měsíce: aby tato římská návštěva byla radostná a zároveň se
stala paměti hodnou, jak to řekl kard. Heenan; aby posloužila pravdě a jedno
tě, tak to řekl dr. Ramsey v úterý k ~~koncilu~~ představitele anglikánských církví shromážděným na

Lambethské konferenci; dr. Ramsey je zval k studiu výnosů kat. koncilu, zvl.
konstituce O Církvi a dekretu O ekumenickém hnutí; koncil vykonal mnoho
pro jednotu křesťanů, otevřel nové možnosti vzájemného dialogu.

Anglikánská církev - máme-li na mysli především tzv. ~~Východní~~ Highchurch - stojí velm
mi blízko kat. Církvi; skoro můžeme říci, že je stále méně a méně věcí, které
nás dělí: jestli např. papež Lev XIII. mohl považovat anglikánská svěcení
za neplatná, dnes už ~~to~~ všeobecně uzavírat nemůžeme, anglikáni si zvou k biskupským
svěcení biskupy, u kterých apoštolská posloupnost je velmi pravděpodobná
a tedy i jejich svěcení. Modlemese, abychom byli úplně jedno...

(~~je pravděpodobně platná.~~) → ne užl

5130
5140
2110
2150

ústav pro studium
totalitních režimů

*účesný
Atakov - dekret*

(- pravoslavní mohou mít své proti zájmy; ale konsist.

~~zklamáním~~ jednání východních církví; pak dekret o ekumenismu je naplnil novými nadějemi: církve uznává pozitivní křesťanské hodnoty, které si pravoslavní uchovali: hierarchii, svátosti, teologii, duchovní život - za jistých okolností katolíci mohou přijmout některé svátosti od pravoslavného kněze.

První komentáře pravoslavné církve jsou rozdělené: I, když se nesplnily naděje, které v koncilu skládali, přece jen jsou s prací koncilu spokojeni: Otcové udělali co měli a co mohli. Hřích rozdělení je tu, je to bez sporu působení mocí temnoty; Je to následek naší hříšnosti, čím více tedy budeme všichni pracovat na svém posvěcení, tím více budeme ~~odkazovat~~ plávat, pracovat proti oněm mocnostem temnoty. Ostatně, jednota není a nebude řevoce práce lidí: máme-li nazřeteli jen práci lidí, nikdy k jednotě nedojde. Jednotu chce sám Bůh, nechejme ho tedy pracovat: nikdo z nás si ani nedovedl představit před 10 lety, že by bylo možné něco změnit na hříchu rozdělení, tak jsme si nař zvykli. A Boží prozřetelnost se postará o uskutečnění dalšího kroku.

A touto důvěrou, chceme zakončit ~~tutu~~ poznámkou ke dni modliteb za východní odloučené křesťany, za pravoslavné; děkujeme Pánu za vše, co ~~je~~ k vzájemnému zblížení (bylo vykonáno), v naději, že Bůh nás povede dál cestou vedoucí k plné jednotě. Své modlitbu vkládáme do rukou P. Marie, matky církve a matky jednoty; v úctě k ní nám východní křesťané mohou být příkladem.
její R.P. omlouvám Č. ajak k ní mohl.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes zahajujeme, drahí přátelé, nový pořad: POKONCILOVÉ AKTUALITY. Krátkost doby, kterou máme k disposici, nám nedovoluje uspořádat skutečnou besedu. Vynasnažíme se však udělat pořad praktický a zajímavý. V první serii pokoncilových aktualit se budeme zabývat problémy manželství. V prvních dvou besedách se seznámíme s obsahem a částečně i s textem Kapitoly o manželství a rodině z pastorální konstituce o Církvi v dnešním světě.

Odborný výklad podá veledůstojný pán dr. Josef Meránský. Úryvky z pastorální konstituce přečte slečna Marie Novotná.

-ö-

Dr. Meránský: Jedna z částí, jež dala....

F.- Poslechněme si nyní český překlad odstavce 48. pastorální konstituce, kde se pojednává o svatosti manželství a rodiny.

Slečna Marie Novotná: Do intimního společenství života a manželské lásky..

F. Děkuji vám, slečno! Prosím, pane doktore, pokračujte ve svém výkladu.

Dr. Meránský:

F. Slečno, přečtěte další část téhož odstavce pastorální konstituce.

Slečna Marie Novotná: Kristus Pán hojně požehnal....

F. Zbývá nám už jen několik minut. Pane doktore, musíte být velmi stručný.

Dr. Meránský.

F. Děkuji Vám, slečno, ~~votativu~~ děkuji vám, pane doktore. —

Příště čtvrtok se seznámíme s druhou částí kapitoly o manželství a v dalších besedách věnujeme pozornost partikulárním problémům jako jsou regulace porodu, tak zvaná 'katolická pilulka' a jiné.

Konec čtvrtéční besedy: POKONCILOVÉ AKTUALITY.

-ö-

ústav pro studium
totalitních režimů

20.1.66.

RaVat: CECO-Čtvrtéční besedy: Pokoncili aktuality

18-2e

I. serie : Kapitola o manželství a rodině z pastorální konstituce O Čírkvi v dnešním světě.

Z paragrafu 48. bychom si mohli poslechnout doslovny překlad nejdůležitějších částí. Pojednává se tam O SVATOSTI MANŽELSTVÍ A RODINY. Prosím, slečno, přečtěte nám první odstavec paragrafu:

WWW.: Do intimního společenství života a manželské lásky , tak jak byly založeny Svatým vytvořitelem a obdařeny vlastními zákony, se vstupuje manželským svazkem to je neodvolatelným osobním souhlasem. - Tak vzniká i před společností z lidský svobodného a vědomého aktu, kterým se manželé navzájem odevzdávají a přijímají, instituce manželství), které má záruku svého trvání v božském ustanovení. - Toto posvátné pouto vzhledem k dobru jak manželů a dětí, tak i společnosti nezávisí na libovuli člověka. Neboť autorem manželství je sám Bůh, který jeho obdařil hodnotami a určil mu cíle, které všechny jsou nanejvýš důležité jak pro pokračování lidského pokolení , tak pro osobní pokrok a věčný osud jednotlivých členů rodiny, tak pro důstojnost, stabilitu, pokoj a blaho jak rodiny, tak celé lidské společnosti. - Instituce manželství a manželská láska už svou přirozeností vedou k plození a výchově dětí a v nich docházejí svého naplnění. A tak muž a žena, kteří manželským svazkem nejsou již dva, nýbrž jedno tělo poskytují si vzájemnou pomoc a službu v intimním spojení osobném i pracovním , prožívají smysl své jednoty a přivádějí ji k stále větší dokonalosti. Toto intimní spojení, které spočívá ve vzájemném odevzdání dvou osob, a dobro dětí, vyžadují naprostou věrnost manželů a jejich nerozloučitelnou jednotu.

FFF.- Zastavme se na chvíli. Pane doktore, mohl byste, mohl byste shrnout nauku o základních pojmech křesťanského názoru na manželství, jak ji připomíná tento odstavec o manželství? —

LLL

FFF- Slečno....., buďte tak laskava , přečtěte další část téhož paragrafu.

WWW: Kristus Pán hojně požehnal této lásky projevující se mnoga způsoby. Tato láska tryská ze samého zdroje Boží lásky a podobá se spojení Kristovu

20.1.66.

Manželství a rodina 2 18-26.

s Církví. Tak jako kdysi Bůh vyšel vstříc svému národu úmluvou lásky a věrnosti, tak přichází nyní vstříc křesťanským manželům sám Spasitel lidí a Snoubenec Církve ve svátosti manželství. On dokonce zůstává s nimi, aby jako on miloval svou Církev a dal za ni život, tak aby i manželé ve vzájemném odevzdávání se se stálou věrností milovali. Pravá manželská láska je povyšena k účasti na lásce Boží, je vedena a obohacována vykupitelskou silou Kristovou a spásnou činností Církve, tak aby manželé byli účinně přiváděni k Bohu a dostávalo se jim pomoci v jejich vznešeném úkolu otcovském a mateřském. Proto jsou křesťanští manželé v důstojnosti a povinnostech svého stavu posilňování a jaksi posvěcování zvláštní svátostí; v síle této svátosti plní své manželské a rodinné povinnosti a všechnu naplnění Kristovým duchem, který má vírou, nadějí a láskou pronikat celý jejich život, směřují k stále větší dokonalosti, vzájemně se posvěcují a společně oslavují Boha. —

FFF V dalším odstavci se krátkně poukazuje, jak děti a jejich výchova přispívají k posvěcování všech členů rodiny. Je tam zmínka i o úctě k vdovskému stavu a konečně se upozorňuje na velké možnosti rodinného apoštolátu: rodina křesťanská rodina, jak říká dogmatická konstituce o Církvi, když mluví o svátostech, má být obrazem Církve Kristovy v malém. Ale snad bude chtít důstojný Otec blíže vysvětlit smysl této hutné kapitoly, která se zabývá manželstvím jako křesťanskou svátostí.

FFFsnad ještě zbude několik chvil, abychom si vyslechli alespoň začátek dalšího ~~zájmeno~~ paragrafu 49., který pojednává podrobněji o manželské lásce.

WWW.: -Slovo Boží znova a znova vybízí snoubence a manžely, aby snoubenci dobu zasnoubení v čisté lásce a manželé život manželský v nerozdílné lásce péstovali a posilovali. I za dnešní doby mnoha lidí si nesmírně cení pravé lásky mezi manžely a jejich projevů, jak se jeví v různých počestných ~~pravidlách~~ a zvyku u různých národů a v různých dobách.

(Závěrem stručný přehled nejdůležitějších zpráv:-) Zakončíme stručnou
b) Svaté mučedníky
Poznámkou Náš bratrí evangelici modlitbou oktávy za jednotu křesťanů.

NAŠI BRATŘÍ EVANGELICI: - V mnohých zemích po dni věnovaném anglikánskému vyznání (v oktavě křesťanů za jednotu se vzpomíná zvláště na církve a společnosti protestantské. Je těžko udat přesný počet všech věřících) hlásících se k protestantským vyznáním. V evropských zemích jsme zvyklí mluvit především o církvích luteránských a kalvínských, ale i v Evropě je dnes mnoho věřících, kteří se hlásí k protestantským společnostem původu anglosaského. Uvedeme jako příklad statistický přehled poslední Ročenky Spojených států severoamerických. Podle ní je ve Spojených státech 123,307.449 křesťanů: z nich 45,640.619 se hlásí k Církvi římskokatolické, a 68,229,478 k protestantům, kteří jsou v Americe rozděleni do 221 různých náboženských společností. Nejpočetnější z nich jsou: Jéžíši konvence baptistů, která má 1/2 milionu členů a Methodisté s 10,304,429 věřícími, a další církve, které mají pět milionů příslušníků anebo méně. - V Československu representantem evangelického vyznání možno nazvat Českobratrskou církev evangelickou, která vznikla roku 1918 sloučením dřívějších větví vyznání augsburského a helvetického. Jako věroučný základ vedle Písma svatého mají České vyznání z r. 1575 a Bratrské vyznání Jana Amose Komenského z r. 1662, jako poslední vyjádření víry českých Bratří. Duchovním ohniskem českých evangelíků je bohovědná evangelická fakulta Husova, kde se projevují především dva různé směry: liberalní, který jde ve stopách Harnackových, a směr ovlivněný školou Barthou, kde je místo pro ekumenismus (který se začíná projevovat v některých církevních obcích), v. vatikánský koncil, zvláště jeho konstituce o Božím zjevení a dekret o náboženské svobodě, mohou velmi usnadnit ekumenický dialog. Ale na obou stranách - u katolíků i u protestantů - je třeba důkladného studia nejen teologie mybrž i naší náboženské historie, abychom se zbavili tolka subjektivních předsudků, nedůvěry a někdy i nepřátelství. Proto se musíme této více modlit a tím upřímněji hledat a milovat Pána Ježíše na obou stranách.

RaVat:CECO- 20.-1., 66

18-3 d.

Přehled posledních zpráv z Vatikánu. -

[Svatý Otec Pavel VI. poslal blahopřejný telegram nové předsedkyni indické ministereské rady, paní Indiře Gandhi, dcerě Pandit Nehru.

Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci skupinu vědeckých pracovníků Severoamerické národní společnosti pro výzkum vesmíru NASA [spolu s ředitelem Italského výzkumného střediska pro astronautiku při římské universitě], a dále

Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci vedoucí, funkcionáře a zaměstnance Generálního inspektorátu stráže bezpečnosti u Vatikánu. -

030

x

2
3

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 21-1-66

Dnes už. nov. měsíce : 88. libeň. denk " 19/1
Nej. vpr. p. Vat.

dnes

Na svátek sv.Anežky zástupci patriarchální baziliky sv.Jana Lateránského odevzdali sv.Otcí dva živé beránky. ^{perun} Předtím byli posvěceni v baz. sv.Anežky při cestě Nomentánské. Z vlny těchto beránků budou utkána arcib.palia.

Páteční L'Oromano přináší ^{univerzit} proslov, který sv.Otec pronesl ve čtvrtek k americkým a italským pracovníkům ve výzkumu vesmíru. V anglickém proslovu Pavel VI. pravil, že bádáním o vesmíru odhaluje zákony, které stanovil ~~XXXIX~~ BůH, a využívají sil, jež ^{univerzit} do přírody vložil; dodal, že se modlí na úmysl, aby jejich práce pomáhala jim a celému lidstvu uznat svrchovaná práva Boží nad vesmírem a zachovávat jeho přikázání lásky a bratrství. Italským pracovníkům nejdříve blahopřál k úspěšnému vypuštění první italské družice "Svatý Marek"; pak chválil jejich vědeckou spolupráci; tato spolupráce dokazuje pravenství a důstojnost člověka, je to předzvěst pokoje a pokroku, jimž víra v Boha a spolupráce s ním v díle stvoření uděluje nový trvanlivý v. znam.

V jiném článku P.Bugnini, tajemník Rady pro provedení liturgické konstituce, oznamuje, že ^{Univerzit} pro pokoncilové Milostivé léto ^{byla} sestavena zvláštní mše svata. Mešní formulář vyzvedá obraz Církve a Krista jako nejvyššího pastýře; představitelem tohoto nejvyššího pastýře je diecézní biskup, jenž má být středem slavností Milostivého léta. Právě při těchto slavnostech ^{Když} ~~XXX~~ většinou věřící mohou získat plnomocné odpustky ^{Univerzit} lze užívat mešního formuláře. Formulář bude na prodej příští týden.

Kat**biskup** z Hongkongy mons-Bianchi byl přítomen ekumenické pobožnosti v anglikánské katedrále. Oktáv modliteb ^{Univerzit} bude zakončena ^{v N.K.} slavnou mší svatou v katolické katedrále za přítomnosti anglik. biskupa a hodnostářů jiných křesť.církví.

Belgické ministerstvo spoju ^{serii tří} vydá poštovní známek k 75.výročí vydání encykly Rerum novarum. Enc. vydal Lev XIII. 15.května 1891.

Podle zpráv světového tisku bylo odhaleno v místnosti při pravoslané ka-tedrále Nejsv.Trojice v Permu v záp.Uralu na 300 ikon. Pocházejí od tzv. Strogonovské školy.

~~Vydminikánkem~~ klášteře ek.sv.Růženy v Brooklynu oslavila sestra Carita své 106.narození Arc. z Lomé v záp.Africe mons.Doseeh posvětil nové varhany ve své katedrále. Je to dar mnichovského arc.kard.Döpfnera.

Dílo něm,kat.biskupů na pomoc katolickým podnikům Lat.Ameriky darovalo 50 000 marek ve prospěch obětí povodní v Rio De Janeiro.

K začátku Světové oktávy modliteb za jednotu křesťanů pronesl kard. Bea, předseda sekretariátu za jednotu křesťanů, konferenci na téma Ekumenická bilance koncilu. ~~Když byly všechny dny pořádány, když byly všechny myslivé mítinky všech církví~~ II. vat. koncil asi ztěžka splnil všechny naděje našich odložených křesťanů, především těch, kteří čekali příliš mnoho, že třeba Církev odvolá nějaké své články víry, zmírní jejich ~~dosah~~; přece jen můžeme být s koncilem spokojeni, udělal velmi mnoho pro pokrok ekumenismu.

Především tím, že na koncilu vládla ovzduší opřavdu křesťanské, ~~oficiální~~ mezi námi a odloučenými bratry, přes všechno, co nás stále dělí. Zájem křesťanských církví a společenství o koncil stále rostl; poslednímu zasedání bylo přítomných 103 pozorovatelé a hosté - tedy dvakrát víc než prvnímu; zastupovali 23 církví. A jeden z nich pravil veřejně: Dialog nezůstal prázdným s slovem; pozorovatelé měli možnost se s biskupy setkat a klidně promluvit, informovat ~~je~~ o tom, jak se na věci dívají jejich církve. A nebyl to jen zájem, pozorovatelé sledovali aktivně práce koncilu; co se děje v jedné církvi týká se i ~~druhých~~ církví. Hluboké společenství, kterého bylo dosaženo, můžete a bude ještě prohloubene. To všem, dodává kard. Bea musí platit pro všechny věřící a už nyní přispělo k vzájemnému zblížení. Boh zde použil koncilu. Významný přínos podal koncil svými výnosy; teprve budoucnost ukáže jejich plný dosah, až se stanou studiem a rozjímáním majetkem celé Církve. Kard. Bea poukázal alespoň na některá výnosy, pro ekumenismus nejvýznamnější: tak věroučná konstituce o církvi zasluhuje zmínky pro své kapitoly o biskupech a jejich kolegiálech ~~zákon~~, ite, že všichni dohromady jsou odpovědní za osud Božího království, že všem jako celku byla dána nejvyšší moc; ~~a~~ o místě laiků v Církvi. V konstituci O Božím zjevení vidí odloučení křesťané, jak si římská Církev váží Písma svatého: tak jako samého těla Kristova, ~~neopomíjela~~ nikdy, a především v liturgii živit se ~~zákonem~~ chlebem zivota ~~za~~ ať už to bylo Boží slovo nebo Kristovo tělo, a podávala jej věřícím; Ve svatých knihách - čteme v konst., Otec, jenž je na nebesích se láskyplně sklání k svým dítkám a s nimi rozmlouvá.. "A konstituce proto uzavírá: Je nutné, aby věřící hojně přistupovali k sv. Písma." Koncil ale též poukazuje na význam tradice a učiteléckého úřadu Církve: Církev nemá jistotu o všech zjevených věcech jen z Písma." Úkol vykládat Boží slovo, ať zapsané nebo odevzdané ústněm podáním, je svěřen jen živému učitelskému úřadu Církve; tento učitelský úřad není nad Božím slovem, slouží mu, učí jen to, co

přejal od předcházejících generací; ~~JKM~~ ^{JKM} z božího rozkazu a za pomocí Duch
svatého ~~z~~^t běžně naslouchá, svaté opatruje a věrně vykládá". Nesmírný ekumenický význam má prohlášení o náboženské svobodě: Kristus svěřil své poselství Církvi, Církev je musí kázat, ale z druhé strany člověk je svobodný toto poselství přijmout; on má též právo svobodně svou víru vyznávat, podle ní žít a ji hlásat druhým. Církev uznává, že zde jsou lidé, kteří Krista neznají nebo kterým se nedostalo milosti, aby ho přijali ^{Boha} za Vykupitele - a přitom mají dobrou vůli Bohu sloužit, ať už ho znají tak či onak - Církev má slova uznání pro jejich dobrou vůli a pro všechny dobré a svaté, co si z prvního zjevení uchovali. A konečně v konstituci O Církvi v dnešním světě koncil nabádá k spolupráci se všemi lidmi křesťany i

Otcové na koncilu se neomezili jen na pěkná slova: dali příklad ekumenické lásky. ~~P~~ Některé pozorovatelé byla korunou koncilu ona společná pokožnost v bazilice sv. Pavla, kdy za přítomnosti sv. Otce a biskupů ~~duchovní~~ odloučených církví se předmodlivali a četli úryvky z Písma. Svědeckým pravé křesťanské lásky bylo společné prohlášení papeže Pavla a patriarchy Atenagora že oba chtějí zapomenout na exkomunikace a ostatní politováním hodné činy z r. 1054, kdy došlo k definitivnímu zlomu mezi církví římskou a pravoslavnou. Objetí papeže Pavla s metropolitou Melitonem, zástupcem patriarchy Atenagora pozdravili Otcové radostným potleskem, nejdělším, jaký se nesl koncilním sálem za celý koncil.

Oktáva modliteb za jednotu křesťanů, končí kard. Pea, jepro nás příležitostí děkovat Pánu Bohu za vše, co ~~bylo~~ na poli ekumenismu vykonáno koncilem; je příležitostí uvědomit si, že vznovu nastolení křesťanské jednoty je povinností celé Církve; a konečně příležitostí k modlitbě, aby Pán upevnil, utvrdil, co už bylo vykonáno, aby všichni byli jedno, jako je jedno Kristus a jeho nebeský Otec.

33'30"

Pátý den Světové oktávy modliteb za jednotu křesťanů je tradičně věnován národním odloučeným křesťanským skupinám v jednotlivých zemích; tak v Itálii vzpomínají na své valdenské, ve Spoj. státech na své množství křesťanských společenství a sekt; my čeští katolíci můžeme v sobotu v modlitbě myslet na naše křesťanské spolubratry, kteří se hlásí k Husovi: na české bratry, čs. církev atd. Místo uvažování nad tím, kdo nese vinu za událostmi, jež předcházely v naší vlasti a v Církvi tragickému 6. červenci 1415 - po pří-

kladu sv.Otce a patriarchy Atenagora hleďmě zapomenout na ony politováníhodné události, k nimž došlo před 550 lety na obou stranách. Následujme spíše, my katolíci i naši křesťanští spolubratři, mistra Husa v jeho věrnosti základním křesťanským článkům víry, v jeho vřelé úctě k Nejsv.svátosti, k P.Marii, k sv.Václavu, ale též v jeho lásce k Církvi; u sebe počněme reformáorskou práci, tak aby Církev Kristova snoubenka byla čistá a neposkvrněná i v nás; abychom svým životem málo se shodujícím s křesťanskými ideály, (nikdy nebyli druhým pohoršením); Kéž brzy nastane den, kdy se budeme moci modlit svorně, jedněmi ústy a jedním srdcem modlitbu k jedinému Otci na nebesích:...

my Martin

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte týdenní komentář Od soboty do soboty. Přehled zpráv z katolického světa. Závěrem tříminutovka: Abychom byli jedno.

-ö-

V posledním týdnu ,drazí přátelé, v náboženském ohledu to byla především myšlenka ekumenismu, která dominovala - můžeme říci - všude, v celém křesťanském světě. Ze všech zemí a ze všech světadilů docházejí stále nové zprávy o společných náboženských projevech různých křesťanských církví spolu s representanty římských katolíků: jsou to přednášky ,společné pobožnosti, kde káží známí kazatelé různých křesťanských vyznání, a všechno vyústuje v jedno společné přání:abychom byli jedno, jak si to přeje Kristus Pán.

Svatý Otec Pavel VI. při poslední generální audienci ve středu mluvil rovněž o ekumenismu: zdůraznil tam, že tento ekumenický duch se především projevil na samém II. vatikánském obecném sněmu: jeho ducha možno vyčíst z každé koncilní konstituce, z každého dekretu a deklarace. Jak konkrétní a živá byla na koncilu tato ekumenická skutečnost ,ukázala nejlépe přítomnost tolika pozorovatelů křesťanských církví a náboženských společenství, duch smíru a odpustění, který se ukázal zvláště při prohlášeních papeže Pavla VI. a ekumenického patriarchy Athénagora a při společné ekumenické pobožnosti za přítomnosti sv.Otce Pavla VI v basilice sv. Pavla.

Tento ekumenický duch,který býval po léta výhradou některých skupin až už kněžských a řeholních nebo laických nebo omezen na odborníky, kteří se zabývali theologií historií církevní, dnes se šíří mezi nejširšími vrstvami, a to, co bývalo kdysi jen jakousi zbožnou - více méně abstraktní touhou - mění se v praktický dialog denního života a vzájemného styku. Slyšeli jste v přednášce kardinála Bey bilanci ekumenismu vatikánského koncilu a v jiných našich rozhlasových relacích nebo zprávách jste mohli sledovat, jak nynější oktáva modliteb za jednotu křesťanů, se stala duchovním dostaveníčkem, velikým světovým večeřadlem,kde s pokorným přiznáním vlastních vin a nedostatků - ať se jmenně jakkoliv a ať se hlásíme k té ší oné církvi - všichni prosíme o téhož ducha Kristovy lásky, Kristovy jednoty a Kristova pokoje. Je v něm můžeme všichni najít jednotu: být opravdu jedno.

Ale snad je dobré si alespoň krátce uvědomit, co znamenal poslední rok po stránce ekumenické pro církve a společnosti našich křesťanských bratří. Zda se také oni sblížili mezi sebou? - Můžeme vypočít řadu radostných počinů na tomto poli. Tak před rokem mezi 15. a 21. lednem se konala v Addis Abebě v Habeši konference pravoslavných církví, které nepřijaly usnesení sněmu Chalcedonského/ tento sněm odsoudil roku 451 monofysitismus, nauku, že v Kristu Pánu je jen jedna přirozenost a to božská/. Nejpočetnější z těchto církví je habešská, která má asi 7 a půl milionu věřících. Na této konferenci se sešlo pět patriarchátů. Konference navázala těsnější styky s katolickou církví římskou i se světovou radou církví. Tato konference byla první za dobu více než 1500 let, kdy se tyto církve sešly, aby začaly jednat o otázce sjednocení. Právě dnes došla zpráva, že je svolána nová konference těchto církví tentokráte do sídla armenského patriarchy v Antelias u Beirutu a byly zřízeny vedle generálního sekretariátu v Addis Abibě další místní církevní sekretariáty v Kairu, v Beirutě a v Kotyan v Indii, kde jsou také příslušníci syrských monofysitských církví - potomci tak zvaných křesťanů sv. Tomáše. - Mezi protestanty ve Francii ve Štrasburgu ~~xxv. koncilu~~ bylo založeno luteránské ekumenické středisko, S2Ě tová rada církví otevřela nové ústředí v Grand-Saconnex u Ženevy a při té příležitosti prohlásil generální sekretář rady dr Visser t Hooft: 'My všichni se musíme teprve učit na poli ekumenismu. Všichni se musíme naučit větší skromnosti, trpělivosti, solidaritě a především lásce!'. - V protestantském klášteře Taizé ve Francii u příležitosti 25. výročí trvání klášterní komunity protestantské tam založil ekumenický patriarcha Athenagoras pravoslavné středisko. Slavnosti se zúčastnili katolíci, pravoslavní i protestanti: byl tam Rouenský arcibiskup Martin, zástupce moskevského patriarchy i zástupce protestantské francouzské federace. A nescházelo ani zvláštní poselství papeže Pavla VI. - Protestanského kongresu v Kölíně nad Rýnem se zúčastnil také kardinál Jäger a kardinál Füllings nabídl pohostinství dvěma vedoucím osobnostem kongresu. O ekumenickém duchu v církvi anglikánské jsme v tomto číždu slyšeli několikrát. Musíme být tedy opravdu vděčni, že tento duch ekumenismu roste i mezi našimi bratřími.

Ale my katolíci musíme v tomto pravém ekumenickém duchu předcházet dobrým příkladem. Sám svatý Otec Pavel VI. připomněl nám tento týden, v čem je pravý ekumenismus: každý katolík se musí zajímat o problémy ekumenismu, ale tento zájem se nesmí vyčerpat v nějakém povrchním nadšení a ve zjednodušování věro-učných a disciplinárních rozdílů. To by nutně vedlo k novým zklamáním a skončilo by v praktickém náboženském indiferentismu. Musíme se sami snažit lépe poznávat svou Církev a především žít důsledně podle evangelia, jít prostě cestou, jak nám ji Církev naznačuje, zvláště teď po koncilu: nebát se novot v liturgii, naopak přijmout, přizpůsobit se: zachovat si plnou důvěru ve vedení Církve a především se snažit o stále opravdovější křesťanskou lásku ke všem.

PŘEHLED ZPRÁV. - Vyšla Instrukce posvátné kongregace Seminářů o liturgické formaci budoucích kněží v seminářích. Dokument připravovala Koncilní liturgická komise a Kongregace obřadů: ve čtyřech kapitolách jsou obsaženy zásady i praktické normy pro moderní liturgickou výchovu a liturgické vzdělání bohoslovčů.

Svatý Otec Pavel VI. přijal skupiny italských sportovců a footbalisty Lanerossi z Vicenze a mužstvo košíkové Candy z Bologny. V promluvě poukázal na důležitost synthese mezi fysickou silou a krásou a duchovní rovnováhou nitrá posvěcenou Boží milostí.

Ve Španělsku budou také už od poleleční středy při mších svatých recitovat nebo zpívat také prefaci v lidovém jazyku.

Členové katolické akce německé začali sbírat na stavební fond pro vybudování smírné kaple na území bývalého koncentračního tábora v Osvěczymí, jakož už dříve byly postaveny kaple v táboře v Dachau a u Plötzensee.

Presidentovi Johnsonovi darovala Americká biblická společnost 750ti milionový výtisk Bible, kterou rozšírují už 150 let. Při té příležitosti řekl prezident, že jim přeje, aby některému z jeho nástupců mohla společnost přinést výtisk, který dovrší první miliardu. Modlete se, - dodal, aby v té době svět žil v míru a bydlili na něm lidé dobré vůle!.

Římské Nepomucenum má nového vicerektora ekonomu: je to vldp. Dr. Józef Medový, z diecéze trnavské, farář v Castel Giuliano.

Pražský arcibiskup, kardinál Beran, minulou sobotu rozdělal odměny dětem

Dívčí katolické akce italské, které zvítězily v národní soutěži náboženských znalostí. Slavnost se konala v ústředním domě Dívčí katolické akce Domus Mariae. - Dopoledne je přijal svatý Otec a zvláště je pochválil, že tak horlivě cvičily zpěvy ,které se hodí pro aktivní účast na mši svaté. "Odpovídá to staré církevní tradici," řekl Pavel VI., kterou potvrdil II. vatikánský koncil."

V pátek a v sobotu byl v severoitalské Nováře. Mají tam katedrálu zasvěcenou svatému mučedníkovi Gaudenziovi. Sloužil tam pontifikální mši sv. a měl kázání . V diecésním semináři bohoslovům vyložil , jaký význam má pro nás II. vatikánský koncil a mimořadné milostivé léto.

Svatý Otec poslal peněžní pomoc těžce postiženým povodněmi v Brazilii. Vánoční mírové poselství svatého Otce Pavla VI. mělo zvlášť veliký ohlas v japonském tisku. Největší japonský deník Asahi Shimbun napsal,že v této době, kdy se tak často zapomíná na mravnost a náboženství, má tím větší význam, že hlas jediného člověka a který zastupuje jen náboženskou moc, má ve světě tak veliký ohlas."

KONEC ZPRÁV. ~~(X)~~ Abychom byli jedno.

V neděli se máme modlit především za katolíky, aby pochopili volání křesťanské jednoty a svým příkladným životem pomáhali k jejímu uskutečňování. Předělí je věnováno nekřesťanům a především židům. V posledních dnech jste o tom slyšeli důkladnou přednášku. Připomínám dnes jen tuto malou událost: 6.září 1938 Pius XI. přijal belgické poutníky.Přimesli mu darem římský misál. Papež otevřel knihu a přečetl z mešního kánonu slova,která připomínají praotce Abrahama a jeho oběť!A začal vykládat:^{Jak} nádherný text. Kdykoliv jej čtu jsem dojat do hloubi duše. S tímto textem se nedá srovnat žádný antisemitism. Žádný opravdový křesťan nemůže být antisemitou. Skrze Krista a v Kristu my ~~jsme~~ pocházíme duchovně z Abrahama..My všichni jsme duchovně semity...Či neopakuje nám to i koncil,že jsme vyvoleným Božím lidem?

Z pásu: JSME BOŽÍ LID..... /1.40 /

RaVat CECO 24-1-66

Dnes vás mluví mň o římské biskupi W. Ondřeji; ^{hal} hezce mň. M.
~~titulární mln. p. j. k. N. v. M. a V. v. v. v. v. v.~~ cyklus
Pondělní 1. Os. Romano přináší ap. list Verbi Dei. Sv. Otec jím sřízal ~~komplexní~~ postní kázání, který se bude konat každoročně v bazilice P. Marie Sněžné; kázání budou jednat o aktuálních otázkách, týkajících se dialogu Církve s moderním světem. ~~je~~

Sltání tajemník kard. Cicognani poslal jménem sv. Otce list mons. Bernardovi, předsedovi Mezin. kat. kanceláře. Ústřední rada Kanceláře koná v těchto dnech v Mexiku své mimořádné zasedání na téma: Nové možnosti apoštola filmem ~~jak o nich mluvil koncil.~~ Kard. Cicognani píše o starostlivosti Církve o film ~~xxxxxx~~ ^{W.M.} # vyzvedá význam Mezin. kat. kanceláře pro šíření hodnot morálních, duchovních a kulturních na oblasti ~~osmeho umění~~. Sv. Stolice je na zasedání zastoupena svým pozorovatelem, ap. delegátem mons. Rajmondem.

V episkopální katedrále v městě Portland v USA se konala v neděli ekumenická pobožnost; ^{při pobožnosti} i pronesl kázání ~~xxx~~ biskup mons. Feeney. ~~xxx~~ přítomni představitelé dalších křesťanských církví.

Známý ~~ému~~ svýcarský ~~ern~~ teolog Otto Karrer, odborník na poli exegese a ekumenismu, byla udělena výroční cena středních švýcarských kantonů ~~v uznání za jeho práci za větší porozumění mezi křesťanskými církvemi.~~ Dp. Karrerovi odevzdal cenu pastor zwingliánské katedrály v Zurycu dr. Vogelsanger.

V Paříži skončili Oktávu modliteb za jednotu křesťanů koncelebrovanou mší svatou v kostele sv. Sulpice. Hlavním celebrantem byl arc. koadjutor mons. Veillot, který též pronesl kázání: zval přítomné k úctě, přátelství a jemnosti v jednání s odloženými bratry, aby chom senavzájem lépe posznávali a pak mohli svorně kráčet k cíli, který ~~je~~ stanovil sám Kristus.

V neděli dopoledne v sále jednoho římského divadla bylo vylosováno 30 římských dětí; jsou to vítězové v soutěži o nejkrásnější betlém postavený doma. ^{V mládeži}

Soutěž vyhlásil sv. Otec na Hod Boží vánoční při své návštěvě ve farnosti sv. Felicity a přihlásilo se k ní asi 1200 dětí. 30 šťastných dětí ~~biskup~~ ^{sv. Otec} přijme ve zvláštní audienci a ~~komplexe~~ typak je pohostí, s číslem ~~právka~~ ^{20 000} ~~komplexe~~ ^{na} polská lékařka, matka tří dětí, která se zapsala na kurzy elektro-radio-biologie.

ústav pro studium
totalitních režimů

24.1.1966

Reforma kongregace sv.Oficia.

Ve svém proslovu při věřejném zasedání 18.listopadu sv.Otec mluvil též o záslužné práci římské kurie; jí platí ~~mluví~~ dík za to, co Církev dobrého vykonala; je to však lidské zřízení, a proto potřebuje čas od času přehlédnutí svého stavu, ~~prohlížet~~ reformy. On sám, pravil, tuto reformu chystá a co nejdříve budou vydány nové stanovy první z římských ústředních církevních úřadů, kongregací, tzv.

kongregace sv.Oficia. Tři týdny potom ^{7.XII} byl uveřejněn příslušný apoštolský list Začíná slovy Integrale servanda. "Ktakumamíximurakmíkumípokymuuyuamíxmxíryx jakxtayiimybyloxyxymýřenyxzxiužínoxmešanamíxpxmíxmxí"

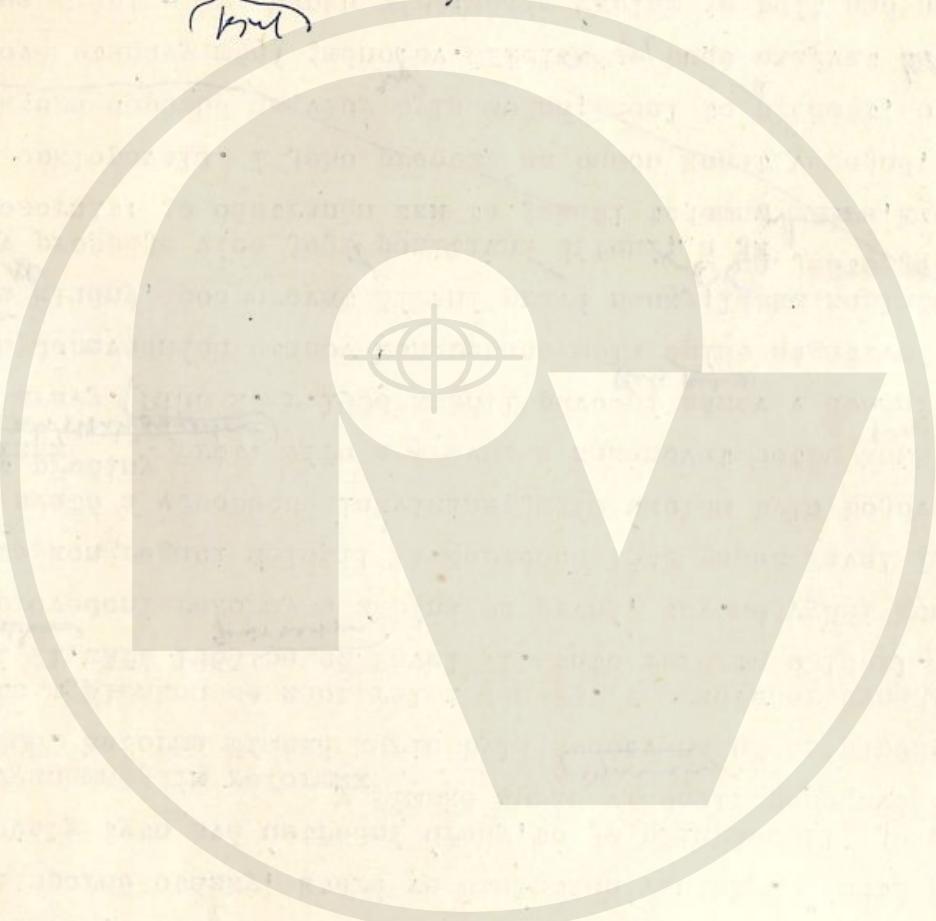
^{hrv} Úkol uchovat neporušený poklad svaté víry jak jim byl ~~dán~~ z božího ustanovení papežové a soor biskupu s nimi spojený plnili vždycky věrně; dálo se tak za pomoci Ducha svatého, který je jakoby duše tajemného těla Kristova. ^{svým} úkolem Církve skládající se z lidí si napomáhala vohdných nástrojů, podle požadavků dob a civilizace. Tak vznikly různé ústřední úřady, římská kurie; její zásluhou řízení Církve se dalo rychlejším způsobem; římská kurie bděla nad zachováním zákonů, dávala vznik podniků, které Církvi pomáhaly splnit její Cíl, řešila sporné otázky, které ve staletích vznikly. Římstí papežové nejednou reformovaly tyto své ústřední úřady, to je přizpůsobili je změněným podmínkám. ^{v římské kurie vykonali papežové Sixtus V a} ¹⁵⁸⁸ Pius X.r.1908. Reforma římské kurie byla studována už za papeže Pia

XIII. a touto myšlenkou se zaobíral i Jan 23. V předvečer zahájení II. sněmovního zasedání 21.září 1963 ^{papež Pavel VI.} tuto reformu ohlásil. Nyní se přikročuje k provedení reformy a začíná se první, tzv. nejvyšší kongregaci sv. Oficia. Tuto kongregaci založil 21.července 1542 papež Pavel III. Nazval ji Kongregací svaté a všeobecné inkvizice; jejím úkolem bylo bojovat proti herezím, ^{trestat přečiny} pro víru a mravy. ^(Pius X. r.1908 změnil původní název v dnešní Sv.oficia.)

Podle svých dosavadních stanov kongregace měla spíše negativní ráz, ~~její~~ myní dostává ráz kladný, podporovat šíření pravé nauky; láska zaplašuje bázeň, obraně víry prospěje více její pozitivní šíření; a ~~je~~ na ještě jednu změnu může me hned upozornit: je odstraněn ~~že~~ ta jakési tajemná ~~síra~~, která dosud sv.oficium obklopovala. I jeho procesy se budou konat veřejně, s možností plného účasti, která dosud ne vždy byla možná; žádal to předmět, o kterém se jednalo. - Nové stanovy mění jméno: sv.Oficia ^{se} bude nazývat ~~na~~ Congregatio pro doctrina fidei - pro nauku víry; jejím úkolem je bdít nad naukou víry a mravů na celém světě. V jejím čele je papež; prakticky ji ale řídí kardinál sekretář - Ottaviani - za pomoci předsedícího, mons. Parenta, někd. prof. na

Plavoucí a zpěvavé řidiči, opovrží vůzky, pán vrah, a pán /diktátor/,
který je jen nějakým projektem z mraz.

Karel

3

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

24.1.1966

(ne že je možné všechno řešit)

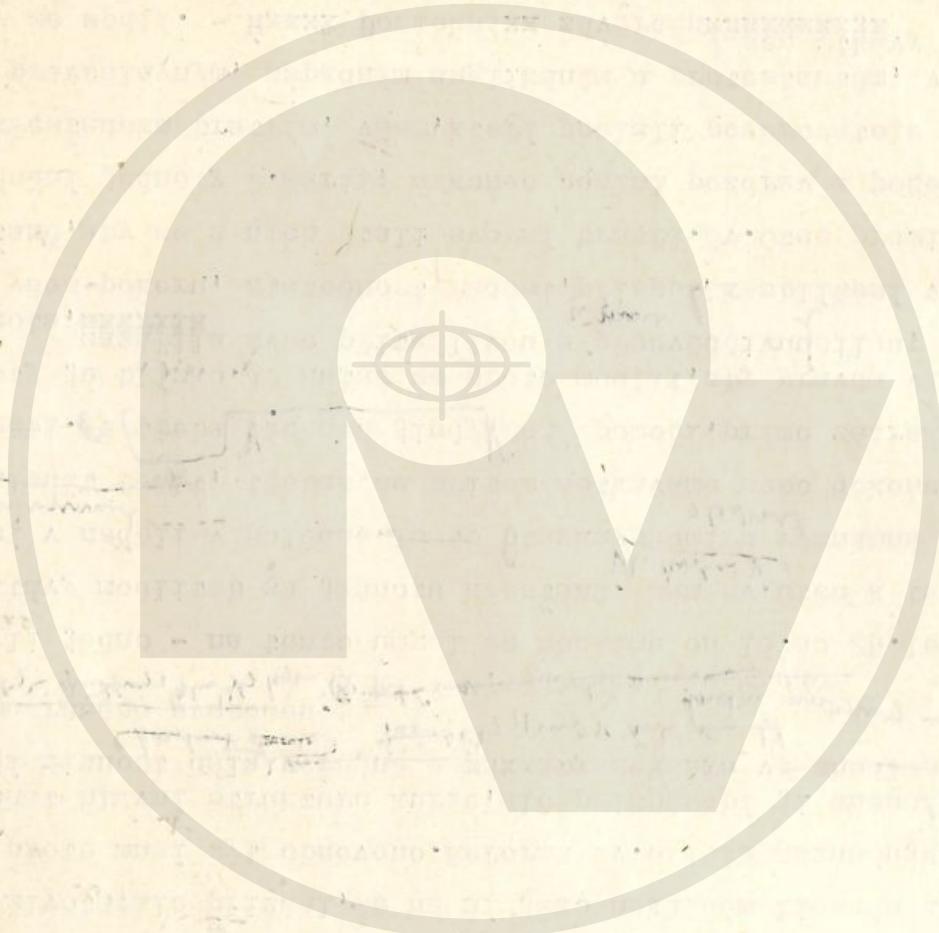
Pap.universitě Lateránské, substituta obránce spravedlnosti - (promotor justitiae) tento úřad odpovídá našemu státnímu prokurátorovi, poradcům, odborníkům a zřízencům. Na sv.Oficiu jsou zaměstnáni tři naši krajané: vdpp.František Vorlíček z brněnské diecéze a dva slovenští kněží: Josef Tómkó a Josef Kutný. - Kongregace pro nauku víry zkoumá nové nauky a názory, podporuje studia v tomto směru, pořádá sjízdy; ale též odsuzuje nauky, které odporují zásadám víry a mravů; napřed ale vyslechne názor biskupů z diecézí, v nichž ony nauky jsou šířeny, nebo v nichž mají velký vliv. Kongregace pro nauku víry zkoumá knihy, které byla upozorněna; bude-li třeba je odsoudí, ale zase napřed vyslechne autora, který bude mít možnost se hájit, a to i písemně; zase bude dotázán biskup místa. V pravomoci kongr. pro nauku víry totální platnosti křtu pokud tato platnost má vliv na platnost manželství, přečiny proti víře, proti posvátnosti a nedotknutelnosti svátosti pokání - ale i zde obžalovaný bude mít plnou možnost se hájit.

Římská kurie byla poslední léta terčem mnoha kritik, též na koncilu; v řeči 18.listopadu sv.Otec se jí zastal - sám v římské kurii prožil skoro 25 let kněžského života; ale přiznal, že na ní jako nakaždém lidském zřízení leccos zastará a proto musí být obnoven. Reforma sv.oficia naznačuje, že sv.Otec chce ponechat hlavní strukturu kurie, ale přizpůsobi ji dnešní době, především aby se její činnost dála veřejně a transparentně, ve shodě s důstojností člověka obdarovaného svobodou. Abychom byli jedno - na tento úmysl se modlíme od 18. do 25. ledna, ve dny světové oktávy modliteb za jednotu křesťanů. Sám sv.Otec k této modlitbě zval věřící v neděli v poleáne. Je to otázka nadmíru významná a aktuální; je nutné si hledet řešit, třebas se přitom setkáváme nebo dokonce objevujeme nové těžkosti. Je třeba víc než jindy Boží pomoci, prímo zázraku. Snad ale hodina jednoty je blízko. Je nutné se proto modlit, aby pravda víry, bez níž není možná jednota, zazářila svou přitažlivou a přesvědčivou silou; aby láska dala nám, dala všem pokoru, statečnost, radost, přispět k zblížení všech odložených křesťanů, aby se z nich stali svorní bratři. Sv.Otec prosil o římluvu za uskutečnění jednoty P.Marii; nakonec poslal pozdrav a požehnání všem odloženým křesťanským bratřím, všem, kteří poslali pozorovatele na koncil, východním pravoslavným, západním anglikánům a protestantům, všem že žehná a za všechny se modlí. - Úměk posledního závěrečného den Otkávy rozšířujeme své zraky na celý svět, i na ty, kdo ještě křesťany nejsou, a přece jsou povoláni zaujmout v jedné Kristově Církvi své místo.

Užívá Rusk anglicky překladatel: J. Smrkovský (Třebíč)

① A prav, kde myslí, že je o všechno všechno?

Cíle, náleží zří, učební. ~~bez ohledu na výstavbu~~ ad. manuál
druhé

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa se zamyslíme chvíli nad situací katolíků v Jížním Vietnamu a zakončíme Vzpomínkou na historickou eku-menickou pobožnost u sv. Pavla za hradbami. Tím uzavřeme naší oktávu modliteb za jednotu křesťanů.

-ö-

Svatý Otec Pavel VI. přijal dnes v tak zvaném trůnním sále členy soudního Tribunálu posvátné římské Rety. Posvátná římská Rota, obnovená sv. Piem X., je vlastně apelační soud římské papežské kurie: především se zabývá procesy o neplatnosti manželství. Soudci soudí v turnech po třech a odtud snad pochází název tribunálu rota - kolo. Svatý Otec v dlouhé řeči vzdal chválu záslužné práci tribunálu a poukázal na jeho veliký význam v životě Církve. Na konci řeči se zmínil o rostoucím počtu procesů o neplatných manželstvích.

Vidíme v tom známku, řekl svatý Otec, že byl oslaben smysl pro posvátnost zákona, na němž se zakládá křesťanská rodina; dále to prozrazuje i neklid moderního života, nejistotu sociálních a hospodářských podmínek životních, v nichž žije dnešní rodina, a rovněž to poukazuje na nebezpečí, které by mohlo ohrozit pevnost, životnost a štěstí rodinné instituce. Dodává k tomu, že doufá že koncil, který s takovým zájmem se zabýval spiritualitou manželství a potřebou dobré přípravy na manželství, jeho posláním a ostatními problémy jak v rádě přirozeném tak v církevní společnosti, se dočká požehnaného užitku, který se projeví také vzhledem k oněm pathologickým zjevům rodinného života, které musejí zkoumat soudcové.

V Apoštolském paláci se dnes sešli členové Kongregace obřadů v tak zvaném přípravném sedění a pojednávali o heroickém stupni ~~charit~~ Boží služebnice Magdaleny DE BEngy de Bonnault, zakladatelky kongregace Věrných společnic Ježíšových, rovněž jednali o potvrzení kultu Služebnice Boží Adelaiy, panny z řádu sv. Benedikta, abatyše kláštera Villich v Porýní, a dále o obnovení kanonisačního procesu bla-hoslaveného Jana Nepomuckého Neumana, biskupa ve Filadelfii, z kongregace redentistů, pocházejícího z Prachatic v Čechách, a zakladatele Služebníků Lásky Dcer Panny Marie od Přozřetelnosti Blahoslaveného kněze Aloise Guanelly.

C Svatý Otec Pavel VI. poslal prostřednictvím státního sekretáře kardinála Amleta Cicognaniho římskému vedení Indické letecké společnosti upřímnou soustrast všem rodinám obětí včerejšího leteckého neštěstí na Mont Blanc spolu s ujištěním modliteb za zahynulé. - Podobný telegram zaslal kardinál státní sekretář i biskupovi v Annecy ve Francii, kde se přihodilo hrozné neštěstí. —

C V Terstu se připravuje II. mezinárodní výstava posvátného umění. Zúčastní se jí mnoho umělců ze zemí asijských a afrických. Připravuje ji Sdružení Přátel posvátného umění spolu s pomocí římského quadriennale a historického archivu benátského Biennále. —

C Včera mluvil v Paříži v Centru katolických francouzských intelektuálů *(Conférence au Centre Ferrand)* o tajemství Církve a Božím lidu a komentoval pastorální konstituci O církvi v dnešním světě. Monsignor Garronne ukázal jak II. vat. koncil doplňuje práce předcházejícího Vatikánského sněmu I.ho a upozornil na tři podstatné body konstituce: jednotu: církve tu myslí na všechny lidi, nikdo jí není cizí; službou veškerého Božího lidu; a konečně dialog, nejenom s křesťany, nýbrž i s nekřesťany.

-ö-

Vietnam stojí stále v popředí světového zájmu a musí mít stále místo i v našem srdci i v našich modlitbách. Všechna mírová jednání a všechny pokusy i všechna dočasné příměří nevedly dosud k míru a ačkoliv Američané dosud nezačali nálety na Severní Vietnam a dodržují slíbené příměří, v jižním Vietnamu se zase bojuje, teče krev a šíří se dále hrůza války a jejich následků. Četli jste a slyšeli častěji o hrůzách vojny v Severním Vietnamu, ale málokdy asi slyšíte, jak trpí obyvatelstvo Vietnamu jižního, a mezi nimi zvláště katolická menšina. Alespoň několik dat, jak jsem je vybral z informačního článku misijního časopisu Die katholischen Missionen: Jeden vietnamský biskup naříkal, že každý týden ztrácí průměrně 1500 až 2.000 věřících: část padne za oběť partyzánským Vietkongům, část tvoří oběti náletů. U Dalat ve vsi Phu-rieng byl zabit staříčký farář asi se stovkou farníků, většinou žen a dětí,

následkem náletu. - V červenci u Cambho v Mekongdeltě se křesťané utekli na faru a dokostela, ale všechny budovy byly ostřelovány, i škola i dům sester: výsledek toho 118 mrtvých, a z toho 78 dětí. Právě toho dne měli ve farnosti první svaté přijímání .27 dětí přijalo toho dne po prvé Pána Ježíše a večer 15 prvokomunikantů bylo mezi mrtvými: doufáme, že jejich česté duše uviděli ten den Pána tváří v tvář ve věčném životě. Mezi 70 lidí bylo těžce zraněno. Čtyřicet rodin přišlo o všechn majetek, ostatní mají škody 30 až 70 procent. - Řada náletů na katolické vesnice v Jihním Vietnamu byla často záludně vyprovokována vietkongskými partyzány: Vystřelí proti americkým bombardérům před vesnicí a ti začnou odvetnou palbu a spustit bomby na klidnou vesnici, kterou považovali za tábor nepřátel. Tímto způsobem se odhaduje, že při bombardováních zahynulo desetkrát více civilního obyvatelstva než partyzánských vojáků. - Někdy se zapomíná na okolnost, že Vietkong nebojuje jen proti řadovému vojsku Jihního Vietnamu nebo Američanům, nýbrž proti klidnému obyvatelstvu. Jsou to bohužel obvyklé způsoby partyzánské války. Tak v roce 1964 bylo zabito nebo odvlečeno Vietkongy na 11 tisíc cívielů. Vesnice jsou přepadávány v noci, mladí od 14 let násilím odváděni k vojsku, životní potřeby, dobytek atd konfiskovány. Proto klidné obyvatelstvo utíká ze svých ohrožených domovů. To je jeden z největších a nejbolestnějších problémů vietnamské války. Na konci 1965 bylo na 1 milion utečenců v misích a v jejich okolí. Bylo zřízeno 190 záchytných pomocných táborů pro jejich dočasné ubytování. Za osm měsíců bylo usídleno 208 tisíc vysídleců. V říjnu minulého roku bylo mezi 574 tisíci uprchlíků asi 250 tisíc katolíků. Předle zprávy biskupa Pham Ngue Chi z Da Nang mohlo být nově usídleno na 100.000 katolických uprchlíků. Americká katolická charita soustředila svou pozornost především pro pomoc trpícímu Vietnamu: první co bylo třeba dodat byla sůl : dovezli ji tam na 200 tun, léků bylo rozdáno v ceně půldruhého milionu německých marek. Australská katolická charita poslala 12 tun soli a 80 tisíc německých marek. V arcibiskupství Kolín nad Rýnem vynesla sbírka v katolických kostelích na 600.000 něm. marek, které byly

dány vietnamským biskupům, aby je rozdal i opravdu potřebným. Mezinárodní katolická Charitas , které dal i svatý Otec Pavel VI. velké sumy k disposici, pomáhá nejenom v jižním , nýbrž i v S^{everním} Vietnamu všem potřebným.

Vietnamští katolíci mají opravdu nádherné kněze: 1500 domácích kněží žije většinou podle ideální chudoby malých bratří Ježíšových Charles Foucauld. Jsou mezi lidem, s ním se podílejí o jeho bídu a nebezpečí. O některých si lidé vykládají, že byli pro ně zachráněni přímo zázračně: ve zcela zničené farní budově kněz zůstal zdrav; jindy v blízkosti vybuchla bomba a kněz ve spánku bez nejmenšího zranění. - V zemi je v jedné části na 50 tisíc stížených malomocenství. , z toho 23 tisíc pod lékařským dohledem. Vesnice malomocných Oui Ho a u Quinhon na pobřeží má asi tisíc obyvatel, z toho polovina katolíků. Partyzáné jim dali pokoj, ale velmi trpí bouřemi tajfunu.

Ale nové problémy čekají zemi, i když skončí válka, jak tuto zemi znova vybudovat. Odhaduje se, že tam bude třeba na 45.000 lidí, sociálních pracovníků, učitelů, inženýrů vedle materiellní pomoci, aby se mohly zvládnout obrovské úkoly. Katolický sociální sekretariát začal už své dílo a připravuje i laiky. Ačkoliv v těchto zemích katolíků je nepatrná menšina - l až 5 procent všeho obyvatelstva, ukazují se jako menšina aktivní a získávají i u nekřesťanů velikou úctu. - Nezapomínejte na naše bratry ve Vietnamu!

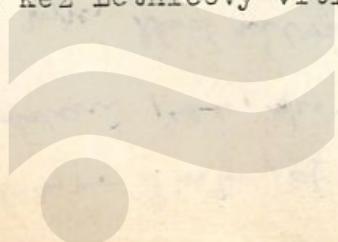
Abychom byli jedno. Na celém světě se konaly společné modlitby a manfestace za jednotu všech křesťanů. Spojme se ještě jednou ve společné modlitbě. Naše modlitba však neskončí dnes: A tím méně skončí naše snaha dokonalého křesťanského života, která je nejlepší prací pro jednotu.

MODLITBA ZA JEDNOTU KŘESTANU 1,45 z pásu/

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. udělil dnes ve středu generální audienci. Ve svém pro-slovu k přítomným ~~- prohlíží jen minule řekl~~ se vrátil znova ke koncilu, vyzvedl jeho náboženský ráz. Každý z nás, pravil sv.Otec, se má častěji vážně ptát sebe: Jaký přínos podal koncil mé víře, mé modlitbě, mému hledání Božího, mému duchovnímu životu. Tuto ozáku bychom mohli rozšířit na celý svět, na dnešní společnost, tak náchylnou zapomenout na Boha a přehlížet zachovávání náboženských povinnosti. ⁽¹⁾ Jsem pln ~~xxxix~~ naděje, že nejenom teologové a kazatelé, nejen faráři a odborníci v duchovních vědách, ale též osoby pohřízené do profánního života přijmou z této významné události, jíž byl koncil, ^{míru} ^{jisté výh} hraně náboženské (ponaučení) jistý dojem, počnět, paprsek světla a posily." Sv.Otec potom poukázal na to, že koncil za nynějších životních okolností tvořil výmluvné svědectví pro existenci, význam a aktuálnost náboženství. Tak např. v pastorační konstituci O Církvi v dnešním světě koncil podal náboženský pohled na přirozený svět, na lidskou společnost ^{lidské} na lásku a rodinu, na kulturu a práci, na umění a ekonomii, ^{na utrpení} odhaluje v tom všem Boží dílo, ano přítomnost Boha, jeho výzvu, odpověď a lidskou naději, ^{konstituce} vyzvedá význam a hodnotu ^{hl. v. m. n. r. p.} přirozeného náboženství, ^{hl. v. m. n. r. p.} velcí učenci naší doby to nepovažovali proti své důstojnosti odhalit tyto základní náboženské pravdy (při svém bádání) a uznat je Veroučná konstituce o Božím zjevení, o nauce stran Božího slova lidem, autority Písma svatého a vyzvy, abychom je studovali, o něm rozjímalí - tato věroučná konstituce obsahuje tolik prvků schopných učinit náš náboženský život plodným, obnovit jej, přiblížit nás k odloučeným bratřím, kteří chovají k Písmu svatému tak velkou lásku, a být vděčným učitelskému úřadu Církve, který Boží slovo opatruje a rozděluje věřícím. A ve svém prvním výnosu, konstituci O liturgii koncil vykonal úkon víry a nábožnosti; který má proniknout veškeren náboženský život Církve, zapálit v ní vědomí přítomnosti Kristovy, spojení s ním v Duchu svatém, oživit náboženské zvyky moderního člověka, vložit znovu do jeho srdce a na jeho rty nesrovnatelnou modlitbu: Otče nás, jenž jsi na nebesích. Myslete, milé dítky, koncil sv.Otec, mylsete často na náboženský smysl koncilu a kdež Letnicový vítr naplní vaše srdce.

Institut pro studium
totalitních režimů

① bineal de mpo 8 mtr, as se publică în Berlin & Breslauca - Se sătăcă
mpo ardeleană jude, niciu, mijdelană?

1. Bzli je vyle blášt náboženství ne obraj myslí prostředí a vlivem
pravá, omezovat jme ji na krenicím oblasti myd malší', to jde o
náboženství se základem na tom, že největší respektu bude
druhým dle vole jeho svobod proslat. A vše náboženství dle
oblasti to co je ve mě dnešní, ~~obecné~~ byne ve dle svého.
Sj poslání & vte
ji te

Minulý týden vyšlo poslední 12. číslo latinského časopisu Notitiae, Zprávy.

Jsou to zprávy o činnosti ~~tzv.~~ Rady pro provedení liturgické konstituce -

je to Rada, která časopis vydává - a vůbec zprávy o liturgickém dění ve světě

o tom, jak v jednotlivých zemích byla přijata a pokračuje liturgická reforma
~~Také~~ (12. číslo) přináší seznam dekretů, jimiž se schvaluji překlady liturgických textů do živých řečí: ~~maxx~~ většinou jsou to už jen dodatky na zásadní schvá-

~~lení domácí řeči~~ předcházejícími výnosy, např. schváleny překlady prefaci, ~~klanění~~

vlastních textů řeholních společnosti a diecézí; je podáván seznam řeholních řádů, které jsou vázány k chórové modlitbě, tedy se i po ~~posledních~~ úpravách modlitby breviáře musely jej stále modlit celý, a které nyní sám požádaly, aby ~~mohly~~ vynechat primu; jsou to např. augustiniáni, premonstráti, některé kongregace benediktinů; ~~a~~ dominikáni. se nemodlí primu od 1. listopadu mr.

Uvedeme několik zajímavostí z posledních dvou čísel. V 11. čísle je referát o práci komise Rady, která pracuje na novém plánu čtení při mši svaté. Navrhují se, aby v neděle a svátky ~~msí~~ svatá měla tři čtení: jedno ze Starého zákona, druhé z listu apoštolských a třetí z evangelia; ~~sv. Ambrož~~ píše že tak tomu bylo za jeho doby. Čtení sama by byla sestavena v cykly o třech nebo až čtyřech letech, takže by věřící ~~evangelia~~ slyšeli opravdu všechny části; na hlavní svátky Páně ~~msí~~ by jiště zůstaly tradičně tytéž texty. Bude navázán užší vztah mezi čteními při mši svaté a v breviáři: čtení v breviáři by bylo ~~pro~~ doplněním toho, co ~~se~~ při mši svaté. Breviářová čtení pak slouží k prohloubení liturgického duchovního života.

Velkou část 12. čísla časopisu Notitiae zaujímá referát o sjezdu o tom, jak překládat liturgické texty. Sjezd se konal v Římě od 9. do 13. listopadu a přednáškám bylo přítomno 249 odoborníků z 69 zemí: 69 bylo biskupů, 167 kněží a řeholníků a 13 laiků. Za ČSR byli sjezdu přítomni biskupové Lazík z Turnavy a Tomášek z Prahy; (vidíme je v první řadě) na fotografii z audience u sv. Otce! Práce překladatelská ~~z~~ zapadá do rámce liturgické obnovy, i překladatel pomáhá věřícím k živější účasti na liturgickém dění, pravil ~~biskup~~ z Mende ve Francii mons. Boudon, který sjezdu předsedal. Dnes překlad liturgických textů už nemůže být dílo jednoho, ale žádá spolupráci odporníků v literatuře, filologii, liturgii, katechetice ano i hudbě, a konečně i těch, kdo pozorují, jaký ohlas má překlad na věřící - při nejlepší vůli ne každý první překlad je hned zdařilý po všech stránkách. Překladatel musí být znalec latiny, ale též znalec svého jazyka jestli dříve překládání liturgických textů bylo podnikem spíše soukromého rázu, byly to pomůcky pro soukromou potřebu věřících

dnes překladatel vytváří novou liturgickou řeč, ~~síavánk~~ se stává jílasem Církve, která promlouvá k věřícím. Překlad má být přístupný porozumění všech, a přece důstojný věcí vznešených, které vyjadřuje; rozdílný od denní hovorové řeči, musí dovést zapůsobit na mysl i srdce, dávat jim větší poznání Boha a lásku k němu. Různým způsobem mají být přeložena čtení z Písma svatého - v referátu čteme, že není proto překlad Písma špatný, že je na něm pozorovatelný semitský původ; volněji se může překládat modlitby, lid má hned zachytit oč se modlí k Bohu ústy kněze, ústy Církve. Není pochyby, že největší volnost má překladatel - jistě při zachování obsahu, smyslu a myšlenky, při částech, které by se měly zpívat.

časopis *Notitiae* vstupuje do svého II. ročníku. Třeba říci, že už v prvém roce splnil svůj úkol - informoval především členy diecézních a děkoanátních liturgických komisí o zkušenostech jejich bratří kněží v jiných zemích. *Správa* Třeba to není žádný *oficiální* orgán, přece jen podal směrnice, jak stejně těžkosti řešit *doma*; a konečně mohl být do jisté míry i útěchou, že i tam kde okolnosti pro provedení reformy jsou navenek daleko příznivější, i tam hledají, jak nejlépe přiblížit *bohatství liturgiká* věřícím, jak je vyjádřit novým způsobem: v ~~čísle~~^{7-8.} bylo uvedeno několik fotografií nových moderních kostelů s oltářem čelem k lidu, a jedno řešení nebylo chváleno. *Tedy* i na Západě ~~nikdy~~ ne všechno je zcela zdařilé. *XVII. září 1922*

V ūařížském kostele Saint Jean de Montmartre se konalo ekumenické shromáždění
Předsedal gen.vikář mons.Hottot.Převor protestantského kláštera v Taizé Roger
Schutz mluvil o svém pobytu na koncilu jako host sekretariátu pro jednotu
křesťanů/ dialog mezi rozdílnými křesťanskými společenstvími se na koncilu dál
v ovzduší důvěry a naděje. Je nutné zbavit se neužitečných přídavků, které stál
tí připojil k poselství evangelia. Pokrtění pak budou lépe schopni pochopit
moderního člověka a odpovědět na neklid mladých. Modlit se společně a spojit
se ve slavení eucharistie posílí naše ekumenické nadšení. Mysíme očekávat Boha
a jednota vzejde jako paprsek v noci.
Následovala ekumenická pobožnost podobná
té, již byl 4.prosince přítomen v bazilice sv.Pavla/Pavel VI. Shromáždění skončí
19. společným francouzským otčenášem v novém jednočlenném překladu.

^o firstu je obvykle hledat, ale i do klesání a zhorení u něj dochází v různém počtu, když tedy jde o výšku antény.

Začínáme naši druhou besedu o manželství v rámci pořadu :POKONCILOVE AKTUALITY. Jako minule, i dnes podá odborný výklad veledůstojný pán Dr. Josef Meránský. Uryvky českého překladu pastorální konstituce přečte slečna Marie Něvotná . Abychom neztráceli zbytečně čas, upustíme dnes ode všech dalších uvádění jednotlivých mluvčích.

-ö-

/1/: Manželská láska je něčím opravdu lidským, ježto spojuje dva lidí náklonností vycházející z vůle a má za účel dobro celé osoby. A tak všem tělesným a duševním výrazům manželského přátelství dodává zvláštní důstojnosti a jejich osobité projevy zušlechtuje. Tuto lásku chtěl Pán uzdravit, zdokonalit a povýšit zvláštním darem milosti a lásky. Tato láska, která v sobě sdružuje lidské i božské prvky, vede manžely k tomu, aby se navzájem svobodně odevzdali ve výlevu citů a něžnosti a proniká celý jejich život., tak, že se tato láska dalším prožíváním zdokonaluje a roste. Převyšuje tedy manželská láska nesmírně pouhou erotickou náklonnost, která sobecky vystupňována tím rychleji a ubožejí mizí.

/2/ Tato manželská láska se vyjadřuje a dochází svého naplnění právě v úkonech vlastních manželskému soužití. Proto úkony, jimiž se manželé intimně a čistě spojují jsou čestné a důstojné, a dějí-li se způsobem opravdu lidským, naznačují a podporují vzájemné odevzdání, v němž se manželé v radostné vděčnosti navzájem obohacují.

/3/ Tato láska potvrzená vzájemným závazkem a ještě více upevněna Kristovou svátostí musí za příznivých i za nepříznivých okolností, podle těla i podle duše zůstat nerozlučně věrná a proto jí je naprosto cizí každá cizoložná nevěrnost a každá rozluka.

/4/ Aby člověk mohl vytrvale plnit povinnosti tohoto křesťanského povolání vyžaduje k tomu veliká /insignis/ ctnost. Proto manželé posilování zvláštní milosti k svatému životu, mají pěstovat a v modlitbě si vyprošťovat stálost v lásce, velkodušnost a ducha oběti.

Pravá manželská láska stoupne v úctě a vytvoří se o ní zdravé veřejné mínění jestliže křesťanství manželé budou vynikat v téže lásce příkladem věrnosti, souladnou harmonií a starostlivostí o výchovu dětí a tak úspěšně přispějí k nutné obnově manželství a rodiny i na poli kulturním, psychologickém a sociálním.

FFF Děkuji Vám, slečno. Děkuji Vám, veledůstojný Otče. Ačkoliv jsme tak šetřili časem, přece se nám nepodařilo ukončit četbu a výklad nejdůležitější části konstituce o manželství. Dokončíme ji příště a pak přejdeme k otázkám parikulárním.

Konec čtvrtiční besedy: POKONCILOVÉ AKTUALITY.

-ö-

Zprávy z katolického světa. [Národní rada organizace katolických mužů Spojených států severoamerických má na 10 tisíc místních sdružení s 10 miliony členů -] vydala výzvu k modlitbám za Vietnam. —

[Katolická lékařská úřadovna, která řídí 18 nemocnic, 23 porodnic a 35 dispensářů na své výroční valné hromadě schválila program pro další rozvoj preventivního lékařství, pro výchovu k hygieně a pro zlepšení výživy. —

[O svátku svatého Františka Saleského, patrona žurnalistů, Katolická Unie italského tisku slavnostně otevře své nové římské ústředí a po dohodě s národní federací italského tisku a se Sdružením cizích novinářů v Itálii udělí po druhé cenu 'Cliché d'oro' pro toho, kdo dosáhl největší popularity v Italii. Slavnosti se zúčastní ministerský předseda Mafro a kardinál Traglia. —

Po-Koncillove besedy- O manzelstvi a rodine -II

Slyseli jsme v první nasi besede o postaveni manzelstvi a rodiny v dnesním svete, o tom, ze prava laska ma ucast na same Bozi lasce, z niz vyplyva a jiz se obohacuje ve svezku, který se jmenuje svatosti manzelstvi. V nemž ma Buh svoje cestne a trvale misto, je to On, který svoji pritomnosti a milosti manzelstvi posvecuje a pronika. Dnes prichazime k ustredni casti, k pojednani o manzelske lasce.

(1) prvni citat-

V minulosti se pojimalo a i vykladalo manzelstvi spis pod pravnim zornym uhlom, mluvilo se hodne o "manzelske smlouve". Hlavy rodin si daly hodne zalezet na tom, aby onu "smlouvu" pripravily co nejvyhodnejsi. Tomuto nazoru chce koncil zabranit.

Manzelska laska je vzajemne davani se jeden druhemu, je to svobodny, odhodlany, vnitrni dar, který je schopen promenit v cely zivot manzelu. Jde tu o zvlastni vztah mezi dvema osobami, vsimneme si, ze se mluvi o jakemsi ukonu vytecne lidskem, to je o tom, co cloveka povysuje nad pouhy zivocisny svet, naco co je mu vlastni, co odpovida jeho dustojnosti, jiz vynika nad ostatni stvoreni. Proto se nemysli na nejakou sentimentalni lasku, jak ji podavaji romany a filmy, mluvi se o poutu lasky, jez je odrazem lasky Stvoritelovy a ucasti na umluve lasky mezi Kristem a Cirkvi.

Je tu i jasne podtrzena snaha konciliu, zaradit lasku tam, kam opravdu patri, najde o lasku ciste duchovni - ani o druhý extrem, lasku pouze erotickou a smyslovou, ale o vzajemne pronikani a zdokonalovani se obou polu. Je to spojeni hodnot lidskych i bozskych, jez pronika celou osobnosti a zivotem manzelu.

(2)-druhy citat-

Tezko by se dalo telj jednoduchymi slovy jinak vyjadrit to, co hráje tak dležitou roli v manzelskem zivotě. Vyslovne se zdureznuje, že vsechny ukony, jimž se manzele spojuji v ciste intimitu, jsou pocestne a dustojne a deji-li se opravdu lidskym zpusobem (zase je tu podtrzeno to slovo lidsky) pak prispivaji k vzajemnemu vnitrnemu obohacenii manzelu. Stranka e neprijata telesna není vylucovana ani znehodnocovana, ale dochazi aveho naplneni v duchovnim a dusevnim spojeni dvou osob, k nemuz prispiva.

(3)- treti citat-

Toto vzajemne "davani se" jeden druhemu v manzelske lasce posilnuje a utuzuje i vernost, jez se ma projevovat ve vsech zivotních situacích, jak priznivych, tak nepriznivych podmínkach a potizich, jak je muze zivot přinést. Z toho plynne neospravedlnost manzelske neveru a rozrodu. Nekdo by snad mohl namitnout, ze se koncil nejak prilis strucne zmínuje o techto

dvoj zlech, jimiz prochazi krise dnesniho manzelstvi. Ale to jasne plynne z pojeti manzelske lasky, nacrtnute v teto kapitole, kde nevera a rozvod nemohou najit opravneni ani patricne misto. A jak si jiste vzpominate z prvni besedy, kde jsme se zminili, ze ucelem koncilu neni podat vypocitavani omylu a chyb, ale podat positivni nauku. S podobnou situaci se sttkame i na jinych mistech.

Konecne hluboka jednota manzelstvi ma svuj zaklad v osobni dutojnosti a rovnosti muze i zeny, oba dva maji stejnym dilem prisipivat k vzaje-mne lasce a nesou tedy za ni i zodpovednost.

(4):- Ctvrtý citat-

Zit dnes trvale a plne tomuto krestanskemu povoleni v manzelstvi-to vyzaduje opravdovou silu a nevsedni hrdinstvi. K tomu poukazuje koncil na prostredky platici pro kazdou dobu . Je to predevsim zivot v milosti, pre-telstvi s Bohem, velkodusnost, jez spociva ve vzajemnem pochopeni jeden dru-heho, vychazeni ~~Nistrzic~~, v umeni dovesta odpoustet a pomahat si. Je zdura-znen i duch obeti, to je pohotovost a odhodlani dovest prijmout a sneset potize a nekdy i velke ~~trousti~~ ^{shromazy}. Ne na poslednim miste ma svuj vyznam pro man-zele a rodiny modlitba. Kde vic nez v ni se uskutecnuje plne Kristuv prislib: "Kde jsou dva nebo tri shromazdeni v mem jmenu, tam jsem ja mezi nimi".?

(5):- paty citat-

Není bez zajimavosti, ze zpny ka konci tohoto odstavce zazniva velka duvera v apostolske pouclani krestanske rodiny. Opravdova manzelska laska se projevuje i na venek, dochazi oceneni, ma blshedarny uliv na vytvare-ni a ozdraveni verejneho mineni, vydaja svedectvi uprostred zlaicovaneho sveta, ocekava se od ni i prima ucast na kulturni a socialni obnovu spole-cnosti. I zde vidime velky plan v ukolu, jak jej koncil ~~rekruje~~ ^{prihalde} v kazde spolecenske a hospodarske strukture a za vsech okolnosti- ma byt krestanska rodina vzorem, kvasem, ktery pronika, sdelovat, davat a ozdravovat tim dobrym, cim je naplnena. Je to nemaly ukol, je k nemu treba i odhodlani a vy-trvalosti, ~~niku~~ Zname-li vsak cestu, mame-li po ruce a k disposici prostred-ky, ~~ze~~ je jiste i v nasich moznosteck uskutecnitelny.

Paragraf 49ty konci strucnou vyzouvou o vychove a priprave mladych lidi ~~na~~ k zodpovednosti, jaká je jednou v manzelstvi locata. I zde se klade hlavní duraz na zdrave a dobre rodinne prostredi. Ale o tom si jednou povinieme jeste zvlest.

Závěrem si poslechněte zprávy z Vatikánu a z Katolického světa. —

Německé sociální a charitativní pomocné akce a to společně katolické i protestanštěské, vydaly společné provolání ve prospěch obyvatelstva jižního Vietnamu. Výzva je podepsána předsedou biskupských konferencí kardinálem Döpfnerem a pastorem Konrádem Scharfem, předsedou rady protestantské církve v Německu. —

Známý německý katolický týdeník *Rheinischer Merkur* bude mít pravidelnou přílohu s názvem *Dialog křesťanů*. Budou do ní psát katolíci i protestanti. V prvním seriálu článků šefredaktor Dr. Roegele píše o praktickém významu dekretu o ekumenismu a protestantský biskup dr. Dibelius bude pojednávat o denní reformě. Příloha má usnadnit přátelskou výměnu názorů mezi katolíky a protestanty. —

Pluralism, universalism, křesťanství - je generální téma příštího akademického týdne v Salzburgu. Bude se konat od 7. do 20 srpna t.r. —

V jednom starobylém kostele klášterním u Abu Simbel byly objeveny rukopisy koptické z 8 nebo 9. století. Jsou v nich rozhovory Ježíšovy s apoštoly. Po vědeckém prozkoumání rukopisy, psané na pergamenu, budou vystaveny v Koptickém museu v Káhiře. —

Federace řeholníků ve Venezuela pořádala porady. Všichni se shodovali v názoru, že je třeba plně se otevřít reformnímu duchu koncilu. Největší problémy pro Venezuela v náboženském ohledu je nedostatek kněžských povolání a náboženské vzdělání: Tak na př. v arcidiecézi Caracas ze 194 kněží pochází pouze 70 z Venezuely a ze 124 cizích kněží 61 jsou španělského původu. Jenom 10 procent dětí a studentů dostává náboženské vyučování. —

31. ledna bude vyhlášen v Comodoro Rivada via sv. Jan Bosco patronem Patagonie. Slavnosti se zúčastní president argentinské republiky Arturo Illia.

Novým ředitelem Pastorálního institutu pro východní Asii v Manille na Filipínách byl jmenován profesor katolické univerzity Sophia v Tokyu P. Alfonso Nebbrada. Ústav založený Paterem Hofingerem byl vyhlášen za společný ústav pro všechny provincie Tovaryšstva Ježíšova ve Východní Asii. Koncem roku uspořádá Asijský týden pastorálních studií. —

Ravat CECO 28-1-66

Uč. Váš emmí - opměn. po ~~st~~ bude vás dle
Mír. Pm. f Val. řecky

U
Vlhouci

Sv.Otec Pavel VI. posal gen.tajemníkovi Organizace Spojených národů (zvláštní list; přiležitostí k tomuto listu je obnovení prací ženevské konference pro odzbrojení. Sv.Otec vyzývá ~~země~~ k účinnému odzbrojení; poukazuje na bolestný protiklad mezi nesmírnými obnosy, které se stále vynakládají ~~nezb~~^{av} a strašnou bídou velké části lidstva."Víte, píše sv.Otec, že pozorně sledují úsilí SN za mír. Nyní Výbor 18 pro odzbrojení ~~začal znova~~ své práce; proto se k vám obracím s naléhavým provoláním, aby práce výboru měly pozitivní a konkretní výsledek a znamenaly krok blíž k uskutečnění odzbrojení, po němž lidé tolik touží. Sv.Otec píše dále, že tento jeho list je v duchu II.vat. sněmu; nabádá ho k ~~prvního~~ ~~prvního~~ napsání i kladné přjetí jeho provolání v Bombaji a řeči na valném zasedání SN. Svým listem jde ve šlepějích svých předchůdců, především Pia XII. a Jana XXIII. Pius XII. ve svém prvním vánočním poselství r.1939 odsoudil závodění ve zbrojení, ~~které po skončení války~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ ~~litr~~ musí být vyloučeno. Jen potom se lidstvo bude těšit k klidu a ~~peče~~, ~~jež~~ jsou podmínkami pravého míru. ~~XXXIX~~ Podobně psal Jan 23. v enc. Mír na zemi: žádal, aby obě strany současně a vzájemně snížily stav svých zbraní, aby byly zakázány atomické zbraně a aby se došlo k odzbrojení, jehož doplněním by byla účinná kontrola. Sv.Otec píše dále, že si je vědom složitosti této otázky; přece ale každý den znova a víc ukazuje, že nelze nastolit mezi lidmi trvanlivý mír, pokud se nepřikročí k snížení zbrojení; každý den činí bolestnější a tragičtější protiklad mezi nesmírnými obnosy, které žádá ~~vyrážení~~ ~~oba~~ ~~zbraní~~ ~~XXXIX~~ strašnou rostoucí bídou víc než poloviny lidstva, které nemůže splnit své nejzákladnější potřeby. Chovám pevnou důvěru, končí sv.Otec, že přijmete tento list jako důkaz úcty, kterou chovám k SN a k členům ženevského výboru. Můžete v ~~hem~~ vidět ohlas naděje dnešních lidí; ~~jež~~ jménem ekumenického koncilu myslím, že mám moc a povinnost se učinit ~~jmí~~ tlumočníkem. Sv.Otec přeje ženevskému zasedání úspěch a svolává na ně i na jeho účastníky požehnání všemohoucího Boha.

Vedoucí delegace italské republiky na ženevské konferenci prohlásil novinářům, že to poprvé papež posílá pozdravné poselství konferenci pro odzbrojení. Dodal, že výbor jistě přijme list sv.Otce s úctivostí a vděčností; papežovo poselství jim bude dodávat naději, aby pokračovali ve své práci za mír a porozumění mezi národy.

Třicet římských dětí bude v neděli hostem sv.Otce. Jsou to vítězové soutěže o nejkrásnější betlém postavený v rodině. Děti se sejdou před bazilikou sv. Petra, společně se pomodlí u hrobu prvního z papežů, pak se sv.Otcem

francouzské

~~meditací~~ podél Páně, a po obědě budou i se svými nejbližšími příbuznými
přijati sv.Otcem.

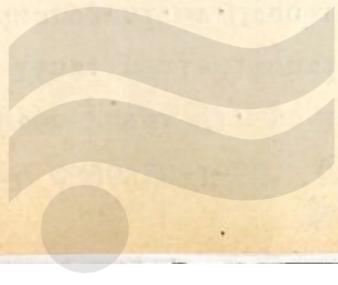
V Paříži skončilo zasedání státlého výboru francouzského episkopátu. Na
pořadu jednání byly otázky týkající se obnovení kněží dělníků a pak
provedení rozhodnutí II.vat.sněmu.

Od 2. do 8.března se koná v Paříži Týden franc.kat.intelektuálů na téma:
Morálka lidská a morálka křesťanská. Promluví arc.kard.Suenens z Belgie,
pařížský arc. koadjutor mons.Veuillot a spisovatel Francois Mauriac.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1) Přestože jsem učají množí katechuz u mě pomáhají človéci.

V římských knihkupectvích se ve čtvrtek objevil formulář mše svaté, složené pro slavnosti mimořádného milostivého léta, vyhlášeného po skončení koncilu. Milostivé léto trvá od 1. ledna do 29. května, a jak tehdy sv. Otec řekl, ~~mein~~ jeho hlavním účelem je vykonat vnitřní obnovu, započatou výnosy II., vat. sněmu, ~~a~~ seznámit s nimi věřící. Pouti se nemají konat do Říma, nýbrž do katedrálního nebo jiného významnějšího kostela; biskup, pastýř části Božího lidu tam má pro věřící sloužit slavnou mši svatou, při níž věřící mohou získat plnomocné odpustky za obvyklých podmínek; podobně mohou věřící získat plnomocné odpustky když byli přítomni třem kázáním v rámci lidových misií, nebo třem přednáškám o koncilu; nového formuláře mše svaté se může používat při závěrečné mši svaté. V celém formuláři najdeme ~~tučně~~ hlavní myšlenky: ~~Církve~~ kostel, který je symbolem Církve; a ~~pak~~ biskup, otec a pastýř části Božího lidu. Jednotlivé verše a antifony, nejsou zcela nové, jsou převzaty z jiných formálářů: to znamená, že už je ~~mein~~ vytvořena jejich melodie a také ulehčeno jejich vydání v domácí řeči.

Tak itroit, vstupní antifona na vzata z 11. neděle po sv. Duchu a připojen žalm 47: "Bůh je ve svém svatém sídle, Bůh který působí, že svorně dlíme v jeho domě; on dá moc a sílu svému lidu" - ~~naše chrámy~~ jsou předobrazu nebeského Jeruzaléma, našeho otcovského domu; ~~kde~~ Bůh jednou přijme celou svou rodinu, celý Boží lid.

V mešní modlitbě prosíme o dvě věci: o duchovní obohacení, které přináší koncil, a o pomoc, abychom ~~mein~~ spolupracovali s vnuknutím, kterého se nám dostává: Pane, prosíme tě, rozmnož ve své Církvi ducha milosti, jejž jsi jí dal; nechť tvoji věřící tě poznávají celou myslí, celým srdcem jdou za tím, co se tobě líbí, a tak jsou ~~obohabcování~~ vždy více tvými dobrými.

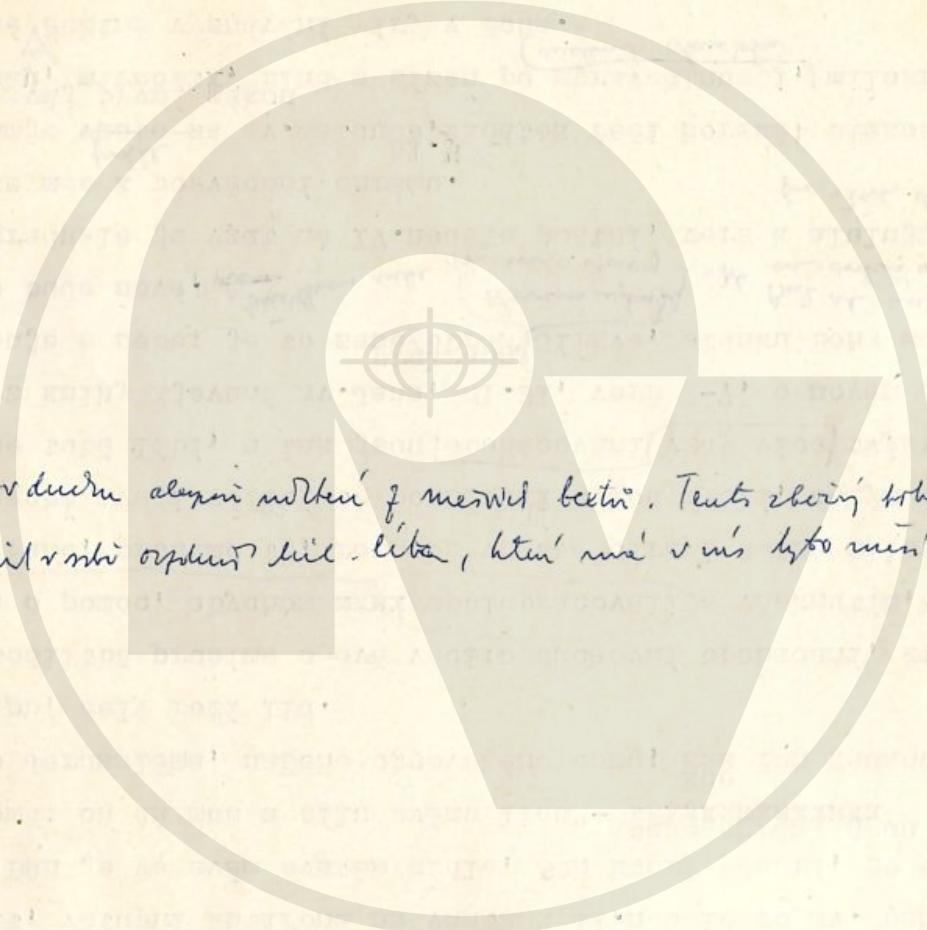
Čtení je z knihy Zjevení sv. Jana, h1.21, verš 2-7, o novém Jeruzalémě, který sestupuje s nebe; je to ~~zase~~ ^{překrásný} obraz Církve, stánku Boha mezi lidmi, v němž všecko bude nové; ~~takže~~ ^{Alváni mluví} ^{Bůh slí mluví, i když} Verš ke graduale je vzat ze IV. neděle postní, verš k alaluja a také zpěv traktus ze mše k posvěcení chrámu.

Evangelium je ~~vzato~~ ^{volle} ze sv. Matouše ^{hl. 5} Začátek řeči horské: blahoslavenství:

Boží lid má za svůj první zákon ~~XXXIII~~ lásku, mírnost, hlad a žízeň po spravedlnosti, milosrdenství, čisto tu, upřímné ^V cestné vyznávání víry v Boha.

Mše svatá pro slavnosti milostivého léta má svou modlitbu věřících, modlíme se za sv. Otce, za biskupa diecéze a duchovenstvo, avy Církev sobě svěřenou

(3) a tělo myslí: mluví o mně, aby mluví dle sv. ducha Božího, člen Božího lidu.

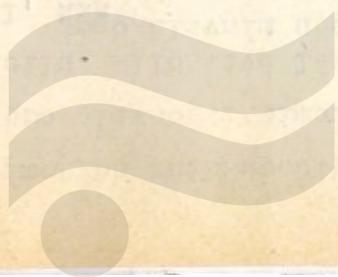
-
- Projdeme v duchu alegorií mrtvých z medvěd běžný. Tento zhoršejší obraz nám
přináší opět různé opakující mil. líba, kteří mají v nás tyto mrtvá říše:

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Velil dr - rozhlas v Brně

středisko odboru řadičů

ústav pro studium
totalitních režimů

vedli k svatosti, aby v ní plně zářila svatost světové Kristovy Církve; aby všichni ochotně uskutečnili ovoce koncilu; aby všechny národy slyšely hlas Církve a připravovaly pravý mír v ovzduší spravedlnosti a lásky; Mše k jubilejním slavnostem má zvláštní prefaci; je vzata z milánské, ambroziánské liturgie ~~východní~~^{ikratické} se zde naznačuje a rozvádí ^{Soboru} pět obrazů Církve: C. je královna, je snoubenka, je matka věřících, ~~vyvolený život~~, je vznesené svaté město vystavené na hoře. "Vpravdě je vhodné a spravedlivé, slušné a spasitelné vždy a všude ti vzdávat díky, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože, skrze Krista našeho Pána. On odevzdal Církvi ~~svého~~ ^{vznešenou} moc, kterou ^{C.} dostal; ustanovil ji královnou a snoubenkou pro čest, jíž jí dal; její svrchovanosti podrobil vše; stanovil, aby ~~zákon~~ jejímu soudu dalo souhlas i nebe Církev je matka všech živých, ~~ať~~ Ještě vznešenější se stala množstvím svých dítek; v Duchu svatém denně Bohu rodí dítky; svými ratolestmi plní celý svět; až k nebeskému království pozvedá své ~~odnože~~, ~~jež~~ ^{velké} ~~brázdy~~ dřev. Církev je ono vznesené město, postavené na vrcholu hory, je viditelné všem, všem září svým jasem; jejím zakladatelem a obyvatelem je týž náš Pán, Ježíš Kristus, Tvůj Syn.

V závěrečné modlitbě, postcommuniu, prosíme Boha, abychom ^{nadpřirozená svornost a láska byly} ~~pokračovali~~ v životě ^{našem} milosti ~~zákonem~~, že jsme byli účastní jediného chleba.

Pane, vlej do nás Ducha své lásky; ^a když jsi nás nasytil jediným a ovocem nebeským chlebem, dej ve své dobrotnosti, ať jsme a zůstaneme svornými. Svornost a láska především k těm, kdo jsou účastní též víry v Krista, jak píše sv. Pavel, ale též ke všem lidem, měly být ovocem II. vat. koncilu; to nechť Je ovocem i letošního milostivého léta: Po tom poznají, že jste moji učedníci - platí i v našem 20. století - když se budete milovat navzájem.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte interview s vdp. Čížkovským O.M.I. z Jižní Afriky
 Závěrem stručný přehled hlavních zpráv z týdne a týden pana kardinála Brana.
 Svatý Otec Pavel VI. pokračuje ve své mírové akci pro vyřešení konfliktu ve
 Vietnamu i pro zdárny výsledek ženevské konference pro odzbrojení. Za tím
 účelem poslal generálnímu tajemníkovi Organisace Spojených národů Utantovi
 dlouhý dopis, v němž znova zdůrazňuje, že není možno nastolit ve světě opravdo-
 vý mír, dokud se nepřikročí k opravdovému snížení zbrojení. Tento problém je
 tím bolestnější, že sumy na zbrojení stále rostou a polovina lidstva trpí hla-
 dem nebo podvýživou. - Dnes, když přijal katolické italské novináře i před nimi
 znova poukázal na problém míru ve Vietnamu: zdůraznil, že chce opravdový mír,
 ale že nikdy nehlásal pacifismus, který by zapomíнал na spravedlnost a právo.
 Přesto, že se zdá, že se už otázka nedá vyřešit mírumilovně, doufá ještě, že by
 snad mohl konflikt vyřešit prostřednictvím Organisace Spojených národů, která
 by spornou otázkou ponechala rozhodnutí rozhodčího soudu neutrálních států. Vy-
 zývá k dalším modlitbám.

13

Ve Vatikánu vyšel nový mešní formulář pro slavnosti jubilejního roku. -

Světová ~~Hudba~~ oktava za jednotu křesťanů, která skončila v úterý o svátku
 Oběacení sv. Pavla, se konala všude v ekumenickém duchu za účasti různých
 křesťanských vyznání. -

7

Byl zahájen proces pro svatořečení blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna
 biskupa ve Filadelfii, rodáka z Prachatic na Šumavě. -

3

Svatý Otec pohostí v neděli a přijme v soukromém slyšení i s jejich příbuzný-
 mi 30 dětí z římských farností, vylosovaných z vítězů soutěže o nejkrásnější
 jesličky v rodině. -

14

Pražský arcibiskup, pan kardinál Josef Beran, minulý týden navštívil Návaru.
 V pátek ráno měl mši svatou s promluvou asi pro 90 bohoslovů tamního semináře.
 Odpoledne navštívil chalepecký diecézní seminář, který leží u jezera Lago Maggiore v Arona, rodiště sv. Karla Boromejského; jeho obrovská socha (vysoká 35
 metrů) vévodí celému kraji. - Večer měl v největším sále města, který byl pre-
 nášen, přednášku o významu koncilu a jubilejního roku. V sobotu o svátku sv.

sv. Gaudenzia, prvního novarského biskupa, jemuž je zasvěcena katedrála, pontifikální mši svatou. - - V neděli měl mši svatou v nové španělské koleji v rámci oktávy modliteb za jednotu křesťanů. - Večer druhou mši svatou s promluvou na římské periferii v kostele Nejsvětější Trojice. - Minotto se zúčastnil plenárních zasedání kongregace obřadů a kongregace svátostí, jejichž je členem. - Pan kardinál promluví ve vatikánském rozhlasu v předvečer svátku čištování Panny Marie 1. února. Kázání bude opakováno 4. o svátku, ve středu 2. února. o půl druhé odpoledne na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V Dnešní pořad věnujeme sv. Ignáci, biskupu z Antiochie, jednomu z nejslavnějších mučedníků prvního křesťanství, jehož svátek Církev slaví 1. února. Přečteme vám souhrn práce, kterou o něm napsal rožnavský pan biskup Robert Pobožný. Zakončíme zprávami z Vatikánu.

30 římských dětí bylo v neděli v poledne v hoststvu sv. Otce. Jsou to vítězové soutěže o nekrásnější betlém postavený v rodinách. Sv. Otec s nimi zasedl u oběda v čele stolu v sále hospice sv. Martýna předtím každému nálil polévky. Krátká rodinná slavnost skončila uměleckým vánočním pořadem zpěvů a recitací, který připravili umělci z Italské rozhlasové a televizní společnosti. Nakonec dětem přinesl velbloud provázený třemi krály dárky od sv. Otce: sladkosti, obrazek Ukřižovaného Spasitele a náramkové hodinky. Děti darovaly sv. Otci duchovní kytičku obětin a modliteb a obnos pro boj proti hladu ve světě. S dětmi a jejich rodiči sv. Otec zůstal dlouho v srdečném rozhovoru a zábavě. V kapli hospice se potom s nimi krátce loučil a jim udělil své ap. požehnání.

V soukromé audienci sv. Otec přijal mj. chot tragicky zemřelého prezidenta Kennedyho Jacqueline, která v těchto dnech díl v Římě. Dále přijal předsedy výboru společnosti Alighiera Danta. V krátkém proslovu chtěl oslavit svou nesmrželnou Božskou komedií.

V neděli v poledne před obvyklou modlitbou Anděl Páně, sv. Otec zval věřící na náměstí sv. Petra, aby tuto modlitbu obětovali za oběti neštěstí letecích, železničních, námořních i silničních, která v posledních dnech stihla svět. "Rozšíříme tento svůj úmysl," dodal sv. Otec, "a budeme se modlit, aby se člověk nestal obětí sebe sama, svého pokroku a svých úžasných nástrojů, v nichž využívá svůj důmysl a rozmnожuje svou moc; naše myšlenky se vracejí k otázce odzbrojení; když ze zbraní se stanou náhle bezpečnost, a zbraně se stane pokojnými nástroji k práci a blahobytu všech."

V neděli pronesl ve velké aule Pap. university Gregoriány přednášku náš krajjan P. Alois Kořínek, který je na této universitě profesorem filie. P. K. mluvil na téma: Psychologie popření Boha. P. Kořínek ukázal na protiklad, který se skrývá v popření Boha; člověk svým rozumem vělí a celou svou existencí k Bohu směřuje a v Bohu nalézá naplnění své existence. Odpověď na tento protiklad viděl v omezenosti lidského poznání, v svobodě lidské vůle a neméně i v zevnějších vlivech, které člověka vedou, aby zvolil proti Bohu a tím i proti sobě.

V polských kat. kostelích byl čten společný list biskupů. Oficiálně se v něm oznamuje začátek milenja, tisícího výročí pokrtění Polska. Biskupové zdůrazňují, že v polských kostelích byl čten čistý list.

a hru *i rukt*
jí, že křesťanství tvořilo základ národního rozvoje, že bylo oporou, kdykoliv nebezpečí ohrožovala existenci Plska, Budeme věrní Církvi i tomto druhém tisícletí našich křesťanských dějin. Pod ochranou P. Marie jsme ochotni obětovat to nejlepší, co je v nás.

za svobodu Církve i
Pro římské kat. novináře sloužil v sobotu mši svatou v kapli salesiánů kard. Bea. Na sobotu připadal svátek sv. Františka Saleského patrona kat. novinářů. Svátek sv. Františka oslavili i kat. novináři vídenští mší svatou v kapli arc. rezidence; celebroval a kázání pronesl kard. König: moderní sdělovací prostředky kard. K. nazval řečništěm dnešní doby a zval kat. novináře aby statečně bránili lřestanské hodnoty.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

21-1-66

7-2-66

21-2-66

Sv. Ignác Antiošský.

Sv. Ignác z Antiochie je jeden z bezprostředních učedníků apoštola. Podle legendy prý byl on tím dítětem, které Kristus Pán postavil uprostřed apoštolů a řekl jim: Nebudete-li jako tito maličtí..! Jisté je, že byl žákem sv. Jana evangelisty. Velmi pravděpodobně jej znal i sv. Petr. Ten totiž založil v Antiochi, v dnešním Turecku, biskupské sídlo, a sv. Ignác je po něm druhým nástupcem. Pro svou velkou lásku ke Kristu, nazývali sv. Ignáce "Theofórem", t. j. člověkem nesoucím Boha.

Malou skupinu věřících v Antiochii řídil Ignác po čtyřicet let, přečkal pronásledování Domičiána. Přečkal pronásledování Domičiána. Zatčen byl až r. 107 a předveden před císaře Trajána, který se vracel přes Antiochii z výpravy proti Armenům a Patříším. Odsouzen k smrti, byl v Rímě v cirku předhozen šelmám; vydal se ve vysokém věku na dalekou cestu po lodi, připoután, podle římského zvyku, ž řetězem k jednomu vojákovovi. Z této cesty poslal 7 listů představitele církví v Malé Asii a v Rímě. I po strážce čistě literární, jde tu o skutečné perly, které si zaslouží obdivu svou spontánností výrazu, žhavým citem. Bohoslovce pak zajímá především hloubka myšlenky.

Podrobným studiem textu se zabýval kdysi také pan biskup Robert Pobožný, apoštolský administrátor rožnavský. Jeho práce zůstala sice nevytištěna, ale z manuskriptu vybíráme několik myšlenek, vhodných pro širší veřejnost.

Už v též době, tj. na počátku druhého století, se zabývá často sv. Ignác otázkou, která je aktuální dnes - problémem jednoty Církve. Jeho odpověď je jednoduchá. Jednotlivé Církve v maloasijských městech byli založeny od apoštolů, apoštolé byli posláni od samého Krista. Neváhá tedy sv. Ignác říci, že prvním biskupem Církve je sám Ježíš Kristus. K němu všichni mají směřovat, on je úhelným kamenem celé budovy.

~~XVII~~ On však sám ustanovil apoštoly jako své vlastní zástupce, ti pak zase ustanovili ~~na~~ všechny Církví, které založili, v různých městech, své zástupce -biskupy. Jedním z nich je sv. Ignác sám. Nepochybujeme tedy ani chvíli o tom, že moc, kterou má, má od samého Krista. Píše doslova: "Biskupové, kteří jsou roztroušeni po celé zemi, jsoj ustanoveni Kristem". Z toho plyne praktický závěr: "Buděť to všem jasné! Dívejte se na biskupa tak, jako byste se dívali na samého Krista!" /Ef., 3/. Když vzdáváte požádavnu úctu vašemu biskupovi" nevzdáváte ji biskupovi, ale samému Otci Ježíše Krista, který je biskupem všech" /Magn. 3/. "Jdete-li za vaším biskupem, následujete jej tak jak Ježíš následoval svého Otce" /Smyr. 8/.

Otcové Církve rádi představovali společnost věřících jako malý nový lepší svět. Je tu jednota, pořádek, láska a úcta. Předseda tu biskup, který je jakoby obrazem Boha Otce /Trall. 3/. Je pochopitelné, že sv. Ignác, který má o biskupském úřadě tak vysoké mínění, také klade požadavky na osobu, která je k tomuto úřadu vyvolena. Píše: "Když tedy si ^{lze} nevybral tento úřad sám, ani ~~že~~ mu nebyl svěřen pro lidské zájmy, nýbrž pro ~~člověka~~ dobro všech, ať tedy nehledá slávu světskou ale lásku Otce a Ježíše Krista /Philad. 1/. Ať je ~~mlčenlivý~~ ^b. Je tak zladen zachovávání přikázání jako struny na citerě /tamže/. Máme tu zase jedno tradiční přirovnání ze starověku.

Hudební nástroj musí být zladěn, ~~když~~ mají-li jeho zvuky působit radost uchu. Celý svět se podobá takovému velkému hudebnímu nástroji. L� vzniká tím, když všechno se děje podle přírodních zákonů. Jejich porušení znamená katastrofu. Také mravní život člověka musí být zladěn přirozenými zákony mravními. Toto přirovnání čteme už u Platona. Sv. Ignác je přebírá, ale prohlubuje ve smyslu křesťanském. Církev je takovou velkou citerou. Přavidla harmonie jsou vyjádřena v nauce evangelia. Zachovávat příklady Kristovy zamená tedy spolupracovat k souladu a jednotě všech.

Doba, ve které sv. Ignác žil, byla těžká pro Církev. Založena před krátkou
dobou, prodělával určitou krizi spojenou s roštením do celého světa. Uvažme,
jka těžká byla tehdy komunikace. Kromě toho, bylo potřeba objasnit mnohé o-
tázky, které nověobráceným nebyly dosud jasné. A v této těžké situaci zuří
ještě vnější pronásledování. Není divu, že v nastalém zamku se vystuje to,
čemu říkáme: kolik halv tolik mínění. V této souvislosti chápeme ohnivá slo-
va sv. Ignáce: "Když jsem byl uprostřed mezi vámi, křičel, volal jsem velkým
hlasem, hlasem Božím: posouchejte svého vlastního biskupa... Někteří mysleli,
že jsem tak volal, protože jsme předvídal rozdvojení, schisma. Já však vám
dosvědčuji svědectvím toho, pro kterého jsme v okovech, že jsem jsem to ne-
říkal jen pro nějaké lidské zprávy. Sám Duch mně to oznámil a mně vnukl tuto
myšlenku: Nedělejte nic bez biskupa!" /Philad. 7/. "Nízkodůjízax
"To co se týká Církve ať se nikdy neděje bez biskupa. Platná bohoslužba je
jenom ta, které on předsedá nebo kterou dovolil... Věřící ať jsou tam, kde je
jejich biskup" /Smyr. 8/. "Tak jak náš Pán, tj. Ježíš Kristus, nic nedělal
bez Otce, ani on sám ani jeho apoštoly, tak také vy nedělejte nic bez
biskupa a bez kněží!" /Magn. 7/.

Sv. Ignác se obrací proto některým příliš "horlivým" věřícím:
"Nestačí jenom nosit jméno křesťana, musíte jimi také být. Tak také nestačí se jménem biskupa ohánět a mezi tím dělat všechno bez něho. Tito jistě nemohou žít v klidném svědomí, protože rozhodně nejednají podle přikázání"
/Ef.4/. Je to krásná věc mluvit o jednotě a souladu všech, o míru a pokojném soužití. Užívejme však prostředků, které jsou k tomu určeny. Křesťanům se dostalo autority Boha stanovené k tomu, aby se k jednotě dostalo. Píše proto sv. Ignác: "Vybízím vás, to budiž vaše snaha, dělejte všechno v souladu, váš biskup ať vám předsedá na místě Božím.. Pak vás nic nebude moci rozdělit, budete-li spojeni s biskupem a s přesatouvními!"
Kdo čte tyto řádky, jistě si všimne, jak jsou aktuální pro každou dobu, i pro dnešek. - #